Muharrêm-i Şerîf'in Girmesiyle Kavuştuğumuz 1436. Hicrî Yılbaşımız İslam Alemi İçin Mübarek Olsun.
Âşûrâ Gecemiz ve Günümüz Bütün Mazlumların Kurtuluşuna Vesîle Olsun!

Lâlegül

Aylık, İlim, Kültür ve Fikir Dergisi

Yıl: 2 Sayı 21 | Kasım 2014 Fiyatı: 10 TL

RASÛLÜLLÂH -Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem- EN SEVDİĞİ VATANINDAN BİZİM KURTULUŞUMUZ İÇİN HİCRET ETMİŞTİR

SENE SONU VE SENE BAŞI DUALARI —52-55—

— Bir Senelik Günahlarını Affettirmek, Gelecek Sene Boyunca Şeytanın Şerrinden Korunarak Ona Ümit Kestirmek ve Bu Koruma İçin Yıl Boyu Kendisine İki Melek Görevlendirmek İsteyenler Bu Duaları 24 ve 25 Ekim Tarihlerinde Okumayı Sakın İhmal Etmesinler. —54-55—

MUHARREM AYININ VAZÎFELERİ —55-58—

— 24 Ekim Cuma Akşamı Okunacak Hilal Duası —55—

— İstenmedik Her Şeyden Ömür Boyu Korunmak İçin Muharremin İlk Günü (25 Ekim C.tesi) Okunacaklar —56—

— Bir Sene Geçim Sıkıntısı Çekmemek İçin Muharremin İlk Gecesi (24 Ekim Akşamı) Kılınacak Namazlar —57—

— Bütün İşlerde Kolaylık Görmek İçin İlk Gün (25 Ekim Cumartesi) Kılınacak Bir Namaz —58—

MUHARREM AYI ORUÇLARI / İLK CUMA *(31 Ekim)* ORUCU / İLK ON GÜN (25 Ekim - 3 Kasım) ORUÇLARI —58—

ÂŞÛRÂ GECESİ VE GÜNÜNÜN VAZÎFELERİ —59-61—

— Âşûrâ Gününde 10 Peygamberin Kurtuluşu —60—

— Âşûrâ Günü (3 Kasım P.tesi) Orucunun Önemi ve Hükmü —63—

— Kabirde Cesedin Bozulmaması ve Dolunay Yüzlü Gibi Mahşere Çıkmak İçin Âşûrâ (2 Kasım Pazar) Gecesi Namazı —65—

— Nurdan Bin Minber Kazanmak ve Nebilerle Velilerin Sevabına Ortak Olmak İçin Âşûrâ Günü Kılınacak Namazlar —65—

— Bir Sene Ölmemek İçin Âşûrâ Günü Okunacak Dualar —68—

ÂŞÛRÂ GÜNÜ YAPILMASI MÜSTEHAB OLAN YİRMİ BEŞ FAZÎLETLİ SALİH AMEL —59—

SAFER AYINDA YAĞACAK 320 BİN BELADAN KORUNMAK İÇİN ÖZELLİKLE DE BU SENE ÇOK ZOR GEÇECEĞİNDEN ENDİŞE EDİLEN BU AYIN BAŞINDA (23 KASIM GECESİ VE 24 KASIM GÜNÜ) VE AYRICA HER GÜNÜNDE (24 KASIM-22 ARALIK) MEŞÂYIH HAZARÂTINDAN NAKLEDİLEN DUALARI OKUMAYI VE İLK GECESİYLE İLK ÇARŞAMBA (25 KASIM) GECESİ NAMAZLARINI ASLA TERKETMEMENİZİ SİZİ ALLAH İÇİN SEVEN DOSTLAR OLARAK TAVSİYE EDİYORUZ —78-81—

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI İLE TÜRKİYE DİYANET VAKFI ORTAKLAŞA NE YAPMAK İSTİYOR? —22—
ALİ EREN

KURU TEMİZLEME SİSTEMİYLE YAPILAN TEMİZLİĞİN HÜKMÜ 2. BÖLÜM —38—
HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

ELİM BİR OLAY: KERBELÂ —32—
MEHMET TALU

KAYLÛLE'NİN FAYDALARI —48—
PROF. DR. VOLKAN TUZCU

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

EDİTÖRDEN

Bu yazıyı kaleme aldığım sıralarda, Türkiye'de birçok şehirde sokaklar karışmış adeta kan gölüne dönmüştü. Güya IŞİD'in Kobani'ye saldırmasını protesto etmek için, başta İstanbul ve Diyarbakır olmak üzere Türkiye'nin birçok ilinde düzenlenen gösterilerde olaylar çıktı, provokatörler *ortalığı* yakıp yıktılar, yollara barikatlar kurup ateşe verdiler. İşyerlerini taşladılar, yağmaladılar, otobüsleri yaktılar. Maalesef sokaklarda iç savaşı andıran tehlikeli çatışmalar yaşandı.

Neticede; protestocu grupların Türkiye genelinde başlattığı gösteriler sırasında kırka yakın vatandaşımız hayatını kaybetti. Ayrıca Bingöl'de düzenlenen saldırıda iki polisimiz de şehit oldu.

Üzülerek görüyoruz ki, Türkiye'yi karıştırmak isteyen karanlık odaklar yine iş başında. Gezi eylemlerinin bir benzerinin fitilini ateşleyip, halkın sokağa çıkmasını fırsat bilerek iç çatışma çıkarmak istiyorlar. Bu menfur emellerini gerçekleştirmek için de her daim fırsat kolladıklarını unutmamak gerekir.

Mevla Teala, Cennet vatanımızı bölmek-parçalamak isteyen şer odaklarına fırsat vermesin. Terör belasından bizleri muhafaza buyurup birliğimizi dirliğimizi korumak nasip eylesin. Amin!

Kıymetli Lalegül Dergisi Okurları!

Unutmayalım ki, karanlık çevrelerin oyununu ancak birlik ve beraberlik bozar. Çünkü birlik ve beraberlik içinde hareket eden toplumlarda şer odaklarının yaptırım gücü azalır, tesirleri kaybolur. Fakat bu birlik ve beraberliği muhafaza edemeyen toplumlar gücünü kaybetmeye, geri kalmaya hatta yıkılıp çökmeye mahkûmdur. Zira kendi içinde birbiriyle boğuşan, çekişip didişen toplumlar zaafa düşer ve neticede bozguna uğrarlar. Onun için yüce Rabbimiz bir ayet-i kerimesinde bizleri ikaz mahiyetinde şöyle buyurmuştur:

"Allah'a ve Onun Rasûlüne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra korku ile zaafa düşersiniz ve kuvvetiniz elden gider..." *(Enfal: 46)*

Rabbimiz bir diğer ayet-i kerimesinde ise:

"Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin..." *(Hucûrat: 10)* buyurmuştur.

Allah-u Teala ne Türkleri, ne Arapları, ne Kürtleri değil, ancak müminleri birbiriyle kardeş ilân etmiştir. İslam Dini kişilerin ırkına, rengine, coğrafyasına, konuştuğu diline bakmadan bütün Müslümanları kardeş ilan etmiştir. Ve bütün Müslümanların her birinin kanı, canı, malı, ırzı, namusu, diğerine eşittir ve denktir.

Dolayısıyla tahriklere kapılmadan, provokatörlerin dolduruşuna gelmeden Türküyle, Kürdüyle, Gürcüsüyle, Lazıyla millet olarak birbirimize kenetlenmeli, birtakım entrikalarla bu milleti bölüp parçalamanın peşinde olan fitnecilerin oyununa gelmemeliyiz. Mehmet Akif ne güzel söylemiş:

Girmeden tefrika bir millete düşman girmez.

Toplu vurdukça yürekler onu top sinderemez.

Kıymetli Lalegül Dergisi Okurları!

3 Kasım Pazartesi Günü, **Âşûra Günü**'nü idarak edeceğiz. Muharrem Ayı'nın diğer

aylara göre ayrı bir yeri olduğu gibi, Âşûra Günü'nün de diğer günler içinde önemli bir yeri vardır. Rivayet edilir ki; Allâh-u Teâlâ bu mübarek günde, on tane Peygamberine on ikramda bulunmuş ve Onları düşmanlarından kurtarmıştır. Âşûra Günü'ne hürmet etmek İslâm'ın âdaplarından olup gaflet edilmemesi gereken çok kıymetli bir gündür.

Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* bu günün faziletinin aranmasını ve o gün oruç tutulmasını tavsiye ederek şöyle buyurmuştur:

"Aşûra günü tutulan orucun, bir yıl önceki günahlara keffaret olacağını Allah(ın rahmetin)**den umarım."** *(Tirmizi, Kitabu's savm:48)*

Fi Emanillah!

Lâlegül

Aylık, İlim, Kültür ve Fikir Dergisi

Yıl: 2 Sayı 21 | Kasım 2014 Fiyatı: 10 TL

Lalegül Dergisi Adına
İmtiyaz Sahibi
Tuana Basın Yayın

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Müdür
Gürsel YILDIZ

Reklam Müdürü
Suat YILDIZ
0212 435 10 58

Yayın Türü
Yerel, Sürekli, Aylık

Basım Yeri
Promat
Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Sanayi Mah. 1673 Sok. No: 34 34510
Esenyurt/İstanbul
Tel: 0212 622 63 63 - Fax: 0212 605 07 98
www.promat.com.tr

Yurtiçi Abonelik Bedeli (Yıllık)
Hediyeli 120 TL
Yurtdışı Abonelik Bedeli (Yıllık)
100 Euro

Abonelik İçin Banka Hesap Bilgileri
Gürsel Yıldız Adına
Albaraka: TL HESABI
İBAN: TR14-0020-3000- 0064-8648-0000-09

Albaraka Türk Euro Hesabı
İBAN: TR57-0020-3000-0064-8648-0000-11

Gürsel Yıldız- Posta Çeki Hesap Numarası
105 907 20

Temsilci İrtibat
0212 435 10 58

Abone Dağıtım
Tuana Basın Yayın
Tel:0212 435 10 58

Adres
Tuana Basın Yayın
Çınar Mah. Osman Gazi Cad. No: 50/A
Bağcılar / İSTANBUL
Tel:0212 435 10 58

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

RASÛLÜLLÂH -Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem- EN SEVDİĞİ VATANINDAN BİZİM KURTULUŞUMUZ İÇİN HİCRET ETMİŞTİR
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI İLE TÜRKİYE DİYANET VAKFI ORTAKLAŞA NE YAPMAK İSTİYOR?
ALİ EREN

36 MENÂKIB
KISSADAN HİSSELER

41 HIKEMİYYÂT
HİKMETLİ SÖZLER

47 SÜNNET
HADİS-İ ŞERİFLER

50 SIHHAT-Ü AFİYET
SAĞLIKLI HAYAT

52 DUALAR VE ZİKİRLER
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

İÇİNDEKİLER

BİR SAHÂBİYİ TANIYALIM
HAZRET-İ ALİYYÜL MÜRTEZA (8) (Radıyallahu Anh)

ELİM BİR OLAY: KERBELÂ
MEHMET TALU

KURU TEMİZLEME SİSTEMİYLE YAPILAN TEMİZLİĞİN HÜKMÜ 2.BÖLÜM
HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

HİKEMİYYÂT
HİKMETLİ SÖZLER

DÜN EL-KAİDE'Yİ BAHANE EDİP BÖLGEYİ ATEŞE VEREN ABD, BUGÜN DE IŞİD'İ BAHANE EDİP AYNI ÇİRKİN OYUNA HAZIRLANIYOR
MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

SÜNNET
HADÎS-İ ŞERİFLER

KAYLÛLE'NİN FAYDALARI
PROF. DR. VOLKAN TUZCU

SIHHAT-Ü ÂFİYET
SAĞLIKLI HAYAT

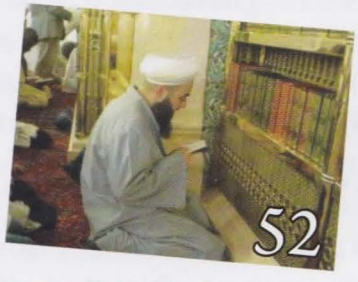

DUALAR VE ZİKİRLER
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

RASÛLÜLLÂH -Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem- EN SEVDİĞİ VATANINDAN BİZİM KURTULUŞUMUZ İÇİN HİCRET ETMİŞTİR

Bize gönderdiği Peygamberi İslam'ın bize ulaşması için vatanından hicret ettiren Allah-u Teala'ya sonsuz hamd-ü senadan, bizi Müslüman etmek için yurdunu ve malını-mülkünü feda eden Efendimiz Muhammed'e ve onunla birlikte hicret eden muhacirler ile onlara kucak açan ensara sınırsız salat-u selamdan sonra!

Bu ayın Hîcrî yılbaşımız olan Muharrem ayı olması münasebetiyle siz okurlarıma Rasûlüllah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* in hicretiyle alakalı bazı önemli başlıkları yazmayı münasip gördüm. Bu yazımı okuduğunuzda inanıyorum ki hepiniz müslüman olmanızın bu hicrete bağlı olduğunu daha iyi anlayacak, Peygamberimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*in bizim için ne çileler çektiğini daha çok takdir ederek, ona daha ziyade bağlanacak ve İslam nimetinin kıymetini daha iyi anlayacaksınız.

RASÛLÜLLAH *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* EEFENDİMİZİN HİCRETE ZORLANMASI

İbni Münzir, İbni Cerîr, İbni Ebî Hâtim, Semerkandî, İbni Merdûye, Beğavî, Mazharî ve **Rûhu'l-beyân** tefsirlerinde **İbni Abbâs, Katâde** ve **Mu'âviye ibni Kurra** *(Radıyallâhu Anhüm)*den nakledildiğine göre; **Medîne** halkı olan ensâr Müslüman olunca **Kureyş Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in, kendi beldelerinin dışında başka yerlerden taraftar bulduğunu, bâzı ashâbının onlara hicret ettiğini, orada yurt edindiklerini, koruma ve güç bulduklarını farkettiler ve onun işinin büyümesinden ve netîcede onlara gâlip gelmesinden korkmaya başladılar.

Bunun üzerine **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in de **Medîne**'ye hicretinden endişelenerek **Kureyş**'in her bir kabîlesinin ileri gelenlerinden bir topluluk **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in durumu hakkında istişâre yapmak üzere **Dârünnedve**'de toplandılar. Orası **Kusayy ibni Kilâb**'ın eviydi ki, **Kureyş** orada istişâre yapmadan hiçbir hükme varmazlardı. O güne zahmet günü adı verilmişti. Zîrâ o evde izdiham oluşmuştu. Meşverenin ileri gelenleri ise **Rabî'a**'nın oğlu **Utbe** ve **Şeybe, Ebû Cehl ibni Hişâm, Tu'ayme ibni Adiyy, Şeybe ibni Rabî'a, Nadr ibni Hâris, Ebu'l-Bahterî ibni Hişâm, Zem'a ibni Esved, Haccâc**'ın iki oğlu **Nebih** ve **Münebbih, Ümeyye ibni Half, Hakîm**

ibni Hizâm, Ebû Süfyân ve **Cübeyr ibni Mut'im** idiler. Bu son üç kişi daha sonra Müslüman oldu.

İblîs -le'anehullâh- üzerinde aba bulunan yaşlı bir ihtiyar kılığında karşılarına çıktı, onu kapıda durur halde gördüklerinde: "Bu yaşlı da kim?" dediler. O: "**Necd** ehlinden bir ihtiyar, sizin toplantınızı işittim ve konuştuklarınızı duyabilmek için sizinle birlikte olmak istedim, herhalde benden hiçbir görüş ve fikir saklamazsınız. Zâten ben sizin hemşîrenizin oğluyum" deyince: "Tamam buyur gir, bir kavmin hemşîresinin oğlu onlardandır" dediler.

İstişâre başladığında ilk sözü şeytan alarak: "Bu adamın durumu hakkında iyi düşünün. Vallâhi yakın ola ki bu güçlenerek sizin işinize karışmaya başlar" dedi. Bunu duyan diğerleri de: "Gerçekten gördüğünüz gibi bu adamın işi ilerledi, yakında kendisine tâbi olanlarla birlikte üzerimize sıçrayabilir. Hemen bir istişâre yapıp buna ne yapayacağımız hakkında bir karar vermeliyiz" dediler.

İçlerinden **Ebu'l-Bahterî**: "Benim reyimi sorarsanız **Muhammed**'i yakalayıp bir evde hapsedin, onu sağlam bir şekilde bağlayın, evin kapısını da sıkıca kapatın. Ancak yemeğini suyunu verecek kadar bir delik bırakın. Sonra ondan önceki şâirlerden **Züheyr** ve **Nâbiğa** ölüp gittiği gibi onun da ölmesini bekleyin, çünkü o da o şâirler gibi biri" dedi.

Bu istişâreyi duyan **Allâh** düşmanı **Şeyh-i Necdî** sûretindeki şeytan: "Bu ne kötü bir görüş! Vallâhi siz onu bir evde hapsedecek olursanız elbette onun fikirleri o hapsolduğu yerden dışarı çıkıp arkadaşlarına ulaşır ve çok yakında onlar onu sizin elinizden kurtarmak için size saldırırlar, sonra da onu sizden korurlar, hattâ ben onun sizi buralardan çıkartmayacağına bile emin değilim, siz başka bir fikir düşünün" diye haykırdı. Bunun üzerine meclis: "**Şeyh-i Necdî** doğru söyledi" dediler.

Sonra **Âmir ibni Lüeyyoğulları**'ndan **Hişâm ibni Amr** söz alarak: "Benim fikrime gelince; onu bir devenin üzerine bindirip aranızdan çıkarın, artık onun ne yaptığı ve nerede yerleştiği size zarar vermez, sıkıntısı sizden uzaklaşınca siz ondan kurtulursunuz. Artık derdi başkasına kalır" dedi.

Şeyh-i Necdî: "Olmaz, vallâhi bu doğru fikir değil! Siz akıllarınızı karıştıran bir adamı alıp başkalarına göndereceksiniz, bu sefer onları da ifsâd edecek.

Siz onun sözünün halâvetini, lisânının tatlılığını ve söylediği sözlerle kalplere tesir etmesini görmüyor musunuz? Vallâhi siz bu dediğinizi yaparsanız elbette o çıkıp gidecek, diğer **Araplar**'ın kalplerini kendisine meylettirecek, sonra onlarla sizin üzerinize yürüyüp sizi buralardan çıkaracak ve soylularınızı katledecek" deyince onlar: "Vallâhi bu ihtiyar doğru söyledi, biz başka fikir düşünelim" dediler.

Sonunda **Ebû Cehil**: "Vallâhi size öyle bir istişâre vereceğim ki, henüz siz onu idrâk edemediniz. Fakat ben bundan başka bir fikir de düşünemiyorum. Bence **Kureyş**'in her boyundan hasepli-nesepli, güçlü-kuvvetli bir delikanlı seçersiniz, sonra her birine keskin bir kılıç verirsiniz, böylece onlar ona tek bir kişinin darbesiyle bir anda vururlar. Onu öldürdüğünüz zaman kanı bütün kabîlelere dağılır. Ben **Hâşimoğulları**'ndan bu âilenin **Kureyş**'in tamâmıyla harbetmeye kâdir olacaklarını düşünmüyorum. Zâten kendileri de bu durumu görünce diyeti kabul ederler, **Kureyş** de onun diyetini öder, ondan sonra hepimiz rahata kavuşuruz ve sıkıntısını üzerimizden atarız" dedi.

Bunu duyan **Şeyh-i Necdî**: "Vallâhi bu söz doğrudur, söz bu delikanlının sözüdür, içinizde en isâbetli rey sâhibi budur, ben de başka bir şey düşünemiyorum" deyince hepsi birden **Ebû Cehil**'in bu görüşünde karar kılarak dağıldılar.

Bunun üzerine **Cibrîl Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e gelerek o gece kaldığı yerde yatmamasını emretti ve ona **Kureyş**'in tuzağını bildirdi. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de o gece evinde kalmadı, **Allâh-u Te'âlâ** o anda kendisine **Mekke**'den çıkış izni verdi, onlara hicreti emretti ve onlara cihâdı farz kıldı. Bunun üzerine **Allâh-u Te'âlâ**:

"(Bu zamâna kadar Mekke müşriklerinden eziyet çeken sahâbeye, onlarla savaşma müsaadesi verilmediyse de, şimdi) **o kendileriyle savaşılmakta olan, ancak: 'Rabbimiz sâdece Allâh'tır' dediler diye haksız yere yurtlarından çıkarılan kimselere, gerçekten onlar zulme uğratıldıkları için** (müşriklere savaş açmaya) **izin verilmiştir. Şüphesiz ki Allâh onlara yardım** (edip kâfirlere gâlip) **etmeye elbette** (hakkıyla gücü yeten bir) **Kadîr'dir"** *(Hac Sûresi:39-40)* âyet-i kerîmelerini indirdi. Bu iki âyet harp husûsunda nâzil olan âyetlerin ilki oldu.

Gece olunca **Kureyş**'ten seçilen delikanlılar **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kapısında toplanıp onun uyumasını gözlemeye başladılar, o zaman hep birlikte saldırıya geçeceklerdi. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onların mevzîlendiğini görünce **Ali ibni Ebî Tâlib**'e kendi yatağında uyumasını emretti ve kendisi uyurken giydiği hırkasına işâretle:

"Benim şu hırkama sarıl (yat)**, şüphesiz ki istemediğin hiçbir şey onlardan sana aslâ ulaşamayacaktır"** *(Beğavî, Me'âlimü't-Tenzîl:2/244; Hâzin, Mecmû'atü't-tefâsîr:3/34; İsmâ'îl Hakkî, Rûhu'l-beyân:3/431)* buyurdu.

Sayıları yüz kadar olan müşrikler **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kapısında toplandıkları sırada onların arasında bulunan **Ebû Cehil**: "**Muhammed** sanıyor ki siz ona **uyarsanız Araplar**'ın ve **Acemler**'in kralı olacaksınız, sonra da ölümünüzün ardından diriltilerek **Ürdün** bağları gibi cennetlere yerleştirileceksiniz. Eğer onun dediğini yapmazsanız o sizi kesecek, sonra da diriltilmenizin ardından yakılacağınız ateşe atılacaksınız" derken **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* elinde bulunan bir avuç toprakla berâber:

"Evet! Bunu ben söyledim, sen de o cehenneme gireceklerden birisin" *(Kâzî Senâullâh, et-Tefsîru'l-Mazharî:4/57)* diyerek evinden çıktı. **Allâh-u Te'âlâ** onların gözünü **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den çevirdiği için hiçbiri onu göremediler. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Yâsîn-i şerîfin başından başlayıp:

"Biz onların önlerinden doğru da büyük bir set, arkalarından doğru da büyük bir set koymuşuzdur, böylece onları(n gözlerini) **bürümüşüzdür. Bu yüzden onlar** (hiçbir hakîkati) **göremezler"** *(Yâsîn Sûresi:9)* âyet-i kerîmelerini okuyarak onların kafalarına toprakları serpiştirmeye başladı. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in başına toprak atmadığı hiçbir kimse kalmadı. Böylece kendisi gitmek istediği yere (Ebû Bekr'in evine) doğru hareket etti.

İbni Abbâs, Ali, Ebû Bekr'in kızı Âişe, Kudâme kızı Âişe ve Sürâka ibni Cü'şum *(Radıyallâhu Anhüm)* şöyle anlatmışlardır: **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* evinden çıkarken müşrikler kapısında oturuyorlardı, o bir avuç çakıl taşı alıp Yâsîn okuyarak onları kafalarına serpti ve yoluna devâm etti. Sonra birisi gelip: "Ne bekliyorsunuz?" diye sorunca, onlar: "**Muhammed**'i" dediler, o kişi: "Vallâhi o, yanınızdan geçti gitti" deyince: "Vallâhi biz onu görmedik" dediler. Sonra başlarındaki toprakları fark edip kafalarından temizlediler. O sırada **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* **Sevr** mağarasına girdiler. *(İbnü Sa'd, et-Tabakâtü'l-kübrâ:1/227-228; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/365-366)*

İşte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Yâsîn-i Şerîf okuyarak müşriklerden kurtuldu, o sırada müşrikler **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i kapıda beklerken onlardan olmayan (mânevî) biri gelerek: "Burada ne bekliyorsunuz?" diye sordu. Onlar: "**Muhammed**'i" deyince o: "**Allâh** size umduğunuzu buldurmasın! Vallâhi **Muhammed** çoktan çıkıp yanınızdan geçti. Sonra kafasına toprak serpiştirmediği bir adam bırakmadı ve işine gitti" dedi. Bunu duyan herkes başını yokladığında kafasında bir miktar toprak buldu.

Bunun üzerine evin içini gözlemeye başladılar. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yatağında **Ali** *(Radıyallâhu Anh)*ı gördüklerinde: "Vallâhi bu **Muhammed**, devamlı kullandığı ridâsına bürünmüş uyuyor" dediler. Böylece sabaha yakın zamâna kadar beklediler. İçeri girdiklerinde hemen üstüne atladılar. Fakat **Ali** *(Radıyallâhu Anh)*ı görünce: "Adamın nerede?" dediler. O: **"Bilemiyorum"** deyince: "Sen dara düşmüş biri gibi kıvranıp duruyordun, senin arkadaşın böyle yapmazdı. Biz zâten bundan şüphelenmiştik, gece bize gelen adam meğer doğru söylemiş" diyerek **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* in izini sürmeye başladılar.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sadâkatine ve güvenilirliğine inandıkları için müşrikler bile bütün emânetlerini onun yanında bırakıyorlardı. Bu yüzden **Ali** *(Radıyallâhu Anh)*ı **Mekke**'de bırakarak emânetleri sâhiplerine geri verdirdi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onlardan kurtulup **Cebrâîl** *(Aleyhisselâm)*ın işâretiyle **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ın evine gitti ve yanına girer girmez kendisine hicret için izin verildiğini beyân etti. Bunu duyan **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* kendisinden yol arkadaşlığı müsaadesi istedi. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bunu kabul edince sevincinden ağlamaya başladı.

Böylece **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* ile berâber **Sevr** dağındaki mağaraya doğru hareket ettiler, müşrikler izlerini sürüp de mağaraya vardıklarında kapısında örümcek

yuvasını görünce: "O buraya girmiş olsaydı kapıda örümcek ağı bulunmazdı" diyerek geri döndüler. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* o mağarada üç gün kaldıktan sonra **Medîne-i Münevvere**'ye hareket etti.

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan nakledildiğine göre **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Mekke**'den çıkarıldığı zaman (Mekke'ye doğru bakarak ağladı ve):

"Şimdi vallâhi gerçekten ben (senden) **çıkıyorum, ama şunu da çok iyi biliyorum ki Allâh'ın en sevdiği belde ve Allâh katında en değerli şehir ancak sensin! Senin halkın beni senden çıkartmasalardı ben çıkmazdım"** dedi. *(Ezraki, Ahbâr-u Mekke:1/383; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:1/645; Rûhu'l-beyân:3/436)*

MAĞARADA RASÛLÜLLAH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)İN EBÛ BEKR (Radıyallahu Anh) İLE YAŞADIKLARI

Tevbe Suresi'nin 40. Âyet-i Kerîmesinde Geçen: (ثَانِيَ اثْنَيْنِ) **"İki kişinin biriyken"** kavl-i şerîfi, **Sevr** dağındaki mağarada **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile birlikte bir kişi daha olduğunu bildirmektedir ki o da **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*dır.

Ebû Bekr *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır:

Ben **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile mağarada bulunuyorken başımı kaldırdığımda birden müşrik kavmin ayaklarıyla karşılaşınca: "Ey **Allâh**'ın peygamberi! Onlardan biri gözünü aşağı çevirse bizi görür" dedim. O zaman **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

"Yâ Ebâ Bekr! Sus! İki kişi ki üçüncüleri Allâh'tır (sen onlar hakkında ne tasalanırsın)" buyurdu. *(Buhârî, Fedâilü's-sahâbe:74, no:3707, 3/1427)*

Âyet-i Kerîmede Geçen: (إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ) **"Hani o ikisi o mağaradaydılar"** kavl-i şerîfinde zikredilen **"Mağara"**, **Mekke**'nin güneydoğusunda bulunan ve **Harem-i Şerîf**'e bir saatlik mesâfede olan **Sevr** dağındaki bir mağaradır ki **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* ile berâber orada üç gece kalmıştır.

Ebû Bekr *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır:

"Mağarada kaldığımız geceden sonra bana hiçbir şey nedeniyle korku gelmedi. Din husûsunda da herhangi bir kimsenin yardımına ihtiyaç hissi bana ârız olmadı. Çünkü **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* benim kendisi hakkında ve din adına çok korktuğumu görünce bana:

"Kendini rahatlat! Şüphesiz ki Allâh bu işe yardım edeceği ve bunu tamama erdireceği husûsunda karar vermiştir" buyurdu." *(İbnü Asâkir, Târîh-u Medînet-i Dımeşk:30/317; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/371)*

Yine **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ın anlattığına göre; o ikisi mağaraya vardıklarında birden karşısına bir delik çıkınca **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* onu ayağıyla kapattı ve:**"Yâ Rasûlellâh! Bir akrep veyâ yılan sokması olursa bana olsun"** dedi. *(İbnü Ebî Şeybe, el-Musannef, no:37772, 20/279; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/373; Kâzî Senâullâh, et-Tefsîru'l-Mazharî:4/191)*

Âişe *(Radıyallâhu Anhâ)* **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ın şöyle anlattığını nakletmiştir:

"Sen beni Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **ile birlikte o mağaraya çıkarken görecek olsaydın! Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***in iki ayağından kan çıkmaya başlamıştı, benim ayaklarım ise** (evvelce alışık olduğu için) **sanki sert kaya gibiydiler."**

Sonra **Âişe** *(Radıyallâhu Anhâ)*: "Çünkü **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yalın ayak yürümeye alışmamıştı (onun için ayakları kanadı)" dedi. *(İbnü Merdûyeh, Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/374)*

Cündeb ibni Süfyân *(Radıyallâhu Anh)* anlatmıştır:

Ebû Bekr *(Radıyallâhu Anh)* **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile birlikte mağaraya giderken **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* ona: **"Yâ Rasûlellâh! Ben onu temizleyinceye kadar sen girme"** dedi. Böylece **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* mağaraya girdi, fakat o sırada eline bir şey isâbet edince parmağından kanı silerken:

"Sen ancak bir parmaksın ki biraz kana bulandın,

Ama kavuştuğun şey Allâh yolundadır" dedi. *(İbnü Merdûyeh, Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/373, 374; Kâzî Senâullâh, et-Tefsîru'l-Mazharî:4/191)*

Muhammed ibni İbrâhîm et-Teymî *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan naklolunduğuna göre:

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* mağaraya gireceği zaman örümcek onun kapısına üstü üste ağlar ördü. Müşrikler mağaranın ağzına vardıklarında içlerinden biri: "Mağaranın içine girin" deyince **Ümeyye ibni Halef**: "Sizin mağarada ne işiniz var, mağaranın üzerinde **Muhammed** doğmadan önce burada olan bir örümcek var" dedi. İşte bundan dolayı **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* örümceklerin öldürülmesini yasakladı ve:

"Gerçekten o, Allâh'ın ordularından bir ordudur" buyurdu. *(Ebû Nu'aym, ed-Delâil, Süyûtî, ed-Dürr: 7/366-67)*

Ebû Mus'ab el-Mekkî *(Radıyallâhu Anh)*: **"Enes ibni Mâlik, Zeyd ibni Erkam ve Muğîre ibni Şu'be'ye** yetiştim ve onları şöyle anlatırlarken dinledim" demiştir: "Mağara gecesi **Allâh-u Te'âlâ** bir ağaca emretti, o ağaç **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gizlemek üzere mağaranın kapısında büyüdü, örümceğe emretti, o da **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gizlemek için mağaranın kapısında sık ağlar dokudu. İki yabâni güvercine de emretti, onlar da mağaranın ağzında durdular (ve yumurtladılar).

O sırada **Kureyş**'in her kabîlesinden bir genç ellerindeki sopalarla ve kılıçlarla mağaraya yaklaştılar, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e kırk arşın kadar yanaştıklarında biri acele davranıp o mağaraya gitti, kapıdaki iki güvercini görünce arkadaşlarına geri döndü. Onlar: "Niçin mağaranın içine girip bakmadın?" deyince: "Mağaranın ağzında iki güvercin gördüm, böylece içeride kimsenin olmadığını anladım" dedi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onun bu sözünü işitince **Allâh-u Te'âlâ**'nın kendisini o iki güvercinle koruduğunu anladı ve o güvercinler üzerine besmele çekti. Daha sonra bu güvercinler **Harem**'e indiler, işte **Harem**'de bulunan bütün güvercinler bu çift güvercinden türemiştir." *(İbnü Sa'd, et-Tabakātü'l-kübrâ:1/228-229; Semerkandî, Bahru'l-ulûm:2/50-51; Ebû Nu'aym, Delâilü'n-Nübüvve, no:229; Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve:2/481, 482; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/74-75; Kāzî Senâullâh, et-Tefsîru'l-Mazharî:4/192)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır:

Ebû Bekr-i Sıddîk *(Radıyallâhu Anh)* **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile berâber mağarada bulunuyorlarken şiddetli bir susuzluğa kapılınca **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ona: **"Mağaranın ön kısmına git de iç"** buyurdu. **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* da mağaranın ön kısmına giderek oradan, baldan daha tatlı, sütten daha beyaz ve miskten daha hoş kokulu bir su içti, sonra dönünce: "İçtim yâ **Rasûlellâh**!" dedi. O zaman **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

"Yâ Ebâ Bekr! Sana bir müjde vereyim mi?" diye buyurunca: "Anam-babam sana fedâ olsun yâ **Rasûlellâh**, buyur" dedi. Bunun üzerine **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Şüphesiz Allâh cennet ırmaklarıyla görevli olan meleğe: 'Ebû Bekr içsin diye Firdevs cennetinden o mağaranın ön kısmına bir hark aç' diye emretti"** buyurdu.

Bunu duyan **Ebû Bekr**: "**Allâh** katında benim bu kadar mertebem var mı?" diye sorunca **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Evet! Daha fazlası da var! Beni hak ile peygamber olarak gönderen Zât'a yemin ederim ki sana kızan kişinin yetmiş peygamber kadar ameli de olsa cennete giremez"** buyurdu. *(İbnü Asâkir, Târîh-u Medînet-i Dımeşk:30/150; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/375; İsmâ'îl Hakkî, Rûhu'l-beyân:3/435)*

"Beğavî, Hâzin, Kurtubî ve **Mazharî"** tefsirlerinde zikredildiğine göre; **Hasen ibni Fazl** *(Rahimehullâh)*: "Her kim **'Ebû Bekr, Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ashâbından değildi' derse kâfir olur, çünkü **Kur'ân-ı Kerîm**'in (bu âyet-i kerîmede geçen) nassını inkâr etmiş olur, **Ömer** ve **Osmân** *(Radıyallâhu Anhümâ)* gibi diğer sahâbe hakkında böyle bir inkâr yapan ise kâfir olmaz, kezzâb ve mübtedi (Ehl-i Sünnet dışında kalan yalancı biri) olur" demiştir.

Amr ibni Hâris'in, babasından *(Radıyallâhu Anhümâ)* nakline göre:

Bir kere **Ebû Bekr es-Sıddîk** *(Radıyallâhu Anh)* konuşma yaparken **"Tevbe Sûresini hanginiz okuyabilir?"** diye sordu. Bir adam: "Ben" deyince ona: **"Oku"** dedi. O kişi: **"Hani o arkadaşına üzülme"** diyordu âyet-i kerîmesine ulaşınca **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* ağlayarak: **"Vallâhi onun arkadaşı bendim"** dedi. *(İbnü Ebî Hâtim:6/1800; Süyûtî, ed-Dürr :7/376)*

Mazharî *(Rahimehullâh)* şöyle demiştir: **Allâh-u Te'âlâ**'nın bu cümle-i celîlede ispat ettiği maiyyet (berâberlik) şekilsizdir.

Rahmân Te'âlâ'nın feyizlerinin mazharı olan ve **Allâh** yolunda şehit edilmiş bulunan yüce **Şeyh Mirzâ Cân-ı Cânân el-Mazhar** -Rahimehullâhu Te'âlâ Rahmeten Vâsi'ah- **"Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* a fazîlet olarak şu yeter ki; **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Allâh-u Te'âlâ**'nın kendisine nasip ettiği maiyyeti hiçbir farklılık olmaksızın **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*a da isnâd etmiştir.

Artık her kim **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ın fazîletini inkâr ederse bu âyet-i kerîmeyi inkâr ettiği için kâfir olur" demiştir.

-**Allâh**'ın lânetine uğrayasıca- Râfizî (Şî'î)lerin dediği gibi; **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ın mağaradaki üzüntüsü kendi adına endişelendiği için değildi, bilakis **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* adına endişe duyuyordu. Çünkü o:

"Ben öldürülsem (hiç zarar olmaz), **çünkü ben bir kişiyim. Ama sen öldürülürsen bütün ümmet helâk olur"** *(Beğavî, Me'âlimü't-Tenzîl:3/51; Hâzin, Nesefî, Mecmû'atü't-tefâsîr:3/124)* demiştir.

"Kurtubî Tefsîri"nde zikredildiği üzere; **İbnü'l-Arabî** *(Rahimehullâh)* şöyle demiştir: -**Allâh** takbîh edesice- İmâmiyye fırkasının: "**Ebû Bekr**'in, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile berâber olduğu halde hâlâ üzgün olması onun kalbinin zayıflığına, noksanlığına ve kendisinin cehâletine delildir" şeklindeki hezeyanları, **Kur'ân-ı Kerîm**'e zıt düşmektedir. Zîrâ Hûd Sûresi'nin 70. âyet-i kerîmesinde **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*ın kendisini ziyârete gelen insan sûretindeki meleklerden korktuğu, onların da ona: **"Korkma"** dedikleri zikredilmiştir.

Yine böylece Tâhâ Sûresi'nin 67. âyet-i kerîmesinde **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)*ın, elinde bıraktığı asânın ejderhâya dönüştüğünü gördüğü vakit içinde korku gizlediği, buna mukâbil **Allâh-u Te'âlâ**'nın kendisine: **"Korkma"** buyurduğu beyân edilmiştir.

Lût *(Aleyhisselâm)*a da: **"Korkma ve üzülme! Biz seni de, âileni de kurtaracağız"** *(Ankebût Sûresi:33)* diye vahyolunmuştur.

Bu büyük peygamberlerin korku ve üzüntüye kapılmaları onların tenkit olunmasına ve noksanlıkla vasıflanmasına sebep olmazken, mertebesi onlardan daha aşağı olan **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ın üzüntüsü nasıl onun ta'n edilmesine sebebiyet verebilir. Üstelik onun üzüntüsünün kendi adına olmayıp, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* hakkında olduğu da sahih rivâyetlerde zikredilmiştir. **Allâh-u Te'âlâ**'nın:

"Allâh seni insanlardan koruyacak" *(Mâide Sûresi:67)* kavl-i şerîfi **Medîne**'de nâzil olduğu için o vakit **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in zararlardan mahfuz olmadığı da sâbittir.

Âyet-i Kerîmede Geçen: (وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ) **"Nihâyet Allâh onun üzerine sekînetini indirdi ve onu sizin görmediğiniz ordularla destekledi"** kavl-i şerîfindeki ikinci zamir **"Beyzâvî"** ve **"Nesefî"** gibi tefsirlerde bir rivâyet **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kalb-i şerîfine, diğer rivâyete göreyse **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ın kalb-i şerîfine âittir.

İbni Abbâs ve **Habîb ibni Ebî Sâbit** *(Radıyallâhu Anhüm)*den naklolunan: "**Allâh** sekînetini **Ebû Bekr** üzerine indirdi, zîrâ **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* dâimâ sekînet üzere idi (kalbi devamlı sâkin idi)" *(İbnü Ebî Hâtim:6/1801; Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve:2/482 İbnü Asâkir, Târîh-u Medînet-i Dımeşk:30/88; Hatîb, Târîh-u Bağdâd:4/345; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/385-386)* rivâyeti ikinci görüşü desteklemektedir.

Cümle-i celîlede geçen: **"Onu sizin görmediğiniz ordularla destekledi"** kavl-i şerîfindeki zamir ise sâdece **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e âittir. Nitekim **Enes ibni Mâlik** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivâyet olunduğuna göre: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve **Ebû Bekr** mağaraya girdikleri zaman **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e:

"Onlardan biri kendi ayağına bakacak olsa beni de seni de görür" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"İki kişi hakkında ne tasalanıyorsun ki üçüncüleri Allâh'tır. Yâ Ebâ Bekr! Şüphesiz Allâh sekînetini senin üzerine indirdi, beni de sizin görmediğiniz ordularla destekledi"** buyurdu. *(İbnü Merdûyeh, Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/385-386; Beğavî, Me'âlimü't-Tenzîl:3/51; Hâzin, Nesefî, Mecmû'atü't-tefâsîr:3/124)*

Siyer ehlinden bir kısmının "**Allâh-u Te'âlâ**'nın indirdiği sekînet" ile alâkalı olarak naklettiklerine göre **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* **Nebî** *(Aleyhisselâm)* a: "Onlardan biri ayaklarına bakacak olsa elbette bizi görür" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ona:

"Onlar bu taraftan gelseler elbette biz şu taraftan gideriz" buyurdu. O anda **Sıddîk** *(Radıyallâhu Anh)* mağaraya bir göz gezdirince mağaranın diğer taraftan yarıldığını, o tarafa bir denizin birleştiğini ve kıyısında da bağlı bir gemi bulunduğunu müşâhede etti. *(İbnü Kesîr, el-Bidâye ve'n-Nihâye:4/455; İsmâ'îl Hakkî, Rûhu'l-beyân:3/435)*

HİCRET KISSASIYLA İLGİLİ HADÎS-İ ŞERÎF VE RİVÂYETLER

Urve ibni Zübeyr *(Radıyallâhu Anh)*dan rivâyet edildiğine göre; **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in eşi **Âişe** *(Radıyallâhu Anhâ)* şöyle anlatmıştır:

"Ben annemi ve babamı (Ebû Bekir'le Ümm-ü Rûmân'ı) bildim bileli onlar İslâm dîni üzereydiler. Hiçbir gün geçmezdi ki **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* mutlaka gündüzün iki tarafında; sabah-akşam bize gelirdi.

Müslümanlar (Hâşim ve Muttaliboğulları, kâfirler tarafından Şi'bi Ebî Tâlib denen yerde muhâsara altına alınarak) belâya dûçar kılınınca **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* (daha önce Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den Habeşistan'a hicret için izin alan Müslümanlara yolda kavuşmak için) **Habeşistan** topraklarına doğru muhâcir olarak yola çıktı.

Nihâyet (Medîne'ye doğru deniz sâhilini tâkip eden cihetten Mekke'ye beş gecelik mesâfede bulunan) **Berkü'l Ğımâd**'a ulaşınca (Kureyş kabîlesinden Benû Zühre'nin antlaşmalıları olan Hûn ibni Huzeymeoğullarından meşhur bir kabîle olan) **Kâre**'nin efendisi olan **İbnüddeğine** (künyeli Hâris ibni Yezîd) ona rastladı ve:

"Yâ **Ebâ Bekr**! Nereye gitmek istiyorsun?" diye sordu. **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* da (ona o dönem kâfir olduğu için esas gideceği yeri söylemeyip):

"Kavmim beni çıkarttı (Kureyş müşrikleri benim Mekke'den çıkmama sebep oldu), ben de yeryüzünde bir zaman dolaşıp Rabbime ibâdet etmek istiyorum" dedi.

O zaman **İbnüddeğine**: "Yâ **Ebâ Bekr**! Senin gibi biri (memleketinden) çıkmaz ve çıkartılmaz, gerçekten sen yok olan bir şeyi dahî kazanır (ve en olmayacak şeyleri dahî elde ederek insanlara başkasının yanında bulamayacakları şeyleri verirsin ve iyilik yollarına cömertçe harcar)sın, sıla-i rahim yaparsın, (işini görmekten âciz olan âile fertlerine âit) yükler çekersin, misâfir ağırlarsın ve haklar uğrunda başa gelen sıkıntılara karşı yardımcı olursun (senin gibi iyilik sâhibi kimseyi Allâh zâyi etmez). Ben senin hâmin olurum (seni savunurum), haydi dön Rabbine kendi beldende ibâdet et" dedi. Böylece o geri döndü, **İbnüddeğine** de onunla berâber yolculuk yaptı.

(Mekke'ye döndükten sonra) bir ikindi vakti **İbnüddeğine Kureyş** eşrâfını dolaşarak onlara: "**Ebû Bekr** gibi biri (memleketinden) çıkmaz ve çıkartılamaz! Siz yok olan bir şeyi dahî kazan(ıp iyilik yollarına cömertçe harcay)an, sıla-i rahim yapan, taşınması ağır hakları yüklenen, misâfir ağırlayan ve **Hakk**'ın takdîriyle insana ârız olan (borçlar gibi) haklara karşı yardımcı olan bir insanı nasıl çıkartırsınız?" dedi.

Böylece **Kureyş İbnüddeğine**'nin **Ebû Bekr**'e verdiği emânı reddetmeyerek **İbnüddeğine**'ye: "**Ebû Bekr**'e emret, Rabbine evinde ibâdet yapsın, orada namaz kılsın, dilediği kadar Kur'ân okusun fakat bu yaptıklarını açık yaparak böylece bize eziyet etmesin. Çünkü gerçekten biz kadınlarımızı ve oğullarımızı fitneye düşürmesinden endişe ediyoruz" dediler.

İbnüddeğine de bunu **Ebû Bekr**'e söyledi, böylece **Ebû Bekr** bir süreliğine Rabbine evinde ibâdet etti, namazını açıktan kılmadı, evinden başka bir yerde Kur'ân okumadı. Sonra **Ebû Bekr**'in aklına başka bir fikir geldi, evinin önünde bir mescit binâ etti, artık orada namaz kılıyordu ve Kur'ân okuyordu, bunu gören müşriklerin kadınları ve oğulları onu görmek için izdiham yapmaya başladılar, o onların çok hoşuna gidiyordu, onlar ona ilgiyle bakıyorlardı.

Ebû Bekr çok ağlayan bir adamdı, Kur'ân okuduğu zaman gözlerine mâlik olamazdı, bu durum müşriklerden olan **Kureyş** eşrâfını (hanımları ve çocukları Müslüman olur diye) korkuttu. Bunun üzerine onlar **İbnüddeğine**'ye haber saldılar, o yanlarına gelince:

"Biz **Ebû Bekr**'e Rabbine kendi evinde ibâdet etsin diye senin emânınla emân vermiştik, fakat o, bu güvenceyi aştı, evinin önünde bir mescit binâ etti, orada açıkça namaz kılmaya ve Kur'ân okumaya başladı, biz gerçekten kadınlarımızı ve oğullarımızı fitnelendirecek diye korktuk, hemen onu nehyet! Eğer Rabbine evinde ibâdet etmekle yetinmek isterse böyle yapsın, yok eğer mutlaka bunu açık yapacaksa ondan zimmetini sana geri iâde etmesini iste, zîrâ biz senin güvenceni bozmak istemedik, ama **Ebû Bekr**'in açıktan ibâdet etmesini de kabul edecek değiliz" dediler.

Bunun üzerine **İbnüddeğine Ebû Bekr**'e gelerek: "Sen benim senin hakkında ne anlaşma yaptığımı iyice bilmektesin, ya bununla yetinirsin ya da sana verdiğim güvenceyi bana geri verirsin, zîrâ ben Arapların bir adama verdiğim güvence hakkında bana hıyânet yapıldı diye duymalarını istemem" deyince **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*: "Ben sana zimmetini geri iâde ediyorum, **Allâh-u Azze ve Celle**'nin zimmetine râzı oluyorum" dedi.

O günlerde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Mekke**'de bulunuyordu. **Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* o sırada Müslümanlara: **"Şüphesiz bana sizin hicret yurdunuz iki siyah taşlıklı arâzinin arasında bulunan hurmalık bir yer olarak gösterildi"** buyurmuştu. Bunun üzerine hicret edenler **Medîne** cihetine doğru yola çıktı. Evvelce **Habeşistan** topraklarına hicret etmiş bulunanların büyük bir bölümü de (Müslümanların Medîne'de yerleştiğini duyarak) **Medîne**'ye döndü.

Ebû Bekr Medîne'ye doğru yola çıkmak üzere hazırlanınca **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ona: **"Biraz sabret! Zîrâ ben bana da** (hicret için) **izin verilmesini ummaktayım"** buyurdu. O zaman **Ebû Bekr**: "Babam sana fedâ! Sen de bunu umuyor musun?" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Evet!"** buyurdu. Böylece **Ebû Bekr** kendini **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e yol arkadaşı olmak için sakladı, yanında bulunan iki yük devesini de dört ay boyunca muğaylan ağacından düşürülen yapraklarla besledi.

Âişe *(Radıyallâhu Anhâ)* sözlerine şöyle devam etti: Bir gün biz sıcağın şiddetlendiği zevâl vaktinin evvelinde **Ebû Bekr**'in evinde otururken birisi **Ebû Bekr**'e: "İşte bu **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*! Başını kapatmış vaziyette (geliyor)!" dedi. O saat **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in bize geldiği saat değildi. **Ebû Bekr**: "Babam-annem ona fedâ! Vallâhi onu bu saatte önemli bir iş getirdi" dedi.

Derken **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* geldi ve izin istedi, kendisine izin verilince içeri girdi ve hemen **Ebû Bekr**'e: **"Yanındakileri dışarı çıkar"** dedi. **Ebû Bekr** ise ona: "Babam sana fedâ olsun yâ **Rasûlüllâh**, onlar senin âilenden başkaları değiller (eşin Âişe, annesi ve kız kardeşi, yabancı yok)" dedi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Gerçekten bana** (Mekke'den) **çıkış husûsunda izin verildi"** deyince, **Ebû Bekr**: "Babam sana fedâ olsun yâ **Rasûlüllâh**! Seninle yol arkadaşlığı (istiyorum)" dedi. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de: **"Olur"** buyurdu. (O zaman babamın ağladığını gördüm, hâlbuki o vakte kadar kimsenin sevinçten ağlayacağını sanmazdım.)

Ebû Bekr: "Babam sana fedâ olsun yâ **Rasûlüllâh**! Şu iki yük devesinden birini alıver" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Parayla** (alırım ki hicret yolunda infakta bulunmuş olayım)" buyurdu. Biz o iki deveyi çok süratli bir şekilde yola hazırladık, bir torbanın içerisine kendileri için azık da koyduk. **Ebû Bekr**'in kızı (kardeşim) **Esmâ** kemerinden bir parça keserek onunla torbanın ağzını bağladı, işte bu sebeple kendisi **"Zâtü'n-nitâkayn** (iki kemer sâhibi)" diye adlandırıldı.

Sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve **Ebû Bekr Sevr** dağındaki bir mağaraya giderek orada üç gece gizlendiler. **Ebû Bekr**'in oğlu (kardeşim) **Abdullâh** onların yanında geceliyordu. O zaman o çabuk kavrayan, fetânetli genç bir çocuktu. Seher vakti onların yanından ayrılıp **Mekke**'de geceleyen biri gibi sabahleyin **Kureyş**'le birlikte sabahlıyordu. Artık o onlar hakkında kurulan hîle ve tuzaklardan ne duyuyorsa mutlaka onları ezberliyor, karanlık ortalığa işlediği zaman bu haberleri kendilerine getiriyordu.

Ebû Bekr'in âzatlısı **Âmir ibni Füheyre** (Ebû Bekr *(Radıyallâhu Anh)*a âit) otardığı koyunlardan sabah-akşam sağılabilen bir koyunu saklıyor, sonra yatsı vaktinden bir saat geçince o koyunu onların yanına getiriyordu (onlar da sağıp içiyorlardı). Böylece onlar tâze süt içerek geceliyorlardı ki o süt kendi sağmallarının sütü idi ve ağırlığı gitsin diye içine kızgın taş konularak pişirilmişti. Nihâyet gece karanlığının kaybolması yaklaştığında **Âmir ibni Füheyre** (mağaranın önüne gelip) koyuna seslenerek onu götürüyordu. O üç gecenin her bir gecesinde o böylece yaptı.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* (Mekke'de bulunuyorlarken) **Abd ibni Adiyyoğulları** olan **Benüddîl** kabîlesinden, (Abdullâh ibni Ureykıt adında) çok mâhir bir rehberi para ile tutmuştular. Bu adam **Âs ibni Vâil es-Sehmî** ile antlaşmalı olarak elini yemin suyuna boyamıştı. Dolayısıyla o, **Kureyş** kâfirlerinin dîni üzere idi. Fakat onlar ona güvenip bineklerini kendisine teslim etmiş ve üç gece sonra **Sevr** mağarasında buluşacaklarına dâir onunla sözleşmişlerdi. O da üçüncü gecenin sabahında binek develerini kendilerine getirdi. Böylece **Âmir ibni Füheyre** ile o delil onlarla berâber yola çıktılar, delil onlara (Usfân'ın alt tarafında kalan) sâhil yolunu tutturdu.

(**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Mekke'den çıkacağını **Ali** *(Radıyallâhu Anh)*a bildirmişti ve yanında bulunan insanlara âit emânetleri teslim edinceye kadar hicret etmemesini emretmişti. Mekke'de kimin yanında korumakta endişe duyduğu bir eşyâ varsa **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in doğruluğunu ve güvenilirliğini bildikleri için her şeylerini onun yanına emânet bırakırlardı.)

Sürâka ibni Cu'şüm şöyle anlatmıştır: (Hicret kâfilesi Müdlicoğulları'nın sınırından geçtiği sırada) **Kureyş** kâfirlerinin elçileri bize gelerek **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve **Ebû Bekr** hakkında onları öldüren veyâ esir alan kişilere her birinin diyetini (yâni yüz develik mükâfat) vereceklerini söz verdiler. Bir kere ben kavmim olan **Benîmüdlic**'in meclislerinden bir mecliste otururken onlardan bir adam bize doğru yönelip biz otururken başımıza dikildi ve: "Ey **Sürâka**! Gerçekten ben biraz önce sâhilde bâzı karartılar gördüm, onların **Muhammed** ve arkadaşları olduğunu sanıyorum" dedi.

Ben onların dediği kişiler olduğunu anladımsa da yine de ona: "Onlar, onlar değil! Lâkin sen (kayıplarını aramak için) bizim gözümüzün önünde yola çıkan falan falanı görmüşsün" dedim. Sonra o mecliste bir müddet daha bekledikten sonra kalkıp evime girdim ve câriyeme atımı çıkarıp yüksek bir tepenin ardında onu benim için bekletmesini emrettim.

Hemen mızrağımı alıp evin arkasından çıktım, (uzaktan görenlere parıltısı belirip de yakalamak istediklerim kaçmasın ve başka biri peşime düşerek alacağım diyete ortak olmasın diye) mızrağın altını iyice yere soktum, böylece üst kısmını aşağıda tutmuş oldum. Derken atımın yanına geldim ve ona binip onu dörtnala kaldırdım, tam onlara yaklaşmışken atım tökezlendi, ben de ondan düştüm. Sonra hemen kalkıp elimi ok kabımın içine uzattım, ondan fal kalemlerini çıkarttım ve "Onlara zarar verebilecek miyim, veremeyecek miyim" diye onlarla fal baktım.

Fal netîcesinde istemediğim şey çıktığı halde ben yine atıma binip fal oklarına isyân ederek atımı dört nala kaldırdım, at beni onlara o kadar yaklaştırdı ki, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in okumasını bile işittim. O, sağa sola hiç bakmıyordu, **Ebû Bekr** ise etrâfına çok bakınıyordu. Tam o sırada atımın iki ön ayağı dizlerine kadar yere (kuma) battı, ben yine ondan düştüm. Sonra ben hayvanı kalkmaya zorlayınca, o da kalkmaya çalıştı fakat ön ayaklarını bir türlü yerden çıkaramadı. Nihâyet hayvan zorlukla kalkıp doğrulunca, iki ayağının izinden göğe doğru bir toz yükseldi.

Ben tekrar fal oklarıyla kısmet baktım, yine istemediğim şey çıkınca ben onlara: "el-Emân! (Ben Sürâka ibni Mâlik'im, bana fırsat verin, sizinle konuşayım, vallâhi benden size istemeyeceğiniz bir şey gelmeyecek)" diye seslendim, bunun üzerine onlar durdular, ben de atıma binip yanlarına geldim. İşte onlara ulaşmaktan engellenme husûsunda başıma gelenlerle karşılaştığım zaman: "Yakında **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in işi parlayacak" diye bir fikir içime düştü.

Ben kendisine: "Kavmin senin (öldürülmen veyâ esir edilmen) hakkında diyet (ödül) belirlediler" dedikten sonra, insanların onlar hakkında düşündükleri şeyleri kendilerine bildirdim ve onlara yol azığı ve metâı arzettim, fakat benden bir şey almadılar, bir şey de istemediler, ancak **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bana:

"Bizim haberimizi gizle" buyurdu. Sonra ben ondan kendim hakkında emân (güvence) yazısı talep ettim, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de **Âmir ibni Füheyre**'ye emretti, o da bana tabaklanmış bir deri üzerine bu yazıyı yazdı. Sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yoluna devâm etti.

(Sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Mekke'yi fethedip Huneyn ehlinin de işini bitirince Sürâka **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kendisine yazdığı mektubu alıp ona kavuşmak için yola çıktı, tam ona yaklaşırken ensâr bölüklerinden bir bölüğün arasına düştü. Onlar ona oklarını doğrultunca elindeki mektubu kaldırıp: "Dokunmayın bana" diyerek **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e doğru yanaştı ve: "Yâ **Rasûlellâh**! İşte bu senin mektubun, ben Sürâka ibni Mâlik'im" dedi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de ona verdiği sözde vefâlı davranacağını bildirdi. Böylece o, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e yaklaşıp Müslüman oldu ve kaybolan develerden kendi havuzundan su içenlere mâni olmadığı için sevap alıp almayacağını sordu, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de ona her yaş ciğer sâhibine içirilen suda sevap ola-

cağını beyân etti. Sonra Sürâka kavmine dönerek Müslüman olduğunu bildirdi.)

Urve ibni Zübeyr *(Radıyallâhu Anh)* (**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Sürâka'dan kurtulduktan sonra yaşadıklarını şöyle anlatmıştır): **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* (hicret yolunda) Müslümanlardan oluşan binekli bir kâfile içerisindeki **Zübeyr ibni Avvâm**'a rastladı. Onlar **Şam**'dan dönen tâcirlerdi. **Zübeyr Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve **Ebû Bekr**'e beyaz elbiseler giydirdi, bu sırada **Medîne**'de bulunan Müslümanlar da **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in **Mekke**'den çıktığını işitmişlerdi, her sabah **Harre** denilen mevkiye giderek onu bekliyorlardı, öğlen sıcağı onları geri döndürünceye kadar orada duruyorlardı.

Bir gün uzunca bekledikten sonra geri dönmüşlerdi, evlerine vardıklarında Yahudilerden bir adam bakacağı bir iş için kendi kalelerinden birinin kulesinin üstüne çıkmış iken üzerlerinde beyaz elbiseler bulunan **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve ashâbını görüverdi ki (sıcağın şiddetinden su gibi görünen) serap onları ara sıra (gözden) kaybediyordu. Artık o Yahudi en yüksek sesiyle: **"Ey Arap cemaatleri! İşte bu sizin beklediğiniz devletlinizdir"** demekten kendini alamadı.

Bunu duyan Müslümanlar silahlarına davranarak yola çıktılar ve tam **Harre** yolunda **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e kavuştular. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onları (Medîne'nin) sağ taraf(ın)d a (bulunan Kuba yönüne) döndürdü ve **Amr ibni Avfoğulları** arasında (onların Kuba'daki evlerinde) konaklattı. (Kendisi onların başında bulunan Gülsüm ibni Hidm'e misafir oldu.) İşte bu hâdise rebî'ulevvel ayının (evveline yâhut ikisine veyâ on ikisine denk gelen) pazartesi gününde oldu.

Ebû Bekr insanları karşılamak üzere ayakta duruyordu, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* sessiz vaziyette bir tarafa oturmuştu. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i daha önce görmemiş olan ensardan karşılamaya gelenler (kendisini peygamber sanarak) **Ebû Bekr**'i selamlamaya başladılar. Nihâyet **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e güneş isâbet ettiğinde **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* kalkıp kendi cübbesiyle **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in üzerine gölgelik yapınca o zaman insanlar **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i tanıdılar.

Böylece **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Amr ibni Avfoğulları** arasında on küsur gece kaldı, takvâ üzere tesis edilen o (Kuba) mescidi(ni) binâ etti ve **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* namazlarını orada kıldı. Sonra (cumâ günü) devesine binerek yürüdü. İnsanlar da onunla birlikte yürüyorlardı. (Medîne'liler onların etrâfını silahlarla kuşatmışlardı. Sâlim ibni Avf oğullarının menziline vardığında cumâ vakti kendisine erişti. İlk cumâ orada farz kılındı ve orada edâ edildi.)

Nihâyet devesi, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in **Medîne**'deki mescidinin (arsasının) yanında çöktü. (Bir rivâyet mescidin minberinin bulunduğu mevzide çöktü.) O günlerde orada bâzı Müslümanlar namaz kılıyorlardı, o yer **Es'ad ibni Zürâre**'nin himâyesinde **Süheyl** ve **Sehl** isimli iki yetim çocuğun hurma kuruttukları harman yeriydi. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in devesi bu arsaya gelip çökünce **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"İnşâllâh menzil burası"** buyurdu.

Sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* o iki genci çağırarak mescit yapmak için o harman yerini onlardan satın almak istedi. Onlar: "Hayır! Yâ **Rasûlellâh**! Biz burayı sana hibe ederiz" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onlardan orayı hibe olarak kabul etmekten imtina etti ve orayı onlardan bir bedel karşılığı satın aldı. Sonra orada mescidini binâ etti.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* orayı yaparken çalışanlarla birlikte kerpiç taşımaya başladı. Kendisi kerpiç taşırken bir taraftan da şöyle diyordu:

"Bu yükler Hayber'in yükleri (olan hurma ve benzeri şeyler) **değildir. Ey Rabbimiz! Bunlar daha hayırlı ve daha temizdir.**

Ey Allâh! Gerçek mükâfat âhiret ecridir. Artık sen ensâra ve muhâcire merhamet et"

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* böylece ismi bilinmeyen bir Müslüman adamın şiirini nakletmiş oldu.

İbni Şihâb: "Hadîs-i şerîflerde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in bu beytin dışında tam bir şiiri naklettiği rivâyeti bize ulaşmadı" demiştir. *(Buhârî, Fedâilü's-sahâbe:74, no:3692-3694, 3/1417-1422; Abdürrezzâk, el-Musannef, no:9743; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:25626, 42/419-421; İbnü Ebî Hâtim:6/1799; Semerkandî, Bahru'l-ulûm:2/51-52; Beğavî, Me'âlimü't-Tenzîl:3/51-55; Hâzin, Mecmû'atü't-tefâsîr:3/125-128; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/377-384; Kāzî Senâullâh, et-Tefsîru'l-Mazharî:4/190-191, 197)*

SÜRAKA İBNİ MALİK'İN RASÛLÜLLAH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)İ YAKALAMAK İÇİN PEŞİNE DÜŞMESİ

Berâ *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır:

"**Ebû Bekr**, **Âzib**'den onüç dirhem karşılığı bâzı ev eşyâları aldı, sonra **Âzib**'e: '**Berâ**'ya emret de onu benim evime taşısın' dedi. **Âzib** ona: 'Sen **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile birlikte hicret yoluna çıktığınızda müşrikler sizi ararlarken ne yaptığınızı bana anlatmadan olmaz' deyince **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlattı:

'**Mekke**'den sabah vakti yola çıktık, bir gün bir gece uyumadan yola gittik, öğlen vakti olunca barınabileceğimiz bir gölge görebilir miyim diye etrâfa bir göz attım, birden karşıma bir kaya çıktı, onun yanına vardığımda biraz gölgesi kaldığını gördüm, sonra gölge kalan kısmının yerini düzelttim ve orada **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e bir deri sererek: 'Yâ **Rasûlellâh**! Biraz yat' dedim. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de uzandı.

Sonra peşimize düşenlerden kimse görebilir miyim diye etrâfı kolaçan etmeye gittim. O sırada bizim aradığımız gölge gibi bir yer bulmak için koyunlarını o kayaya doğru süren bir çobana rastladım. Ona: 'Delikanlı sen kime âitsin' dedim. O da: '**Kureyş**'ten felan adama âitim' diye sâhibinin adını verdi, o adamı tanıdım ve çobana: 'Koyunlarında süt var mı' dedim, o: 'Evet' deyince, 'Benim için sağar mısın' dedim, 'Olur' dedi.

Sonra çobana emrettim, o da koyunların birini ayırdı. Sonra ona iki elini birbirine çarparak tozdan arınmasını emrettim, (koyunun memesini de tozdan kirden temizlemesini emrettim,) böylece o bana biraz süt sağdı, ben yolda **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in su ihtiyâcını gidermek için yanımda küçük bir deri kap taşıyordum, onun ağzı bir hırkayla kapalıydı, sonra süte biraz su döktüm, nihâyet alt kısmı biraz serinledi, sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e geldim, tam o sırada onu yeni uyanmış halde buldum, 'İç Yâ **Rasûlellâh**!' dedim, o da içti, ben de memnun oldum.

Sonra: 'Göç yanaştı yâ **Râsûlellâh**!' dedim ve yola çıktık. O sırada müşrikler de peşimizdeydi, fakat at üzerinde gelen **Sürâka ibni Mâlik ibni Cü'şum**'dan başkası bize yetişemedi. Bu durumu görünce: 'Yâ **Rasûlellâh**! Peşimize düşen şu adam bize kavuştu' dedim. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de: **"Üzülme! Şüphesiz Allâh bizimle berâberdir"** buyurdu.

O kişi bize iyice yanaşıp aramızda iki veyâ üç mızrak kadar mesâfe kalınca: 'Yâ **Rasûlellâh**! Peşimize düşen şu adam bize kavuştu' dedim ve ağlamaya başladım. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Seni ağlatan nedir?"** diye sorunca: "Şimdi vallâhi ben kendi adıma ağlamıyorum, lâkin sana üzntümden ağlıyorum" dedim.

O zaman **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ona bedduâ etmek üzere: **"Ey Allâh! Onun şerrine karşı dilediğin şeyle bize kâfî gel"** derdemez hemen onun atı karnına kadar yere gömüldü. Adam hemen atın üzerinden sıçrayarak:

"Yâ **Muhammed**! Ben bunun senin işin olduğunu anladım, **Allâh**'a duâ et de beni içinde bulunduğum bu halden kurtarsın, vallâhi arkamda senin peşine düşen herkesten seni gizleyeceğim. İşte bu benim ok kabım, (çobana alâmet olsun diye) içinden bir ok al, zîrâ ileride felan yerde benim develerime ve koyunlarıma rastlayacaksın, (benim okumu göstererek) onlardan istediğini al" dedi. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de: **"Bizim senin develerine ihtiyâcımız yok"** buyurdu.

Sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onun kurtulması için duâ edince atı yerden kurtuldu ve arkadaşlarına dönmek üzere yola koyuldu. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve refâkatçisi olan ben yola koyulup gece vakti **Medîne**'ye vardık, insanlar **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i misâfir etmek için çekişince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Bu gece ben Abdülmuttalib'in dayıları olan Neccaroğullarının yanında kalayım da, böylece onlara değer verdiğimi göstermiş olayım"** buyurdu.

Biz **Medîne**'ye girdiğimiz zaman insanlar yol kenarlarında ve evlerin içerisinden bizi karşıladılar, bir taraftan da çocuklar ve hizmetçiler: "**Muhammed** geldi", "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* geldi", "**Muhammed** geldi", "**Rasûlüllâh** geldi" diye bağırıyorlardı. Ertesi sabah olunca **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yola koyuldu ve emrolunduğu yerde konakladı." *(İbnü Sa'd, et-Tabakâtü'l-kübrâ:4/365-366; İbnü Ebî Şeybe, el-Musannef, Meğâzî:20, no:37765 :20/271-274; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:3, 1/180-182; Buhârî, Fedâilü's-Sahâbe:2, no:3452, 3/1336; Müslim, no:2009; İbnü Ebî Hâtim:6/1798, 1799; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/362-364)*

Enes *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: "**Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* hicret yoluna çıktığı zaman **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* arkasına döndüğünde bir atlının kendilerine kavuştuğunu görünce: "Yâ **Nebiyyallâh**! İşte bir atlı gerçekten bize yetişti' dedi. O zaman **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

"Ey Allâh! Onu yere yık" diye duâ eder etmez o kişi atından devrildi ve: 'Ey **Allâh**'ın peygamberi! Bana dilediğini emret' dedi. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de ona: **"Bu yerinde duracaksın ve bize kavuşacak bir kimseyi buradan ileri bırakmayacaksın"** buyurdu. İşte bu kişi gündüzün başında **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e karşı (onu yakalamak için) gayret eden biriyken günün sonunda onun koruması oldu ki **Sürâka** adındaki o atlı daha sonra kendisini ayıplayan **Ebû Cehl**'e hitâben bu hususta şöyle demiştir:

"Ey Ebâ Hakem! Vallâhi sen atımın başına gelenleri bir görseydin,ayakları nasıl toprağa batıyordu.

O zaman hiç şüphe etmeden anlardın ki gerçekten Muhammed, huccetle gönderilmiş bir Rasûl'dür, ona direnecek yoktur" *(İbnü Sa'd, et-Tabakātü'l-kübrâ:1/235-236; Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve:2/526-527; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/367; Âlûsî, Rûhu'l-me'ânî:10/99)*

HİCRET YOLUNDA ÜMM-Ü MABED'İN ÇADIRINDA RASÛLÜLLAH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)İN GÖSTERDİĞİ MÛCİZELER

Hubeyş İbni Hâlid *(Radıyallâhu Anh)*dan rivâyet edildiği üzere, **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* **Abdullah İbni Üreykıt** rehberliğinde, **Ebu Bekr** ve **Âmir İbni Füheyre** *(Radıyallahu Anhüma)*nın refâkatinde hicret ederken yolda **Âtike binti Hâlid** ismindeki **Ümmü Ma'bed**'in çadırına uğradı. Ondan et ve hurma satın almak istediyse de bir şey bulamadı. O sırada kenarda duran bir koyun görünce:

"Bu koyunun durumu nasıl?" diye onda süt bulunup bulunmadığını sordu. **Ümmü Ma'bed**: "Onun sağılacak hâli yok" deyince **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* onu sağmak istedi. O da:

"Anam babam sana fedâ olsun! Onda süt bulursan buyur sağ" dedi.

Rasûlüllah *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* koyunu çağırıp, besmele okuyarak mubârek eliyle memesini sıvazladığı anda koyun bacaklarını açıp bolca süt vermeye başladı. Böylece bir kap dolup üstünü kaymak bağladı. **Ümmü Ma'bed** doyuncaya kadar içtikten sonra **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*in arkadaşları da kanıncaya kadar içtiler.

Rasûlüllah *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* de içti ve:

"Bir topluluğa su veren onlardan sonra içer" *(Ebû Dâvûd, Eşribe:19, no:3725, 3/1610; Senâullâh, et-Tefsîru'l-Mazharî:4/195)* buyurdu. Sonra bir kova daha sağıp **Ümmü Ma'bed**'in yanına bıraktı. Bu mûcizeyi gören kadın hemen İslâm üzere **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*e bî'at etti.

Kâinatın Efendisinin ardından **Ümmü Ma'bed**'in kocası olan **Eksem** isimli **Ebu Ma'bed**, cılız keçileri otarmaktan döndüğü sırada, bolca sütü görünce hayretini gizleyemeyip ne olduğunu sordu. **Ümmü Ma'bed** de:

"Vallahi; değişen bir şey yok, ancak senden sonra öyle mubârek bir zat geldi ki" diye **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*i övdü. Eşi: "Ey **Ümmü Ma'bed**! Onu bana biraz târif et" deyince o:

"Bir zat gördüm ki: kendisinin güzelliği âşikâr, yüzü çok parlak ve nurlu, şekli çok güzel, göbekli olması kendisine bir kusur getirmemiş, başının küçük ve zarif oluşu onu küçük düşürmemiş, yüzü ve vücûdu muhteşem güzelliğe sâhip, göz bebekleri simsiyah, kirpikleri uzun ve sarkık, sesi çok keskin, boynu uzun, sakalı gür, yay ve yakın kaşlı, sustuğunda vakarlı; konuştuğunda letâfet kaplı, uzaktan insanların en parlağı ve cemallisi, yakından ise en tatlısı ve en güzeli, konuşması çok hoş; ne suskun ne geveze, tam orta karar, sözcükleri sanki dökülen inci tâneleri, ne uzunluk yüzünden insanlardan ayrı, ne de kısalıktan heybetini yitirmiş, iki dal arasında muhteşem bir dal (gibi), üç kişinin en güzel görüneni ve en kadrü kıymetlisi.

Onun öyle arkadaşları var ki etrâfında pervâne gibi dönüyorlar, konuştuğunda sözü karşısında susuyorlar, emir buyurduğunda emrine koşuyorlar, hizmet olunan ve etrâfında dönülen bir kişi, ne suratsız biri ne de saldırgan biri" diye **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*i bir kere görmekle öyle bir târif etti ki **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*i yıllarca görenlerin târifini aratmadı.

Bunları duyan **Ebû Ma'bed**: "Tamam! Bu zat, **Mekke**'de bahsini duyduğumuz, **Kureyş**'in konuştuğu adamdır. Ben onu görmeyi çok istemiştim. Yine de bir yol bulursam ona mutlaka kavuşacağım" dedi._*(Ebu Nu'aym, Dela'ilü'n-Nübüvve, no:238, 2/337-339; Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve:2/222; Hâkim, el-Müstedrek:3/9; Süheylî, er-Ravzu'l-ünüf:2/234; Heysemi, Mecma'üz-Zevaid:6/58; İbnü Kesîr, el-Bidâye ve'n-nihâye:3/109; Süyûtî, el-Hasâisü'l-Kübra:1/446; es-Sâlihî, Sübülü'l-hüdâ ve'r-reşâd:3/244-247, 261-264; Kāzî Senâullâh, et-Tefsîru'l-Mazharî:4/195-196)*

RASÛLÜLLAH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) İN MEDÎNE'YE GİRİŞİNDE EBÂ EYYÛB EL-ENSÂRÎ (EYÜP SULTAN) HAZRETLERİ'NİN EVİNE MİSAFİR OLMASI

Enes ibni Mâlik *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır:

"**Allâh**'ın **Peygamberi** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Medîne**'ye gelirken **Ebû Bekr** onun ardında oturuyordu, **Ebû Bekr** (ticâret seferlerinde Medîne'ye çok uğradığı için) halk tarafından tanınan bir ihtiyardı (saçı ağardığı için ihtiyar gibi görünüyordu). **Allâh**'ın **Peygamberi** ise (saçında beyazlık bulunmadığı ve Mekke dışına pek çıkmadığı için) tanınmayan bir genç (görünümünde) idi.

Yolda bir adam **Ebû Bekr**'e rastlayınca: "Yâ **Ebâ Bekr**! Yanındaki bu adam kim?" diye sorduğunda o: "Bu adam bana yol gösteriyor" şeklinde cevap veriyordu. Adam bunu bilinen yol olarak anlıyordu, oysa **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* hayır yolunu kastediyordu.

Böylece **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Medîne**'ye varıp **Harre** tarafında konakladı. (Orada Kuba Mescidi'ni binâ etti, bir süre ikâmet etti.) Sonra ensâra haber gönderdi, onlar da **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ve **Ebû Bekr**'in yanına gelip selam verdikten sonra: "Güvende olan ve sözleri dinlenen iki kişi olarak binin" dediler. **Nebiyyullâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* develerine binince ensar onların etrâfını silahlarla kuşattılar.

Böylece **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* gide gide **Ebâ Eyyûb** *(Radıyallâhu Anh)*ın evinin yakınında konakladı. Bu sırada **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bâzı yakınlarıyla konuşurken o sırada âilesine âit bir hurma bahçesinde ürün devşirmekte olan **Abdullâh ibni Selâm** bunu duydu ve devşirme işini çabucak bırakıp elindeki hurmalarla **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yanına geldi, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den bâzı şeyler duyup sonra hemen âilesinin yanına döndü.

O sırada **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Âilemizden** (dayılarım olan Neccaroğulları'dan) **hangisinin evi daha yakın?"** diye sordu. **Ebû Eyyûb** *(Radıyallâhu Anh)*: "Yâ **Nebiyyallâh**! Benim ki, işte evim şu, kapısı da bu" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"O halde hemen git de bize gündüz uykusu için bir yer hazırla"** buyurdu. **Ebû Eyyûb** *(Radıyallâhu Anh)* kısa bir zaman içinde gelerek: "Haydi **Allâh**'ın bereketiyle kalkın" dedi.

YAHUDİLERİN EN BÜYÜK ALİMİ ABDULLAH İBNİ SELÂM'IN MÜSLÜMAN OLMASI ÜZERİNE RASÛLÜLLAH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)İN YAHUDİLERE ELÇİ GÖNDERMESİ

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Ebâ Eyyûb *(Radıyallahu Anh)*ın evine yerleşince **Abdullâh ibni Selâm** gelerek: "Ben şâhitlik ederim ki sen gerçekten **Allâh**'ın **Rasûlü**'sün ve şüphesiz ki sen hakkı getirdin. Şu muhakkak ki Yahudiler beni efendileri ve efendilerinin oğlu, en bilgilileri ve en âlimlerinin oğlu olarak bilmektedir. Şimdi sen onları çağır ve benim Müslüman olduğumu bilmeden önce onlara beni sor, zîrâ onlar benim Müslüman olduğumu anlarlarsa benim hakkımda bende bulunmayan şeyler söylerler" dedi.

Bunun üzerine **Nebiyyullâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Yahudilere elçi gönderdi, onlar da yönelip geldiler ve yanına girdiler. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onlara:

"Ey Yahudiler gürûhu! Yazıklar olsun size! Allâh'tan korkun. Kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allâh'a yemin olsun ki şüphesiz siz benim gerçekten Allâh'ın elçisi olduğumu ve kesinlikle size hakkı getirdiğimi elbette bilmektesiniz, o halde Müslüman olun" buyurdu. Onlar ise: "Biz böyle bir şey bilmiyoruz" dediler ve **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*ın üç kere tekrarlamış olduğu İslâm teklifine her defâsında böyle cevap verdiler.

Sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Sizin içinizde Abdullâh ibni Selâm nasıl bir adam-**

dır?" diye sorunca: "O bizim efendimizdir, efendimizin oğludur, en âlimimizdir, en âlimimizin oğludur" dediler. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Peki ya o Müslüman olursa ne yaparsınız?"** buyurunca: "Hâşâ lillâh! O Müslüman olmaz" dediler. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yine: **"Peki ya o Müslüman olursa ne yaparsınız?"** buyurunca yine: "Hâşâ lillâh! O Müslüman olmaz" dediler. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* tekrar: **"Peki ya o Müslüman olursa ne yaparsınız?"** buyurunca onlar yine: "Hâşâ lillâh! O Müslüman olmaz" dediler.

Bu durum karşısında **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Ey İbni Selâm! Haydi onların yanına çık"** buyurunca o, yanlarına çıktı ve:

"Ey Yahudiler cemaati! Allâh'tan korkun. Kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allâh'a yemin olsun ki şüphesiz siz onun gerçekten Allâh'ın elçisi olduğunu ve kesinlikle size hakkı getirdiğini elbette bilmektesiniz" dedi.

Bu sefer onlar:"Yalan söyledin! (Zâten sen bizim en rezilimizsin, en rezilimizin oğlusun, en câhilimizsin, en câhilimizin oğlusun!)" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onları huzûrundan çıkardı. (Bunun üzerine İbni Selâm *(Radıyallâhu Anh)*: "Yâ Rasûlellâh! Ben sana bunların yalancı, iftirâcı ve gaddâr kimseler olduklarını söylememiş miydim, zâten benim de çekindiğim buydu" dedi.) *(Buhârî, Fedâilü's-sahâbe:74, no:3699, 3/1423-24; İbnü Hacer el-Askalânî, Fethu'l-Bârî, no:3911, 8/701-706)*

Berâ ibni Âzib *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır: "**Medîne**'ye ilk gelen **Mus'ab ibni Umeyr** ile **İbnü Ümmi Mektûm** idi, onlar insanlara Kur'ân okutuyorlardı, sonra **Bilâl**, **Sa'd** ve **Ammâr ibni Yâsir** geldiler, daha sonra yirmi sahâbî ile birlikte **Ömer ibni Hattâb** geldi, sonunda **Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* geldi. Ben **Medîne** ehlinin, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in gelişine sevindikleri kadar hiçbir şeye sevindiklerini görmedim, hattâ câriyeler bile: '**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* geldi' diye seviniyorlardı." *(Buhârî, Fedâilü's-sahâbe:75, no:3710, 3/1428)*

Hâkim *(Rahimehullâh)*: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in **Mekke**'den pazartesi günü çıktığı, **Medîne**'ye pazartesi günü girdiği hakkında rivâyetler tevâtür etmiştir.

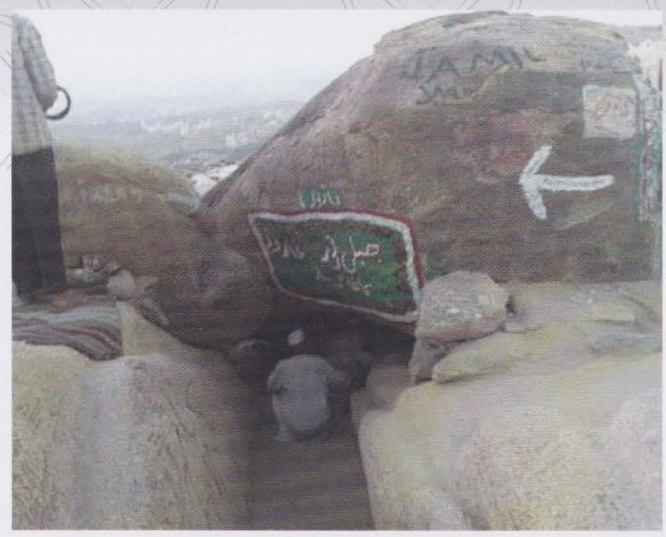

Âişe *(Radıyallâhu Anhâ)* şöyle anlatmıştır:

"**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Medîne**'ye geldiği zaman **Ebû Bekr** ve **Bilâl** *(Radıyallâhu Anhümâ)* sıtmaya tutuldular, ben yanlarına girerek: "Ey babacığım! Kendini nasıl buluyorsun, ey **Bilâl**! Sen kendini nasıl hissediyorsun" dedim. **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ı sıtma tuttuğu zaman:

"Herkes âilesi arasında sabaha çıkar oysa,

Ölüm takunyasının kayışından daha yakındır ona."derdi. **Bilâl** *(Radıyallâhu Anh)*dan da sıtma hâli geçtiği zaman o da ağlayarak nağmeli bir şekilde:

"Ey ne olaydı bir bilseydim, etrâfımda izhir ve celîl otları bulunan, o (Mekke) **vâdi**(sin)**de bir daha geceleyebilecek miyim.**

Acabâ bir gün daha Mecenne'nin sularına varabilecek miyim? Kimbilir Şâme ve Tafîl dağları bir daha bana görünecek mi" diyordu. Sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e gidip durumu haber verince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Ey Allâh! Mekke'yi sevdiğimiz kadar yâhut daha da kuvvetli bir şekilde bize Medîne'yi de sevdir, Medîne'yi sıhhat dolu bir yer yap, Medîne'nin ölçeğine ve kabına bereket koy ve onun sıtmasını oradan alıp Cuhfe'ye aktar"** diye duâda bulundu. *(Buhârî, Fedâilü's-sahâbe:75, no:3711, 3/1428-29)*

İşte ey okurlarım! Bu konuda daha bir çok rivâyet varsa da yerimiz ancak bu kadarına elvermiştir. Dikkatle okuduğysanız nelere vakıf olduğunuzu düşünebiliyorum.

Bu vesîleyle hîcrî yılbaşımızı tebrik eder, Rabbimin bizlere vatanımızdan hicret nasip etmese de günahlardan sevaplara hicreti müyesser kılmasını niyaz ederim.

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI İLE TÜRKİYE DİYANET VAKFI ORTAKLAŞA NE YAPMAK İSTİYOR?

ALİ EREN

Din-Diyanet adı altında yapılan ve insanı dehşete düşüren öyle şeylere şahit oluyoruz ki, **Diyanet** kelimesi ile de **İslam dini ve İslam itikadı** ile de uzaktan yakından alâkası yok. Buna, **İSAM** tarafından basılan bir kitap çok açık bir delil. Ama önce İSAM'ı tanıyalım.

İSAM, İslam Araştırmaları Merkezi'nin kısa adı.

İSAM, Türkiye Diyanet Vakfı'nın kurumsal bağlantısı olduğu yani onun bünyesinde olan bir kuruluş. Diyanet İşleri Başkanlığı da aynen İSAM gibi Türkiye Diyanet Vakfı'nın kurumsal bağlantısı olan diğer bir kuruluş. TDV'nin (Türkiye Diyanet Vakfı'nın) yayınladığı İslam Ansiklopedisi'nin üzerinde de **İSAM (İslam Araştırmaları Merkezi)** ismi var.

İslam Araştırmaları denilmiş ya aman ne araştırma ne araştırma!..

O kadar doğru ve isabetli (!) bir araştırma ki, sonunda vara vara **"DİNİ ÇOĞULCULUK ATEİZM VE GELENEKSEL EKOL"** isimli kitapta Hinduizm, Taoizm, Konfüçyanizm, Budizm gibi dinlere inananların bile kurtulacaklarını söylemeye kadar varıyor.

İSAM böylece, Yahudilerin ve Hıristiyanların da cennete gireceklerini söyleyen Dinlerarası Diyalogcuları da sollamış oldu...

Pensilvanya merkezli Diyalogculara ateş püsküren Sayın Cumhurbaşkanı'nın kulakları çınlasın.

"Dinlerarası Diyalog olmaz" diyen Sayın Başkan Görmez'e de DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI GÖREV VE ÇALIŞMA YÖNERGESİ'nin 54. maddesi olan **Dinlerarası İlişkiler Şubesi** Müdürlüğü'nü hatırlatmak isterim. **Dinlerarası Diyalog** yerine **Dinlerarası İlişkiler** denilmesi neyi değiştirir?

TDV'nin İslam Ansiklopedisi'ne gelince. O da aman ne ansiklopedi, ne ansiklopedi!..

Sayın Cumhurbaşkanı, Başbakanlığı zamanında daha yakında Haliç Kongre Salonu'nda diğer iki eserle beraber bu Ansiklopedi'nin de bitirilişi vesilesiyle yapılan toplantıya katılmış ve teşekkürlerini bildirmişti. Teşekküre lâyık olan ansiklopediyi aşağıda daha iyi anlayacağız.

Yazarlarının çoğu profesör olan ansiklopedide o kadar ilmî (!) yazılar var, o kadar doğru (!) bilgiler veriliyor ki, hayatı baştan sona tasavvuf olan, büyük tasavvuf âlimi ve birçok tasavvufî esere imza atan Yûsuf b. İsmail Nebhânî Hazretleri'nin, **tasavvufu dışladığını** yazıyor. (Nebhânî maddesi, cild: 32, sa: 471, orta sütun, alttan 6. satır.)

Nebhânî maddesini M. Sait Özervarlı yazmış. Ansiklopedinin, **Araştırmacılar Kurulu** üyesi de olan Özervarlı'nın nasıl bir araştırmacı olduğunu, yazdığı Nebhânî maddesinden anlamak mümkün.

Önce Nebhânî Hazretleri'nin tasavvufu dışladığını yazan Özervarlı, yazısının sonuna doğru bunu unutup İmam Nehbânî'nin yazdığı tasavvufa ait eserlerin isimlerini sıralamış. Bu da işin tebessüm ettirici tarafı.

Ansiklopedi'nin insanı dehşete düşüren tarafları da var mı?

Tabii ki var. Meselâ **Azap** ve **Cehennem** maddeleri...

Azap maddesinden başlayalım. Bu maddeyi yazan Yusuf Şevki Yavuz, (âyetleri de yanlış anlamış ki) kâfirlerin cehennemdeki azapları hakkında şu yanlış hükmü veriyor:

"...(bu âyetler) **âhiret azabının sonu olduğunu göstermektedir."** (Cild: 4, sa: 308, üçüncü sütun)

"Azabın ebedî olduğunu kabul etmek aklen de zaruri değildir." (Cild: 4, sa: 308, son sütun)

"Allah'ın...kâfirleri de bağışlayabileceği söylenebilir." (Cild: 4, sa: 309, birinci sütun)

Böylece, kâfirlerin cehennemde ebedî kalacaklarını reddetmiş oluyor...

Gelelim **Cehennem** maddesine. Bu maddeyi de Bekir Topaloğlu yazmış. Topaloğlu, meseleyi epeyce dallandırıp budaklandırdıktan sonra nihayet şu eşsiz(!) karara varıyor:

"suçluya (kâfire) **uygulanacak cezanın sonsuza kadar ateş ve cehennem olması gerekli değildir."** (Cild: 7, sa: 233, son sütun)

Onun söylediği de Yusuf Şevki Yavuz'un söylediğinin aynısı.

Şimdi belki bu ansiklopediye konulan yazıları inceleyen kimse yok mu da böyle şeyler yazılabiliyor diyorsunuzdur.

Olmaz olur mu! Var. Var olmaya **İnceleme heyeti** diye bir heyet var da bu heyetin başkanı zaten Bekir Topaloğlu.

Diğer üyeler de şu tanınan kimseler: Ömer Faruk Akün, Tayyar Altıkulaç, Nihat Azamat, Mustafa Çağrıcı, Sargon Erdem, İsmail E. Eruysal, Semavi Eyice, M. Yaşar Kandemir, Hayreddin Karaman, Mahmut Kaya, Abdülkerim Özaydın, Ahmet Topaloğlu, Metin Tuncel, Abdullah Uçman, Mustafa Uzun

***

Evet, yukarıdan beri tanıtmaya çalıştığımız İSAM işte bu. Şimdi gelelim İSAM'ın 2010'da İstanbul'da bastığı ve Müslümanlara sunduğu kitabı tanıtmaya...

Kitabın adı: **"DİNİ ÇOĞULCULUK ATEİZM VE GELENEKSEL EKOL."** Yazarı: **Adnan ASLAN.**

Adnan Aslan kitabında bakın neler söylüyor:

1- "Bugün, kökü vahye dayanan ve hâlâ inananlarını aydınlatan başka dinlerin de olabileceğini" söylüyor. Sa: 46

2- İslâmiyeti, kitaplı kitapsız bütün bâtıl ve sapık dinlerle aynı seviyede gösteriyor. Sapık dinleri de İslamiyet gibi **"mütekâmil** (yüksek) **inanç sistemleri"** olan dinler olarak ele alıyor ve o dinler hakkında **"zaman testinden başarı ile çıkmışlardır"** diyor.

O sözlerin orijinali şöyle:

"Hinduizm, Taoizm, Konfüçyanizm, Budizm, Yahudilik, Hıristiyanlık, İslamiyet gibi; ahlâkî prensipleri, kendilerine has ibâdetleri, derin ve mütekâmil inanç sistemleri olan geleneksel dinleri görmekteyiz. Bu dinler dünyadaki birçok sosyal, din karşıtı ve yeni dini hareketlere rağmen varlıklarını devam ettirmekle zaman testinden başarı ile çıkmışlardır." Sahife: 46.

3- Sayın Yazar, son asırlarda ve son zamanlarda ortaya çıkan uyduruk dinleri de unutmamış. Sihizm, Bahâîlik ve Kâdiyâniliğe ve bunların sonraki versiyonları olan Hare Krişna, Moonculuk, Şamanizm, satanizm ve Rajnizm gibi ne kadar sapık din varsa hepsini sıraladıktan sonra bunlar hakkında şöyle diyor:

"Köklü ahlâkî prensipleri olmayan, kendilerine has orijinal ibâdet tarzlarından daha ziyade, diğer geleneksel dinlerden ödünç alınan ibâdetler ve insânî beklentileri esas almış basit doktrinleri olan modern "dinler" vardır."

Bunların var olduğunu biz de biliyoruz. Ama İslam inancına göre bunların hiç birinin Allah indinde geçerliliği olmadığını da biliyor ve inanıyoruz. Çünkü hepsi de bâtıl ve uydurulmuş dinlerdir.

4- Değerli okuyucular!

Biz bu dinlerin uydurulmuş dinler olduğunu söylüyoruz ama bakın Sayın Yazar ne diyor:

"Bu geleneksel ve modern dinler yakından incelendiğinde, geleneksel dinlerin ahlâkî prensiplerini uygulayacak bir toplum yaratmaları, derin ve aynı zamanda mütekâmil (üstün) **doktrinleri ve orijinal ibâdetlerinin olması, onların uydurulmuş olmadığını gösterir."** Sa: 47

Yazar'ın uydurma olmadığını söylediği dinlerin hangileri olduğunu tekrar hatırlatalım:

Sihizm, Bahâîlik, Kâdiyânilik, bunların sonraki versiyonları olan Hare Krişna, Moonculuk, Şamanizm, satanizm ve Rajnizm...

5- Yazar, İslâmiyeti de içine kattığı ve "Geleneksel dinler" dediği bâtıl dinlerin hepsinin de geçerli dinler olduğunu okuyucularına kabul ettirmeyi galiba kendine vazife edinmiş. Çünkü bu konuda kırk dereden su getiriyor. Meselâ kendisi ortadan çekiliyor görünüp meseleyi güya mânevî açıdan duyarlı ilim adamlarına (o ilim adamları kimse?) havale ediyor:

"Karşılaştırmalı dinler tarihi ile meşgul ve mânevî açıdan duyarlı her ilim adamı, geleneksel dinlerin insan zihninin ürünü olmayıp varlıklarının vahye dayandığını farkedecektir."

Yazar'ın bu cümlesine inanan bir kimse, ne yazık ki **Hinduizm, Taoizm, Konfüçyanizm, Budizm** gibi bâtıl olan bu dinlerin vahye dayandığını kabul etmek gibi îmânî bir tehlikeyle karşı karşıyadır.

6- Yukarıdaki cümlesinde, meseleyi hayalindeki duyarlı ilim adamlarına havale ederek, onların üzerinden bâtıl dinlerin de vahye dayandığını söyleyen yazar, sözü tekrar ele alıyor:

"Eğer bunlar vahiy eseri ise Mûsâ'ya, İsa'ya ve Muhammed'e vahyeden Tanrı, Tao, Buda ve Konfiçyüs'e de vahyetmiş olmalıdır."

Şu işe bakın!

a- Zamane âlimi pek de câhil ki, boşluğa taş atarak; **"vahyetmiş olmalıdır"** diyor.

b- Müslüman âlimleri gibi Cenab-ı Hak hakkında "Allah" demiyor, "Tanrı" diyor.

c- Peygamberlerden **"Hazret, Aleyhisselam"** gibi hürmet ifadesiyle değil, **"Mûsâ, Îsâ, Muhammed"** diye yalın isimleriyle bahsediyor.

Değerli okuyucular, siz şimdiye kadar Sevgili Peygamberimiz'den bahsederken **"Muhammed"** diyen hiçbir Müslümana rastladınız mı?

Ama yazar, gördüğünüz gibi Resûlüllah Efendimiz hakkında fütursuzca **"Muhammed"** diyebiliyor.

7- Yazdıklarını okumaya devam ediyoruz:

"Buradan hareketle Budizm, Taoizm, Konfüçyanizm gibi geleneksel dinlerin, Yahudilik ve Hıristiyanlık gibi kökü vahye dayanan dinler olduğunu ve

belki de Tao, Konfiçyüs ve Buda'nın da Kur'an'da isimleri zikredilmeyen peygamberler olduğunu ileri sürmek mümkündür." Sa: 47

Ey sevgili yazarımız!

Ağzı olan konuşur, eli olan yazar. Mesele eğer bir bâtıl fikri ileri sürmekse tabii ki mümkün. Mümkün olmasa siz böyle bir mühali hiç ileri sürebilir miydiniz!

Nasıl olsa, dilin kemiği olmadığı gibi bilgisayar tuşlarının da kemiği yok. Dayanak ve ölçü İslam olmadıktan sonra yaz yazabildiğin kadar, salla sallayabildiğin kadar.

8- Yazar devam ediyor:

"...müslümanlara göre, (Allah katında da) muharref, (insanlar tarafından değiştirilmiş) **olan bir din, kendi mensupları için ve pratikte muharref olmamaktadır. Dolayısıyla Müslümanların da kendileri için geçerli olan bir hükmü diğer din mensupları için de geçerli saymamaları gerekir. Diğer bir ifadeyle, Müslümanların Hıristiyanların kendi dini anlayış ve tecrübelerine dayanarak tevhidin esas ve teslisin bir yanılgı olduğunu tesbit etmeleri gerektiğini savunmaları pek tutarlı gözükmemektedir."** Sa: 49

Yazarın burada ne demek istediği anlaşıldı mı bilmem. Şöyle demek istiyor:

"Müslümanlara göre bozulmuş olan bir din olan Hıristiyanlık, Hıristiyanlara göre bozulmuş değildir. Dolayısıyla Müslümanların, "Hıristiyanlar teslisi (üç ilah inancını) terk etmeli ve bir Allah'a inanmanın doğru olduğunu kabul etmeli" demeleri tutarlı değildir."

9- Yazarı okumaya devam ediyoruz:

"...teslisi (üç ilah inancını) **benimseyenlerin bunun yanlışlığını bildiren Kur'an'la, Müslümanların muhatap olduğu tarzda muhatap olmadığı müddetçe, bu inançlarını yanlış da olsa devam ettirmeleri doğaldır ve bu durum nihai planda** (sonuçta) **kurtuluşlarını engelleyecek bir faktör de olmamalıdır."** Sa: 49

Anladık değil mi değerli okuyucular?

Hıristiyanlar üç yaratıcıya inanmaya devam etseler de bu durum, onların âhîrette cehennemden kurtuluşlarına engel olmamalıymış.

10- Yazar yukarıda, İslamiyeti de içlerine katarak Hinduizm, Taoizm, Konfüçyanizm, Budizm, Yahudilik ve Hıristiyanlığı geleneksel dinler olarak tarif ediyordu. Bu sefer de İslam dini dışındaki dinlerdeki bozulmayı ele alarak şöyle diyor:

"Bu değişim ve bozulmayı sadece Kur'an'a muhatap olanlar bilebilirler. Muhatap olmayanların kendi dinlerindeki yanlışları bilebileceği bir mekanizma olmadığı için, yanlışa inanmaları kurtuluşlarına engel olmamalıdır." Sa: 49

Anlayamadık...

"...kurtuluşlarına engel olmamalıdır" derken, acaba "Galiba kurtuluşlarına engel olmaz" demek mi istiyor, yoksa, "Kurtuluşlarına engel sayılmamalıdır" demek mi istiyor?

Kastı birincisiyse büyük yanlışlık. Eğer ikincisiyse, kimlerin kurtulacağına hüküm veren Allah olduğuna göre, bu sözüyle muhatap aldığı kim?

11- Bakın, bakın, bakın!.. Yazar kitabının **Sonuç** bölümünde ne diyor:

"Diğer din mensupları hakikati arama noktasında kendi dinleriyle tatmin oluyor ve başka din arama ihtiyacı hissetmiyorlarsa, o zaman onların yapması gereken şey kendi dinlerine uymaktır." Sa: 58

Bu cümle artık sözün bittiği yerdir...

Yazara göre, başka dinde olanlar şu durumlar karşısında İslamı kabul etmezlerse ancak o zaman sorumlu olurlarmış:

a- Kendi dinlerinin sunduğu hakikatle tatmin olmuyor da, başka bir din arama ihtiyacı duyuyorsa...

b- İslam onun ulaşabileceği bir konumda ise...

c- Mensup olduğu kültürel şartlarda, İslamın hakikat olduğuna işaret eden birtakım unsurlar varsa...

d- Tebliğ vasıtasıyla İslamla karşı karşıya gelmişse...

e- İslamin doğru bir din olduğuna dair içine bir his doğarsa...

Peki bu şartlar olmazsa ne olurmuş?

Yazar bunun cevabını da veriyor:

"Diğer dinlere mensup fertlerde bu şartlardan biri veya birkaçı gerçekleşmediği müddetçe, kendi dinlerindeki ahlâkî ve metafizik ilkelere inanmak ve onların gereğini yapmakla sorumludurlar. Bunu gerçekleştirirlerse kurtuluşa ulaşmaları beklenir."

Lütfen dikkat!

Başka dinden olanların İslam dinini kabul etmedikleri takdirde sorumlu olacaklarını söylemeyip bu konunun kenarcığından geçen Yazar, bâtıl dinlere mensup kimselerin kendi dinlerine göre hareket etmedikleri takdirde sorumlu olacaklarını, kendi dinlerine göre hareket ettikleri takdirde âhirette kurtuluşa ereceklerini söylüyor.

Değerli okuyucular!

Okuyucusunu yanlış yönlendirmelerle dolu böyle tehlikeli bir kitabın Türkiye Diyanet Vakfı (TDV) tarafından basılıp satıldığından haberdar olan dostum Faruk Köse, 19 Ağustos 2014 tarihinde **İSAM'dan tuhaf kitap** başlığıyla bir tenkit yazdı. Kendisine teşekkür ediyorum.

Sayın Köse, yazısının sonunda şöyle diyordu:

"Kitabı yazı konusu edinmemin asıl sebebi, içeriğinden ziyade, yayıncısı.

Kitabı yayımlayan **"İslam Araştırmaları Merkezi"**, yani kısa adıyla **İSAM**; biliyorsunuz **Diyanet İşleri Başkanlığı**'na bağlı bir kuruluş. **İslam Ansiklopedisi**'*ni* hazırlayan da bu kuruluş.

(Burada **Türkiye Diyanet Vakfı** denilecek yerde **Diyanet İşleri Başkanlığı** denilmiş ise de pek de yanlış sayılmaz. Nitekim sebebini aşağıda okuyacaksınız. A. Eren)

Faruk Bey kardeşimiz şöyle devam ediyor:

"Şimdi sormak lazım:

Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı bir kurum, bu içerikte bir kitabı yayımlarsa, biz bunu nasıl değerlendirmeliyiz?

Kitabın **"sehven"** basıldığını da söyleyemeyiz. Zira kitabın jenerik sayfalarındaki şu ifade dikkat çekici:

"Bu kitap; Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti'nin 16.01.2009 tarih ve 2009/04 sayılı kararıyla basılmıştır."

Yani bir heyet incelemiş ve kitabın basılmasına karar vermiştir.

(Dikkat! Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı, Sayın DİB Mehmet Görmez'dir. Onun içindir ki, Faruk Köse kardeşimizin **Türkiye Diyanet Vakfı** yerine **Diyanet İşleri Başkanlığı** yazması hiç de yanlış sayılmaz. Ve burada ilk sorumlu Sayın DİB Mehmet Görmez değil midir? A. Eren)

Faruk Bey'in yazısı, cevap bekleyen şu sorularla sona eriyor:

"Peki, bu Heyet, kitabın mezkür içeriğini İslam'a uygun mu bulmuştur?

Uygun bulduysa, Diyanet İşleri Başkanlığı, "Kuruluş Yasası"nda ve "Anayasa"da kendine verilen "Dinin laikleştirilmesi" vazifesini mi eda ediyor?

Uygun bulmadıysa, bu tür fikirleri basıp yaymakla nasıl bir İslami fayda elde edileceği umuluyor?

İçerik farkedilmediyse bu, "Heyet gereken özeni göstermemiş" anlamına gelmiyor mu?

İSAM'dan, Diyanet Vakfı'ndan ve Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan cevap gelirse, sizlerle paylaşırım."

Değerli okuyucular!

Faruk Bey'e İSAM'dan da, Diyanet Vakfı'ndan da Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan da bir cevap gel(e)memiş olmalı ki, bugüne kadar (12 Ekim 2014) bizimle böyle bir bilgiyi paylaşmadı.

***

Adnan Aslan **"DİNİ ÇOĞULCULUK ATEİZM VE GELENEKSEL EKOL"** isimli kitabında yazdıklarını, meğer taa 2000 senesinde İslam araştırmaları Dergisi'nin 4. sayısında makale olarak da yazmış ve İSAM bunu da yayınlamış. Yani İSAM bu günahı 2000 senesinde işlemeye başlamış.

Bu kitaptan ve makaleden rahatsız olan Muhammed Özmen kardeşimiz, meseleyi **İSAM başkan yardımcısı Ali Hakan Çavuşoğlu**'na bildirmiş. Kendisine Sayın Çavuşoğlu'ndan gelen cevap şöyle:

"Adnan Aslan'ın kitabı ve makalesi konusunda iki e-posta göndermişsin, ama sen herhangi bir şey söylemiyorsun. "Bunlardan haberiniz var mı?" demek istiyorsan, "Evet, var". "Bu görüşlere katılıyormusun(uz)?" demek istiyorsan, "Hayır, tam olarak katılmıyorum.

Adnan Aslan hoca, EHL-i FETRET'in sorumluluğu Eşarilerin ve Gazzali'nin benimsediği görüşü çok fazla genişleterek bugüne uyarlamaya çalışmış. Çok isabetli görünmüyor".

Ama şunu da söylemeliyim: Bugün dünyanın farklı ülkelerinde İslam, müslümanlar ve Resul-i Ekrem aleyhindeki olumsuz propagandalardan etkilenen ve doğru bir bilgiye/tebliğe muhatap olmamış insanların durumu gerçekten kelami açıdan üzerinde düşünülmeyi hak etmektedir. Tabii ki bu "din felsefesi" diliyle ve yöntemleriyle çözüm bulacak değiliz. Dediğim gibi kelami açıdan ele alıp incelemeli, Gazzali'nin kendi dönemindeki benzer durumdaki insanlar için söylediğine benzer bir şey söylemeliyiz.

(Gazzali'nin bu görüşü Faysalü't-tefrika adlı eserinde geçiyor. Eserin Marifet yayınları tarafından neşredilmiş İSLAMDA MÜSAMAHA adlı tercümesinin 69-76. sayfalarına bakılabilir) Fi emanillah."

Değerlendirme siz değerli okuyucularımızın.

***

Bahsettiğimiz kitaptaki yenilir yutulur cinsten olmayan yanlış ve saptırmalar ortada. Bu durumda sorumlu iki **Diyanet**'ten başkası olmasa gerek.

Hem **Diyanet İşleri Başkanlığı** hem **Türkiye Diyanet Vakfı.**

İSAM'ın bağımlı olduğu Vakıf sorumlu, tamam. Ama Başkanlık niye?

Çünkü **DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI GÖREV VE ÇALIŞMA YÖNERGESİ, Başkanlığın Görevleri** içinde Madde 6'da şu 3 madde var:

a) İslâm Dininin itikat, ibadet ve ahlâk esasları ile ilgili işlerini yürütmek,

(Bahse konu kitabın varlığı karşısında yürütmüş oluyor mu?)

b) Her çeşit vasıtadan yararlanarak ve gerektiğinde diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği yaparak toplumu dini konularda aydınlatmak,

(Diğer kurumlardan biri olan TDV ile işbirliği yaparak toplumu bu konuda aydınlatmış mı, yoksa en azından sessiz mi kalmış?

c) Dini yayınlar döner sermayesini maksadına uygun olarak yönetmek,

(Maksat yanlışlara cevap vermek ise bu kitaba itiraz mahiyetinde bir cevap verilmiş?)

***

Değerli okuyucular!

Kısaca üç harfle **DİB** diye anılan **Diyanet İşleri Başkanlığı** ile **TDV** olarak anılan **Türkiye Diyanet Vakfı,** her ne kadar ayrı kuruluşlar iseler de, birçok hususta ortak hareket ettikleri için, faaliyetlerinin neticesi de ortak değerlendirilir. Birinin yaptığı doğru veya yanlış diğerini de ilgilendirir.

DİB (Diyanet İşleri Başkanlığı) resmî bir devlet müessesesidir. Önceden Devlet Bakanlığı'na bağlı idi, 2014'de Ahmet Davudoğlu hükümetinden itibaren Başbakanlık'a bağlandı.

TDV (Türkiye Diyanet Vakfı) ise bir devlet kuruluşu değil bir vakıf. Türkiye'deki diğer vakıflardan farkı, isminde **"Diyanet"** kelimesinin bulunması...

Başka bir farkı da şu:

Her Diyanet İşleri Başkanı, aynı zamanda Türkiye Diyanet Vakfı'nın mütevelli heyeti başkanı oluyor. Haliyle şimdiki DİB Mehmet Görmez de öyle.

Yani, bir yerde ha **DİB** ha **TDV**...

Tekrar hatırlatalım:

DİNİ ÇOĞULCULUK ATEİZM VE GELENEKSEL EKOL isimli kitap, Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti'nin 16.01.2009 tarih ve 2009/04 sayılı kararıyla basılmış. Bu heyetin başkanı da DİB Mehmet Görmez...

DİB da TDV da maddî gelir ve harcamalara kadar iç-içe.

Meselâ **DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI GÖREV VE ÇALIŞMA YÖNERGESİ**'nin, İkinci Kısım İkinci Bölümünde, (Madde 43) **Hac ve Umre Kurulları Şubesi Müdürlüğü**'nün görevleri şöyle anlatılıyor:

b) Hac ve umre için gerekli olan her türlü eşya ve malzemenin alım satımı ile ilgili ihale işlemlerini yürütmek,

c) Hacı adaylarının yurt içinde ve yurt dışında yapacakları yolculuklar için gerekli olan uçakları ve karayolundan gidilmesi halinde otobüsleri sağlamak, uçuş ve gidiş programlarını hazırlamak ve yerleşim planlarını yapmak,

d) Hac ve umre ile ilgili olarak vatandaşlardan alınacak ücretlerin tahsil edilmesi, bu ücretlerin Türkiye Diyanet Vakfınca açılacak "Hac ve Umre Hesabı"nda toplanması ve bu hesaptan Komisyon Kararlarına göre yurt içinde ve yurt dışında icabeden yerlere Başkanlığın emir ve direktiflerine göre Türkiye Diyanet Vakfı'nca gereken harcamaların yapılması ile ilgili işlemleri yapmak,

Görüldüğü gibi, hac ile ilgili "b" ve "c" bendlerindeki vazifeleri Diyanet'in kendisi yaptığı halde, hac ve umreye gidecek vatandaşlardan tahsil edilen ücretler, "d" bendinde belirtildiği gibi Türkiye Diyanet Vakfı'nda açılan hesaba yatırılıyor ve gereken harcamalar, **"Başkanlığın emir ve direktiflerine göre, Türkiye Diyanet Vakfı'nca"** yapılıyor.

Demek ki, maddî gelirlerin tahsilinde de harcamalarda DİB ile TDV arasında tam bir beraberlik ve beraber bir çalışma var.

Türkiye Diyanet Vakfı (TDV) hakkında da kısa bir bilgi verip devam edelim.

Vakfın internet sitesinde, **Kuruluş** başlığı altında şu bilgiler veriliyor:

"Türkiye Diyanet Vakfı 13 Mart 1975 tarihinde Türk Medeni Kanununda Değişiklik Yapan 903 Sayılı Yasa'ya göre kurulmuş bir özel hukuk tüzel kişisidir.

Vakfımıza 13.01.1978 tarih ve 16168 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 20.12.1977 tarihli ve 7/14433 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile vergi muafiyeti tanınmıştır.

Ayrıca, Vakfımızın 2860 sayılı Yardım Toplama Kanununun 6 ncı maddesine göre, izin almadan yardım toplayabilen kuruluşlardan sayılması 05.08.2005 tarih ve 25897 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 12.07.2005 tarihli ve 2005/9171 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile uygun görülmüştür."Aynı sahifeye, dört kişinin bulunduğu bir fotoğraf konulup **KURUCULARIMIZ** denilmiş. Bu dört kişi şunlar:

Ahmet UZUNOĞLU, Yakup ÜSTÜN, Dr. Lütfi DOĞAN, Dr. Tayyar ALTIKULAÇ.

(İlgililerden rica ediyorum, oraya lütfen Sayın Yakup Üstün'ün başka bir resmini koysunlar. Diyanet deyince insan bir yumuşaklık ve sıcaklık bekler ya. O fotoğrafta tam tersi var.

Merak edenler internete girsinler. **Türkiye Diyanet Vakfı** yazsınlar, önce **Hakkımızda** kelimesini sonra onun altındaki, **Kuruluş** kelimesini tıklasınlar ve o fotoğrafa baksınlar. Bana hak vereceklerdir.)

***

35 senedir her sene Ramazan aylarında kitap fuarları düzenlenir. Bu fuarlar 3-4 sene öncesine kadar Sultanahmet Câmii havlusunda yapılıyordu. Yönetimi DİB'in emrinde olan câmilerin havlusunda yapılan fuarı DİB değil TDV yönetiyor...

Yine bu meselede de bir içiçelik var ise de fuarda DİB'nın ayrı satış yeri TDV'nın ayrı satış yeri bulunuyor.

Halkın dilinde ve zihninde de her iki kuruluş aynı kabul ediliyor. Vatandaşlarımız, Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan (DİB) bahsederken de Türkiye Diyanet Vakfı'ndan (TDV) bahsederken de kısaca **"Diyanet"** kelimesini kullanıyor. Meselâ TDV'nın çıkardığı 44 ciltlik İslam Ansiklopedisi'nden bahsederken herkes, **"Diyanet'in İslam Ansiklopedisi"** diyor.

Bir yere kadar halkın bu yanlış telaffuzu mühim görülmeyebilir. Mühim olan bilen kişilerin ve bilhassa bu iki müessesenin mensuplarının ne dedikleri ve nasıl söyledikleridir.

Görülüyor ki, onlar da aynı halkın konuştuğu gibi konuşuyorlar. Yani onların ağızlarında da Diyanet İşleri Başkanlığı (DİB) ile Türkiye Diyanet Vakfı (TDV) arasında fark yok. İcraatta büyük bir ortaklık olduğu gibi sözde de fark yok. İki müessese hep kolkola...

Meselâ, 13-17 Ekim 2014 tarihleri arasında yapılan Camiler ve Din görevlileri Haftası'yla alâkalı haber TDV sitesinde şöyle veriliyordu:

Diyanet'ten gençlere davet:

"Diyanet İşleri Başkanlığı, 13-19 Ekim tarihlerinde kutlanacak Camiler ve Din Görevlileri Haftası'nda **"Cami ve Gençlik"** temasını işleyecek.

Türkiye Diyanet Vakfı Kadın Aile Gençlik Merkezi (TDV KAGEM) hafta etkinlikleri kapsamında Kocatepe Camii'nde geniş katılımlı bir fuara ev sahipliği yapacak."

Görüldüğü gibi, Diyanet İşleri Başkanlığı ile Türkiye Diyanet Vakfı aynı faaliyette birlikteler.

Haber devam ediyor:

"Merkez Müdürü Hicret Toprak, yaptığı açıklamada, haftanın bu yıl "cami ve gençlik" temasıyla kutlanacağını belirtti.

Camilerin tarihte sosyal ve kültürel boyutlarıyla hayatın merkezinde yer aldığına işaret eden Toprak, Diyanet ve TDV olarak (ortaklaşa ve beraberce demek istiyor) bugün de bu işlevlerin yeniden ihya edilmesi için çalıştıklarını dile getirdi."

Görüldüğü gibi yine Diyanet ve TDV yan yana.

DİB ile TDV elbette beraber faaliyette bulunabilirler. Bunu tenkit etmiyoruz. Demek istediğimiz, ortada bir beraberlik varsa, sorumluluklar da ortak olur.

Haber şöyle devam ediyor:

"Toprak, Camiler ve Din Görevlileri Haftası'nda Kocatepe Camii avlusunda Ankara'daki çeşitli üniversitelerde öğrenim gören öğrencilerle bir araya geleceklerini söyledi.

Etkinliklerde farklı konularda gençlerin yakından izledikleri ancak tanışma fırsatı bulamadıkları simalarla buluşmalarını sağlayacaklarını vurgulayan Toprak, edebiyat, kültür ve sanat hayatının tanınmış yüzlerinin söyleşi ve sohbetleri, musiki dinletileri, tiyatro gösterileri ve sanat sergilerinin de fuar süresince takip edilebileceğini kaydetti."

-"Geç kalma genç gel"

Camilerin Allah'ın evi olduğunu dile getiren Toprak, **"Camiye gelen adeta Rabbimizi ziyarete gelmiş demektir. Cami, Yüce Allah ile irtibatı somutlaştırmanın en güzel sembolüdür"** dedi.

"Camide hayat var, geç kalma genç gel" çağrısıyla gençleri bu anlamlı haftaya davet eden Toprak, "Peygamber Efendimiz 'gençliğin ömrünü nerede ve nasıl geçirdiğinden' hesaba çekileceğini buyuruyor. İyilik, bereket ve ebedi kurtuluşa vesile olacak en dinamik çalışmalar ise daha çok gençlik döneminde yapılıyor. Bu dönemleri en verimli şekilde değerlendirmeliyiz" şeklinde konuştu."

Değerli okuyucular!

Fuar câminin içinde değil havlusunda olacak. Gençleri **"Geç kalma genç gel"** sözüyle gençleri câmiye davet eden Sayın Toprak, **"Camiye gelen adeta Rabbimizi ziyarete gelmiş demektir** diyerek, câmi havlusunu da câmiden sayıyor ve fuara gelecek olanları câmiye gelmiş gibi kabul ediyor. Ama öbür taraftan da musiki dinletileri, tiyatro gösterileri olacağını söylüyor.

Burada bir terslik yok mu?

Eğer câmi havlusu câmi sayılmıyorsa, havluda yapılacak faaliyetlere katılacak olanlar niçin câmiye gelmiş olacak gibi konuşuluyor?

Yok câmi havlusu da câmi gibi sayılıyorsa, câmide –veya câmi yakınında musiki dinletileri, ve tiyatro gösterilerinin ne işi var?

Eğer musiki dinletilerinin ve tiyatro gösterilerinin ne mahzuru var deniliyorsa, o zaman buyursunlar bunları câminin içinde yapsınlar.

Eğer içlerinden, "Bekle! Onu da edeceğiz" diyorlarsa, o başka...

HAZRET-İ ALİYYÜL MÜRTEZA (8)

(*Radıyallahu Anh*)

TÜRKİYE GAZETESİ YAYINLARI
İSLAM ALİMLERİ ANSİKLOPEDİSİ GİBİ BAZI
MUTEBER ESERLERDEN ALINTIDIR.

Hazreti Ali, buğday benizli, orta boylu, uzun gerdanlı, güler yüzlü, iri ve siyah gözlü, geniş göğüslü, iri yapılıydı. Sakalı sık idi. Sakalını muharebe zamanlarında sünnet olandan fazla uzatır ve omuzlarına doğru yayardı. Son zamanlarında saçı ve sakalı pamuk gibi

bembeyaz olmuştu. Hem ilim, hem de amel bakımından çok yüksek manevi mertebelerde olduğu halde, Allah korkusundan sık sık ağlardı. Güzel ahlâkın canlı bir timsali idi. Hakkında pek çok hadîs-i şerif varid olmuş, Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* tarafından kıymetli övgülere mazhar olmuştu. Hazreti Ali'nin fazileti hakkında söylenmiş hadîs-i şeriflerden bazıları şöyledir:

"Ali, dünyâda da, âhirette de Benim kardeşimdir."

"Ali, Cennette sabah yıldızı gibi parlar."

"Ali Bendendir, Ben de ondanım. Onu bütün mü'minler sever."

"Kadınların en iyisini, erkeklerin en iyisine verdim."

"Kızım Fâtıma'yı Ali'ye vermeyi Rabbim Bana emretti. Allah-ü teâlâ her pegamberin neslini kendinden, benim neslimi ise Ali'den yaratmıştır."

"Ehl-i beytim Nuh *(Aleyhisselâm)*'ın gemisi gibidir. Onlara tabi olan selâmet bulur, olmayan helâk olur."

"Ben ilmin şehriyim, Ali ise o şehrin kapısıdır."

Hazreti Ali *(Radıyallahu Anh)* ibadetlerini huşu içinde yapar, özellikle namaza durduğunda dünyanın altı üstüne gelse haberi olmazdı. Hatta rivayet edilir ki:

Bir harpte mübarek ayağına bir ok gelip saplanmıştı.

Demir kısmı kemiğine işlediği için çok acı veriyordu, bu yüzden de okun demirini çekemediler. Hazreti Ali *(Radıyallahü anh)*:

Ben namaza durunca oku çıkarırsınız, buyurdu.

Hazreti Ali huşu ile namaza durunca, hekim Onun mübarek ayağına saplanan oku cerrahi bir müdahaleyle çıkardı. Hazreti Ali'nin canının yanması bir kenara, bundan haberi bile olmadı.

Denilir ki:

Hazreti Ali'yi kalleşçe şehid eden alçak İbni Mülcem, Onun bu halini bildiği için, namaza giderken suikast yaparak şehîd etmeği tercih etmişti.

Hazreti Ebû Bekir ve Hazreti Ali'nin Birbirini Senâ Etmeleri

Bir gün Ebû Bekir Sıddîk *(Radıyallahu Anh)*, Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in evine geldi. İçeri gireceği sırada Hazreti Ali *(Radıyallahu Anh)*'da çıkageldi. Bunun üzerine Hazreti Ebû Bekir geri çekilip önce Hazreti Ali'nin girmesini teklif etti. O da aynı şekilde mukabelede bulunup girme önceliğini Hazreti Ebu Bekir'e bıraktı. Böylece aralarında şöyle bir konuşma geçtiği rivayet edilir:

- Yâ Ebâ Bekir! Sen önce gir, zira her iyilikte önde olan, her hayırlı işte ileri olan ve herkesi geçen sensin.

- Sen önce gir yâ Ali! Resûlullah'a daha yakın olan sensin.

- Ben senin önüne nasıl geçerim. Çünkü Resûlullah'tan:

"Ümmetimden Ebû Bekir'den daha üstün bir kimsenin üzerine güneş doğmadı" buyurduğunu işittim.

- Ben, senin önüne nasıl geçebilirim ki, Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* kızı Fâtımatü'z-Zehrâ'yı sana verdiği gün:

"Kadınların en iyisini, erkeklerin en iyisine verdim" buyurdu.

- Ben senin önüne geçemem. Çünkü Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"İbrâhim** *(Aleyhisselâm)***'ı görmek isteyen Ebû Bekir'in yüzüne baksın"** buyurdu.

- Senin önüne geçemem. Çünkü Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Hayber'de:

"Yarın sancağı öyle bir kimseye veririm ki, Allah-ü teâlâ Onu sever. Ben de Onu çok severim." buyurdu.

- Senden önce giremem. Çünkü Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

"Ebû Bekir'in imânı, bütün mü'minlerin imânları yekûnu ile tartılsa, Ebû Bekir'in imânı ağır gelir." buyurdu.

- Senin önüne nasıl geçebilirim? Çünkü Resûlullah:

"Ben ilmin şehriyim. Ali ise bu şehrin kapısıdır." buyurdu.

- Senin önünden nasıl yürüyebilirim? Çünkü Resûlullah:

"Ben sıddîkiyetin şehriyim, Ebû Bekir ise bunun kapısıdır." buyurdu.

- Senin önünden gidemem! Çünkü, Resûlullah:

"Ben bir ağaca benzerim. Fâtıma bunun kökü, Ali, gövdesi, Hasan ve Hüseyin, meyvesidir." buyurdu.

- Senin önüne geçemem! Çünkü Resûlullah buyurdu ki:

"Allah-ü teâlâ Ebû Bekir'in bütün kusurlarını af etsin. Çünkü O, kızı Âişe'yi bana verdi. Hicrette bana yardımcı oldu. Bilâl-i Habeşî'yi, benim için alıp âzâd etti."

.....

O iki güzide insan arasındaki konuşmalar böylece devam edip gitti. Onlar kapının önünde birbirlerini böylesine senâ ederlerken, Resûlüllah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* içeriden onları dinliyordu, buyurdu ki:

"Ey kardeşlerim Ebû Bekir ve Ali! İçeri girin. Cebrâil *(Aleyhisselâm)* gelip dedi ki, yerdeki ve yedi kat göklerdeki melekler sizi dinlemektedir. Kıyâmete kadar birbirinizi övseniz, Allah-ü teâlâ yanındaki kıymetinizi anlatamazsınız."

Böylece ikisi de birbirlerine sarılıp, beraberce Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in huzuruna girdiler.

Hazreti Muâviye *(Radıyallahu Anh)*, Hazreti Ali *(Radıyallahu Anh)* hakkında şöyle demiştir:

"Hazreti Ali son derece âlîcenâb bir insandı. Sözün doğrusunu söyler, her davayı hakkaniyetle hallederdi. Hazreti Ali, ilim ve hikmetin feyyaz bir kaynağı idi. Kendisi dünya ziynetlerinden ve şatafatlarından nefret eder, gecenin karanlığında mescidin mihrabına gelir, düşünür, ibadet eder ve ağlardı. Dindar ve muttaki olanlara, fukara ve muhtaç olanlara yardımı severdi. Şeytan ve dünya hiçbir vakit onu aldatamadı."

Rivayet edilir ki, bir keresinde Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, Hazreti Ali'ye buyurdular ki:

"Yâ Ali altı yüz bin koyun mu istersin, yoksa altı yüz bin altın mı veyahut altı yüz bin nasihat mı istersin?" Hazreti Ali dedi ki:

"Altı yüz bin nasihat isterim." Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* buyurdu ki: "Şu altı nasihate uyarsan, altı yüz bin nasihate uymuş olursun."

Herkes dünya ile meşgul olurken, sen Allah-ü teâlâyı hatırla. Yani din ile meşgul ol,

dine uygun yaşa, dine uygun kazan, dine uygun harca!

Herkes birbirinin ayıbını araştırırken, sen kendi ayıplarını ara. Kendi ayıplarınla meşgul ol!

Herkes, dünyayı imâr ederken, sen dinini imâr et, zînetlendir.

Herkes halka yaklaşmak için vasıta ararken, halkın rızâsını gözetirken, sen Hakkın rızâsını gözet. Allah-ü teâlâya yaklaştırın sebep ve vâsıtaları ara!

Herkes çok amel işlerken, sen amelinin çok olmasından ziyade, ihlâslı olmasına dikkat et!"

Allah Ondan Razı olsun!...

ELİM BİR OLAY: KERBELÂ

MEHMET TALU

Her yıl Muharrem'in 10'u, Aşure geldiğinde kalbinde iman taşıyan her Mü'min kardeşimizi bir hüzün ve bir keder kaplar. Zira Hicrî 61. yılın 10 Muharremi, Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin: **"Benim dünyadaki çiçeğim, reyhanım"** dediği, **"cennet gençlerinin efendisi"** olarak tavsif ettiği, Hazreti Aliyyül-Murtaza *(Radıyallahü Anh)*'ın, Hazreti Fatımatu'z-Zehra *(Radıyallahü Anha)*'nın ciğerparesi, Hazreti İmam Hüseyin *(Radıyallahü Anh)* Efendimizin ve pek çoğu ehl-i beytten olan 70 kişinin Kerbelâ çölünde şehadete ulaştıkları tarihtir.

Yürekleri dilhûn eden bu acı, dünyanın neresinde olursa olsun, mezhebi, meşrebi, kültürü, coğrafyası ne olursa olsun, Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimize, ashâbına ve ehl-i beyt-i Mustafa'ya muhabbet besleyen her Mü'minin ortak acısıdır. Bizim mersiyelerimiz, muharremiyelerimiz, münacatlarımız, niyazlarımız, kasidelerimiz, ilahilerimiz, nefeslerimiz topyekûn edebiyatımız bunun ölmez şahitleridir.

Kerbela hadisesi, bize gücü elinde bulunduranların imandan, ahlâktan, faziletten ve insanlıktan uzaklaştıkları zaman güç uğruna, hiçbir değer tanımaksızın nasıl zalimleşebildiklerini, nasıl cinayetişleyebildiklerini göstermektedir.

Bu sebeble Ey Sünnisiyle, Alevisiyle, Şiasıyla bütün Müslümanlar!

Ey Ümmet-i Muhammed!

Bakın ve ibret alın! Bugün etrafımızda nice Kerbelâlar yaşanıyor. Irak'tan, Suriye'den, Mısır'dan, İslamabad'dan ateşler her gün yükseliyor. Sadece Irak'ta ayda ortalama bin insan can veriyor. Suriye'de yüz binin üzerinde insan hayatını kaybetti. Milyonlarca insan yerinden, yurdundan, evinden barkından oldu. Çocuklar umutlarını, hayallerini, geleceklerini yitirdi.

Artık yeni Kerbelâların yaşanmaması için ortak bir dile ihtiyacımız var. Yüreklerimizi birleştirmeye, gönül kapılarımızı birbirimize açmaya ihtiyacımız var. Geçmişin acılarını bize yeniden yaşatmak, gönüllerde kapanmaz yaralar açmak, ortak değerlerimizi ayrılığa, kin ve nefrete dönüştürmek isteyenlere tek yürek halinde gereken cevabı vermeliyiz. Artık Yüce Rabbimizin:

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللهِ جَمِيعًا وَلاَ تَفَرَّقُوا

"...Hepiniz el birlik ALLAH Teâlâ'nın ipi olan Kur'ân-ı Kerîm'e, İslâm'a sımsıkı sarılın. Ayrılığa düşmeyin..."[1]

وَأَطِيعُوا اللهَ وَرَسُولَهُ وَلاَ تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

"ALLAH Teâlâ'ya ve O'nun Peygamberine itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin, yoksa korku ile zaafa, başarısızlığa düşersiniz ve kuvvetiniz, yardımınız kesilip devletiniz elden gider.."[2]

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

"Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın..."[3] Emirlerine kulak vermeliyiz.

Artık Sünnisiyle, Alevisiyle, Şiasıyla bütün Müslümanların birlik ve beraberlik içinde olmaları gerekir. Bağdat'ın 1258 yılında Hülagü tarafından yerle bir edilmesi ve bir milyondan fazla insanın öldürülmesinin sebebi: Cevdet Paşa'nın gayet veciz bir şekilde ifade ettiği gibi, **"İslam milleti, hangi mezhepte olursa olsunlar, müşriklere karşı birlik içinde olup ta bunca asırlardan beri İslam'a merkezlik etmiş olan Darus-Selam yani Bağdat'ı, muhafazaya gayret edecekleri yerde mezhep kavgaları ile uğraştılar. Neticede yerle bir olunca, meydanda ne Sünni kaldı, ne Şii."**

Amerikanın körfez savaşında Bağdat'ı bombalaması, 2003 yılında işgal etmesi ve nihayet İsrail'in gazze'yi bombalaması ve işgal etmesi yine aynı sebebten. Görüyoruz ki tarih tekerrür ediyor. Niçin? İbret alınmıyor da ondan.

---

1 Âl-i İmran Sûresi:103
2 Enfal Suresi:46
3 Âl-i İmrân sûresi:105

İlk insan ve ilk peygamber Hazreti Adem *(Aleyhisselam)*dan bu yana 10 Muharrem aşûre günü, bir çok peygamberin hayatında önemli ve olumlu olayların gerçekleştiği ve onların ümmetleri için hep sevinç günü olmuştur. Pek çok peygamber bu mübarek günde tehlikelerden kurtulmuş, düşmanları da helak edilmiştir.

Yalnız bir istisna yıl var ki, işte o sene yüreklerin tâ iç kısmına kan damlamıştır ki, İslâm tarihinde Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin sevgili torunu Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın Kerbelâ'da şehit edilmesi, bu üzücü hâdise de bu güne tesadüf etmiştir. Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın şehâdeti gibi, İslâm tarihinin bu en yürek paralayıcı hâdisesi maalesef 10 Muharrem H. 61'de; M. 10 Ekim 680'de vuku bulmuştur.

HazretiHüseyin *(Radıyallahü Anh)*

Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*, Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin torunu, Hazreti Fâtıma *(Radıyallahü Anha)* ile Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)*'ın küçük oğlu, Kerbelâ şehidi.

5 Şaban Hicri 4, miladi 10 Ocak 626 yılında Medine-i Münevvere'de doğdu. Göğsünden aşağısının dedesine çok benzediği rivayet edilir. Doğduğu zaman Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz, ağabeyi Hazreti Hasan *(Radıyallahü Anh)*'a yaptığı gibi, kulağına bizzat ezan okuyarak koydu ve doğumunun yedinci gününde akîka kurbanı kestirip Hazreti Fâtıma *(Radıyallahü Anha)*dan saçının ağırlığınca fakirlere gümüş dağıtmasını istedi. Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*, ağabeyi Hazreti Hasan *(Radıyallahü Anh)* ile birlikte tabiînden Ebû Abdurrahman es-Sülemî'den kıraat öğrendi, dedesiyle annesinden ve babasından, ayrıca Hazreti Ömer *(Radıyallahü Anh)*dan ve diğer bazı sahâbîlerden sekiz hadis-i şerif rivayet etti.

Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz, iki torununa son derece düşkün olup onları çok sever, isteklerini tereddütsüz yerine getirir, onlarla oyun oynar, sırtına bindirip gezdirir, hatta secdede iken üstüne çıktıklarında inmelerine kadar beklerdi.

Ebû Seîdi'l-Hudrî *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* efendimiz şöyle buyurdu:

الحسن و الحسين سيدا شباب أهل الجنة

"Hasan ve Hüseyin: Cennet gençlerinin efendileridir."[4]

Bera b. Azib *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz Hazreti Hasan *(Radıyallahü Anh)* ile Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ı görmüş ve:

اللهمإنيأحبهمافأحبهما

"Allah'ım! Ben, bunları seviyorum. Sen de bunları sev!" buyurmuş.[5]

Ebu Hureyre *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz şöyle buyurdu:

من أحبهما فقد أحبني ومن أبغضهما فقد ابغضني يعنى حسنا وحسينا

"Hasan ve Hüseyin'i seven, beni sevmiş; onlara buğzeden de bana buğzetmiş olur."[6]

HazretiAli *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre: Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz, bir gün, cenazelerin konulduğu yerde oturuyordu. Hazreti Hasan *(Radıyallahü Anh)* ile Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)* oraya geldiler de güreşmeye başladılar. Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz gülerek:

"إيهاً حسن خذ حسيناً = **Ha gayret Hasan! Göreyim seni, yakala Hüseyin'i!"** diyerek Hazreti Hasan *(Radıyallahü Anh)*'ı kayırınca, Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)*:

- Yâ Resûlellah! Sen Hüseyin'i kayırmalı değil miydin? Hasan daha büyüktür, dedi. Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz:

هذا جبريل يقول إيهاً حسين

"Baksana! Cebrail'de, Hüseyin'e: Ha gayret Hüseyin göreyim seni! diyor." Buyurdu.[7]

HazretiPeygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin, HazretiHüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın şehadeti ile ilgili ihbar ve müşahadeleri

Hazreti Ümmü Seleme *(Radıyallahü Anha)* validemiz der ki: Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz bir gün, yanı üzerine yattı. Kaygılı ve üzüntülü olarak uyandı. Sonra, uyudu. Yine kaygılı ve üzüntülü olarak uyandı. Yine uyudu. Sonra, uyandı. Avucunda, kızıl bir toprak bulunuyor ve onu öpüyordu!

- Yâ Resûlellah! Bu toprak, nedir? diye sordum. Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz şöyle buyurdu:

4 Tirmîzî, Menakıb:30, No:3768, 5/656

5 Tirmîzî, Menakıb:30, No:3782, 5/661

6 *Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/288, No:7816*

7 Zehebî, Tarihul-İslâm, 5/100

أخبرني جبريل عليه الصلاة السلام أن هذا يقتل بأرض العراق للحسين

"Cebrâil *(Aleyhisselam)*, **bana haber verdi ki, bu yani Hüseyin Irak topraklarında öldürülecek."** Ben de Cebrâil'e dedim ki:

"أرني تربة الأرض التي يقتل بها = **Irak'ta öldürüleceği yerin toprağını bana göster."**Cebrâil *(Aleyhisselam)* da:

- İşte bu, oranın toprağıdır! buyurdu.[8]

Enes b. Mâlik *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre: Yağmur Meleği, Hazreti eygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin yanına gelmek için ALLAH Teâlâ'dan izin ister. Kendisine izin verilir. Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin yanına gelir. Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz, Hazreti Ümmü Seleme *(Radıyallahü Anha)* validemize:

املكي علينا الباب لا يدخل علينا أحد

"Kapıyı, üzerimize kapa! Yanımıza, hiçbir kimse girmesin!" buyurur. Enes b. Mâlik *(Radıyallahü Anh)* der ki:

- Derken, Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)* geldi. İçeri girmesine mani oldum, fakat birden sıçradı ve içeri girdi. Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin sırtına, omuzuna, ensesine oturmaya başlar. Bunu gören Melek Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimize:

- O'nu çok mu seviyorsun? Diye sorar. Hazreti-Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz de:

" نعم = **Evet!"** buyurur. Melek:

- İyi amma! Senin ümmetin, O'nu öldürecektir! der. İstersen, O'nun öldürüleceği yeri, Sana göstereyim? Der. Akabinde eliyle yere vurur. Kızıl bir toprak getirir ve gösterir.

Hazreti Ümmü Seleme *(Radıyallahü Anha)* validemiz, o toprağı alır, başörtüsüsüne veya elbisesisinin eteğine koyar.

Raviler: Biz, o yerin Kerbela olduğunu duyardık, demişlerdir.[9]

HazretiPeygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin bu hususta ihbar ve müşahadeleri, vefatlarından elli yıl sonra, Hicretin 61. yılında Kerbelâ'da cereyan eden fâcıaile, ne yazık ki gerçekleşmiştir.

Müslümanların Ehl-i beyt'e ve âl-i Resûle dahil olan Hazreti Hasan *(Radıyallahü Anh)* ile Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'a duyduğu sevgi ve şefkat Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin vefatından sonra da devam etmiştir.

Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*, Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin sevgili torunu, emaneti ve reyhânesi yani çiçek demeti denilerek Müslümanlardan daima sevgi, şefkat ve bağlılık görmüş, böylece altı yaşında kaybettiği dedesinin ve annesinin yokluğunu fazlaca hissetmemiştir. Ayrıca ağabeyi Hazreti Hasan *(Radıyallahü Anh)* ile birlikte bütün İslâm dünyasında olduğu gibi Türkler arasında da Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin sevgili torunu sıfatıyla daima sevilmiş, sayılmış ve isimleri çocuklara verilen en yaygın isimler arasında yer almıştır.

Şiî dünyası, Şiîliğin hareket noktası ve temel şahsiyeti Hazreti Ali ***(Radıyallahü Anh)*** **olmakla birlikte, şehid edilişinin arka planında varlığını sürdürebilen güçlü bir siyasî kuruluş bulunmadığından bu olayla fazla ilgilenmemiş, Hazreti Hüseyin** ***(Radıyallahü Anh)***'**ın şehâdetini ise Şiîliğe hayat veren bir kaynak telakki ederek içtimaî ve siyasî hayatın parolası haline getirmiştir.** Bugün İslâm dünyasının en büyük azınlık mezhebini oluşturan İsnâ aşeriyye İmâmiyyesi'nin özellikle duygu ve gönül hayatını Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın sevgisi yönlendirmektedir. Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın Kerbelâ'da şehid edilişinin hâtırasını anmak için yapılan ve "taziye" denilen yas merasimleri, O'nu imamların üçüncüsü ve o dört ma'sûm-ı pâkin beşincisi kabul eden Şiî dünyasında başlı başına bir olaydır.

Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın çocuklarından Ali Ekber, Kerbelâ'da kendisiyle birlikte şehid olmuş, Ca'fer ve Abdullah adlı oğullarından devam etmeyen soyu diğer oğlu Ali Zeynelâbidîn'den devam ederek seyyid ünvanıyla tanınmıştır. Ayrıca Fâtıma ve Sekîne adlı iki de kızı vardı.

HazretiHüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın çocukluk yılları Hazreti Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin otağında geçmiştir. Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin eğitiminde yetişip imanı yudumlaya yudumlaya büyüyen Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın sonu da şehadet ikliminde gerçekleşmiştir. İnsanın hayatında Allah ve Resûlü'nün hükmünden başka hiç bir hükmün geçerli olamayacağını derinden kavramış olan HazretiHüseyin *(Radıyallahü Anh)*, bu gerçeğe gölge düşürenlere zerre kadar meyletmemiş, bilakis destansı bir tavırla onların önlerine dikilmiştir.

Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*, şehit edileceğini bile bile, Hakkı hâkim kılmak ve Hak davadan taviz vermemek uğruna yoluna devam etmiş ve zalimlere

8 Hâkim, Müstedrek, Ta'birur-Ru'ya, No:8202, 4/397
9 A.b. Hanbel, Müsned, No:13127, 3/243

zerre kadar taviz vermemiştir. Kendisi, ailesi ve en sadık arkadaşlarıyla, hayatı pahasına zulme onay ve destek vermemekte onurluca direnmiştir.

Bu bakımdan: Kerbela bir misyon, Kerbela bir felsefe, Kerbela fedakârlık ve er meydanıdır. Orada Kûfe ahalisinin dehşetli ihânetini görmekteyiz. O mübarek şehidin kanı Irak topraklarını sulamıştır. Aradan asırlar geçmesine rağmen, o topraklarda dökülen kanlar henüz diyet miktarına ulaşmamıştır.

Hicretin 61. yılında vuku bulan bu elim olay, bütün Müslümanlar için büyük üzüntü sebebi olmuştur. Yürekleri dağlayan bu acı, Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimize, O'nun âline, ashabına ve ehl-i beyt-i Mustafâ'ya muhabbet besleyen her Mü'minin öteden beri ortak hüznüdür.

Şurası iyi bilinmelidir ki, Kerbela hadisesinde Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)* ve arkadaşlarının uğruna can verdikleri yol, Hazreti Muhammed Mustafa *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin yoludur. Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)* zulme, zâlime, haksızlığa ve adaletsizliğe karşı çıkmıştır.

Kerbelâ'yı anlamak, Kerbelâ'yı yaşamak, hakka, hakikate, hürriyete ve adalete teslim olmak demektir. Bu itibarla Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ın Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin izinde, soy, sop, aşiret, asalet, makam kaygısı gütmeksizin giriştiği ve canını feda ettiği mücadelesi hepimize örneklik teşkil etmelidir. Hiç kuşkusuz Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*, Kerbelâ'da şehadetiyle zalimlere üstün gelmiştir.

Kerbela konusunda bugün bizlere düşen Kerbelâ'yı doğru okumak ve doğru anlamaktır. Onu tarihte yaşanmış bir kıssaya, bir mitolojiye, bir efsaneye dönüştürmemek; bu hadiseden dersler ve ibretler çıkarmaktır.

Kerbelâ'yı doğru anlamak için bize düşen vazifelerden biri de: Kerbelâ'dan bir ayrılık-gayrılık değil, bir birlik-beraberlik çıkarmaktır. Bir sevgi, bir muhabbet devşirmektir. Kerbela'yı anlamak: Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)*'ı doğru anlamak ve Hüseyince yaşamaktır.

Bugün bize düşen böylesi müessif bir hâdiseyi kin, nefret, ayrılık-gayrılığa değil; birlik-beraberlik, sevgi, saygı, muhabbet ve hoşgörüye dönüştürmektir. Zira Kerbelâ üzerinden bir ayrılık-gayrılık oluşturmak Mü'minler topluluğuna asla yakışmaz.

Yürekleri hiçbir zaman sahra-i Kerbela'ya dönüştürmemektir. Hazreti Hüseyin'in en büyük gayesi, kendisinden sonra yeni Kerbelalar yaşanmaması idi. Kerbelâ'nın acısını yüreğinde hisseden hiçbir Müslüman, Kerbelâ şehitlerine bu zulmü reva gören Yezidler gibi düşünemez, Şemirler gibi davranamaz, Zülcevşanlar gibi yaşayamaz. Hele hele Kerbela'nın kerb-u belasını bugüne asla taşıyamaz.

Ancak üzülerek şahit oluyoruz ki son yıllarda İslam coğrafyasında yaşanan olaylar mezhebi, meşrebi ne olursa olsun Müslümanların Kerbelâ'yı, Hazreti Hüseyin *(Radıyallahü Anh)* ve arkadaşlarını hala doğru okumadığını, doğru anlamadığını ortaya koymaktadır. Onun içindir ki bugün etrafımızda nice Kerbelâlar yaşanıyor. Kardeş kanı akmaya devam ediyor. Müslümanların izzet ve onuru tarihte hiç olmadığı şekliyle bugün bizzat birbirleri eliyle yok ediliyor. Bugüne kadar suçu hep başkalarında aradık, hep başkalarının sinsi emellerine atıflar yaptık. Ama artık bir kere de kendimize bakıp nerede hata yaptığımızı sorgulamak durumundayız. İnsan yetiştirme düzeneklerimizi yeniden gözden geçirmeliyiz. **"Ehl-i kıble tekfir edilmez"** düsturunu teoriden pratiğe aktarmalıyız. Ve bu gidişata bir dur demeliyiz. Bunun için bu gün mezhebi, meşrebi, dili, kültürü, coğrafyası ne olursa olsun dünyadaki bütün Müslümanların yeni Kerbelalar yaşanmaması için ortak bir dil, ortak bir kültür, ortak bir düşünce, ortak bir gönül birlikteliği geliştirmesi gerekiyor.

İşte bu yüzden Muharrem, bizim için ortak bir hüzün mevsimi olduğu kadar adaleti, hikmeti, merhameti, kardeşliği, dostluğu hatırlatan ibret sofrası da olmalıdır. Muharremi Müslümanların, kardeşlik ve beraberlik şuurlarının güçlenmesi için fırsat bilmeliyiz.

On dört asır önce cereyan eden ve sorumluları, ALLAH Teâlâ'nın yüce huzuruna çıkarılıp muhâkeme olunmak üzere, kabirlerinde tutuklu bulunan Kerbelâ fâciasının, bu gün Müslümanlar arasında her hangi bir tefrikaya sebeb olması kesinlikle doğru değildir. Çünkü Kerbelâ fâciasından ürpermeyen, kan ağlamayan kim vardır? Acaba tasvib eden biri var mıdır?

Gerçekten, Sünnî-İslam dünyası, Yezid'in Kerbela'da HazretiHüseyin *(Radıyallahü Anh)*'a yaptığını asla tasvib etmezler. En müteassıp Sünnî Müslümanlar arasında bile Yezîd ismine hiç rastlayamazsınız. Ama en sosyetik çevrede bile Hasan, Hüseyin ve Fatma gibi ehl-i beyte ait isimleri bulabilirsiniz. Bu, ehl-i beyte duyulan sevginin bir ifadesi değil midir?

KISSADAN HİSSELER

KİM DAHA CÖMERT

Cömertliği ile meşhur Hatem-i Tâî'ye:

Acaba senden daha cömert bir kimse var mı? diye sordular.

Bunun üzerine o "evet" dedi ve başından geçen bir hâdiseyi şöyle anlattı:

"Bir yolculuk esnasında bir gence misafir olmuştum. Bu genç bir kaç koyunu olan ve geçimini zar - zor temin eden bir kimseydi. Buna rağmen, hemen bir koyun kesip pişirdi ve önüme koydu. Ben koyunu yerken önüme koyunun böbreği gelince:

Koyun etini severim ama böbrek kısmını daha fazla severim, dedim.

Bir ara ev sahibi genç ortalıktan kayboldu. Biraz sonra baktım ki, varı yoğu olan birkaç koyunun hepsini keserek böbreklerini pişirip getirdi. Ben şaşkınlık içerisinde kalmıştım.

Niçin varın yoğun olan bütün koyunlarını kestin? Ben sana böyle yap demedim ki, sadece koyun böbreğini sevdiğimi söyledim, dediğimde o genç:

Bana bir misafir gelmiş, elimde varken hiç onun sevdiği bir şeyi ikram etmemek olur mu? diye cevap verdi. İşte o genç benden daha cömerttir.

Bunun üzerine Hatem-i Tâî'ye sordular:

Peki Onun bu ikramına karşı siz bir şey yapmadınız mı?

Yapmaz olur muyum? Ona üç yüz deve, beş yüz koyun gönderdim.

Sen ona bir servet göndermişsin, demek ki sen ondan daha cömertsin.

Hayır, hayır! O benden daha cömert. Çünkü o, bana nesi varsa hepsini ikram etti. Oysabenim gönderdiklerim malımın çok az bir kısmıdır.

HEM TEMİZ HEM DE PİS OLAN UZUV

Lokman Hekim yardımcısı ile ava çıkmıştı. Avdan dönerken bir kabile reisi Lokman Hekim'e bir gece evinde misafir kalması için ısrar etti. O'da kabul etti.

Kabile reisi ikram olarak onlara bir koyun kestirdi. Lokman Hekim yanındaki hizmetçisine:

Evladım kurban edilen hayvanın en temiz iki azasını kes bana getir, dedi.

O da gidip koyunun kalbini ve dilini kesip getirdi. Lokman Hekim:

Aferin evladım bildin, dedi.

İkinci gün başka bir kabile reisi, Lokman Hekim 'i evini şereflendirmesi için davet etti. Lokman Hekim onu da kırmayıp bir gece de ona misafir oldu. Orada da ziyafet olarak bir koyun kestiler. Lokman Hekim yanındaki hizmetçisine bu sefer:

Evladım, hayvanın en pis olan iki uzvunu kesip getir.

Yardımcısı gitti yine hayvanın dilini ve kalbini kesip önüne koydu. Lokman

Hekim hizmetçisine şöyle dedi:

Aferin evladım bunu da bildin. Zira insanoğlunun en pis ve temiz olan yeri, kalbi ve lisanıdır.

Muharrem Ayına Özel İndirim

İslâm Fıkhı El-Hidaye Tercümesi 4 cilt
Korunmuş Sır Seti
Kur'an-ı Kerîm (Hafız Boy)
Yâsîn-i Şerîf
Misvak (3 Adet)

~~₺260~~ ₺120

Bu ürünü alana
Ruhul furkan 18. cilt 35 tl

0212 702 0 444
www.lalegulnesriyat.com

KURU TEMİZLEME SİSTEMİYLE YAPILAN TEMİZLİĞİN HÜKMÜ -2.BÖLÜM-

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA FIKIH KURULU

Gökten tertemiz su indiren Allah Teâlâ'ya sonsuz hamd eder, sözlü ve fiili temizliği öğreten Hazret-i Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'ya ve onun madden ve manen tertemiz al ve ashabına salât ve selam ederiz.

Geçen ay yazmaya başladığımız kuru temizleme sistemiyle yapılan temizliğin ikinci kısmında bu ay; temizliğin şartları, bu hususta görüş farklılıkları ve neticede kuru temizlemenin caiz olup olmadığından söz edeceğiz. Geçen ay sistemin günümüzdeki uygulanma şeklini anlattık, bu ay da; dini hükmünü yazmaya çalışacağız. Şu kadar var ki; hükme girmeden önce temizliğin genel şartlarından bahsetmek gerek;

Temizliğin Şartları

Temizlikte temel iki şart aranır. Birincisi sayı diğeri sıkmaktır.

a) **Sayı;** giderilmesi gereken necasetin durumuna göre bazı kere şart, bazı kere de şart olmayabilir. Şöyle ki;

Necaset manevi ve maddi olma itibariyle iki kısma ayrılır:

1. Hükmi Necaset: Abdestsiz olma ve cünüplüktür ki, bir defa yıkamakla giderilir, adet/sayı şart değildir.

2. Hakiki Necaset: Necaset, mahalde gözüküp gözükmeme hususunda mer'i olan ve olmayan şeklinde iki kısma ayrılır:

a) İdrar ve emsali mer'i olmayan/görülmeyen necasetse sayı şartı vardır. Esasen necis olan şey, yıkanıp her defasında sıkılarak kişinin kanaatine göre temiz olduğunda temiz olur. Fakat bazı kişilerde vesveseye yol açacağından âlimler bunu üç defa olarak kayıtlamışlardır.

Ayrıca bu tür necasetin bulaştığı elbiselerin temizliği genellikle üç defa yıkanarak sağlanır.

b) Necaset, kan ve emsali mer'i/görülen bir necasetse bulaştığı yerin temizliği bizzat o necasetin giderilmesiyle olur. Çünkü necaset görülenin bizzat kendisidir. Dolayısıyla onun giderilmesiyle necaset giderilmiş olur. Şu kadar var ki; renk, koku gibi eserinin giderilmesi o yerin temizliği için şart değildir.

b) Sıkmak

Necasetin bulaştığı şey üç ayrı türe ayrılmıştır: Taş, demir, bakır ve çelik emsali necasetin içine nüfuz edemeyeceği şeyler

1. Beden, deri ayakkabı ve mest gibi az da olsa necasetin sirayet ettiği şeyler. Bu emsal şeylerin temizliği, necasetin mahiyetine göre ya sadece necasetin giderilmesiyle ya da galip kanaat oluşuncaya kadar yıkamakla gerçekleşir.

2. Necasetin tamamen sirayet edebileceği şeyler. Bu tür şeyler; sıkılabilen ve sıkılamayan olarak ikiye ayrılır.

1) Elbise gibi sıkılabiliyorsa bunun temizliği, yukarda izah ettiğimiz gibi necasetin mahiyetine göre giderildiğine dair kanaat oluşuncaya kadar yıkamaktır ki fetva verilen görüşe göre her defasında sıkılarak üç kez yıkanmalıdır.

2) Halı emsali sıkılamayan bir şeye necaset bulaştığında temizlenip temizlenemeyeceği hususunda farklı görüşler vardır.

• İmam Muhammed (Allah ona rahmet etsin)'e göre sıkılamayan pislenmiş bir eşya asla temizlenemez. Zira eşyanın içine sirayet eden necasetin çıkartılması ancak sıkmakla mümkündür. Sıkmak mümkün değilse temizlik de mümkün olmaz. Şu kadar var ki; bu, İmam Muhammed (Allah ona rahmet etsin) zamanındaki imkânlara göre verilmiş bir fetvadır. Günümüzde teknolojik araç ve gereçlerle bunun yapabileceği göz önüne alındığında İmam Muhammed (Allah ona rahmet etsin)'e göre de caizdir dersek doğrudan uzak olmaz.

• İmam Ebu Yusuf (Allah ona rahmet etsin)'a göre sıkılamayan bir eşya, her defasında su tamamıyla süzülünceye kadar bekletilerek üç defa yıkamakla temiz olduğuna hükmedilir. İmam Ebu Yusuf (Allah ona rahmet etsin) şöyle demiştir: Sıkmanın mümkün olmadığı şeylerde insanlardan büyük bir meşakkati kaldırmak için tamamıyla süzülme, sıkmak kabul edilir ve temizlik sağlanmış olur.[1]

Bunun üzerine bina edilen bazı meseleler

1) Pis suyla şişmiş olan buğday şöyle temizlenir: Önce içine sirayet edecek şekilde temiz suya bırakılır, sonra çıkartılıp kurutulur. Bu işlem üç defa tekrarlanınca buğday temizlenmiş olur.

2) Pis su verilerek yapılan bıçağa üç defa ısıtılarak temiz su verilir. Böylece necaset giderilir.

3) Necaset karışan bal şöyle temizlenir: Üzerine miktarınca temiz su dökülür ve eski miktarına ulaşıncaya kadar kaynatılır. Öncekilerde olduğu gibi bu işlem üç defa tekrarlanır.

4) Necaset karışan zeytinyağı şu şekilde temizlenir: Zeytinyağı altı delik bir kaba konulur, üzerine temiz su ilave edilir, su alta inip yağ üste çıkınca kabın ağzı açılıp su boşaltılır ve bu işlem üç defa tekrarlanır.[2]

Ezcümle; İmamı Muhammed (Allah ona rahmet etsin)'e göre su dışındaki sıvılarla temizlik yapılması caiz olmadığından perk maddesiyle yapılan kuru temizleme işlemi caiz olmaz yani bu işlemle temizlik sağlanamaz.

Anlattığımız üzere bazı firmaların, kuru temizleme işlemi yapmadan önce bazı giysileri çamaşır makinesinde suyla yıkamalarıyla temizlik meydana gelse de sonrasında yıkanmamış diğer giysilerle birlikte kuru temizleme makinesine atıldığından pis olma durumu ortaya çıkar. Zira diğer giysiler arasında pis elbiselerin bulunma ihtimali vardır. Şu halde İmam Muhammed (Allah ona rahmet etsin)'e göre; bu şekilde yapılan temizlemeyle de elbiseler temiz olmaz.

İmam Ebu Hanife ve İmam Ebu Yusuf (Allah onlara rahmet etsin)'a göre su dışındaki sıvı maddelerle temizlik caizdir. Şu halde kuru temizleme işleminde kullanılan perk maddesiyle temizlik mümkün görünüyor olsa da makineye atılan elbiseler içinde necis olanlar sebebiyle ilk yıkamayla perk maddesi necis olur. Necis bir sıvının temizlenmesi için geride vermiş olduğumuz misallerden anlaşıldığı üzere üç defa su işleminden geçirilmesi gerekir. Hâlbuki necis olan bu madde anlatılan işlemden geçirilmeden buharlaştırılıp yoğunlaştırılarak çamaşırları durulamak için tekrar

1 *Alâuddin Ebû Bekr el-Kâsânî, Bedâyiu's-Sanâyi fî Tertibi'ş-Şerâi'* 1/437-453

2 Mecmeu'l- Enhür

kullanılıyor. Peki, necis bir madde buharlaştırılıp yoğunlaşınca temiz olur mu? Bu soruya cevap arayalım.

NECİS/PİS MADDEDEN ÇIKAN BUHARIN DURUMU

El-Hidaye şarihleriden Kemal İbnu'l-Hümâm, ***Fethu'l-Kadîr*** adlı eserin de şöyle der: "Elbiseye bulaşan necasetin buharı hakkında bazı âlimler necis olduğunu bazıları ise, necis olmadığını söylemişlerdir. Sahih olan görüş; necis olmadığıdır.[3]

Şeyh Nizamüddin önderliğindeki ilmi bir heyet tarafından hazırlanan ***Fetava'l- Hindiyye*** adlı kitapta konu ile alakalı şu meselelere yer verilmiştir:

1) Necasetin buharı elbiseye değecek olsa sahih olan görüşe göre elbise necis olmaz.

2) Necasetin buharı elbise veya bedene bulaşacak olsa sahih olan görüşe göre necis olmaz.

3) Yakılan tezeğin dumanı veya buharı evin duvarına isabet eder sonra duvar terleyip suyu elbiseye damlarsa necaset eseri görülmedikçe elbise pis olmaz.

4) Aynı şekilde ahır ya da hela üzerindeki kiremitler sıcak sebebiyle terleyip damlasa veya içinde necaset yakılan hamamın duvarları terleyip damlasa bu damlalar elbiseyi pisletmez.[4]

Bu meselelerin ***"Fethu'l-Kadir", "Haniyye"*** ve ***"Hilye"*** isimli kitaplarda nakledildiğini söyleyen İbn Abidin ***"Hilye"*** den naklen şöyle der: Zahir olan istihsanla amel etmektir.[5]

"Gunyetü'l- Mütemelli" isimli eserinde İbrahim el-Halebî şöyle der: Hela veya ahırdan yükselen buhar tavan ya da duvar kenarında yahut evin kapısında donar, sonra eriyip bir kimsenin elbise veya bedenine damlarsa damladığı yer necis olur. Çünkü donan buhar necasetin bir cüzü/kısmı olduğundan pistir. Fakat ***"Kadıhan"*** ve diğer fetva kitaplarında: "Evet. Kıyas necis olmasını gerektirse de zaruret bulunduğundan ve kaçınmak mümkün olmadığından istihsanen pis olmaz." denilmektedir.[6]

Bu konu ***"Mevsuatu'l- Fikhiyye el- Kuveytiyye"*** isimli eserde "buhar" başlığı altında daha detaylı bir şekilde zikredilmiştir.

Özet olarak alıntı yapacak olursak: buhar; hem sözlükte hem de terim olarak; su, nem veya herhangi bir rutubetle temas eden sıcaklık sebebiyle yükselen şeydir. Buharla ilgili özel hükümler vardır. Bazen temiz, bazen de necis olduğuna hükmedilir. Buna göre buhardan damlayan sıvıyla temizlik bazen caiz olur, bazen de caiz olmaz.

1) Fakihler: "Nem sebebiyle oluşan suyla taharetin caiz olduğunu" söylemişlerdir.

2) Fakihler: "Temiz yakıtla kaynatılan temiz suyun buharlaşması sebebiyle oluşan suyun hem abdest alırken hem de necaseti temizlerken kullanılmasının caiz olduğunu" söylemişlerdir.

3) Hanefilerde fetva verilen, Malikiler de mutemet olan, Hanbeliler de ise bir rivayete göre necasetin duman ve buharı temizdir. Fakat bu görüşü benimseyen bazı Hanefiler, zorluğu defetme kastına binaen istihsan olduğunu söylemişlerdir.

İmam Ebu Yusuf, Şafiiler ve Hanbeli mezhebinde mutemet olan görüşe göre; necasetin duman ve buharı aslı gibi necis yani pistir. Şu halde bu tür buhar ve dumanla taharet sahih değildir. Şafiler az olanı af kapsamında tutmuşlardır.[7]

Verilen bilgilerden ortaya çıkan sonuç şudur: Hanefi âlimlerden necaset buharının temiz olduğuna hükmedenler, kaçınmanın mümkün olmaması zaruretine dayanmışlardır. İmam Ebu Yusuf'a göre necaset buharının pis olduğu rivayetini işin içine kattığımızda durumun ne kadar vahim olduğu daha net anlaşılır.

Kuru temizlemenin nasıl yapıldığıyla ilgili verdiğimiz bilgiler sonunda, kuru temizlemecilerin bu maddenin idrar, içki, kusmuk vb. su bazlı lekeleri çıkaramadığı, bunu da ütüleme esnasında elbisenin yüzeyine çıkan lekelerden anladıklarını nakletmiştik.

Sonuç olarak kuru temizleme işlemiyle giysilerin temiz olması ciddi manada müşkül gözükmektedir. Bu yüzden ihtiyatla hareket etmek, bahusus ibadetlerin ifası esnasında giyilen giysileri dinen temiz olduğu kesin olarak bilinen yöntemle yapmak en güzelidir. Allah-u âlem

3 Şerh-i Feth Elkadir 1/212
4 Fetava- i Hindiyye 1/47
5 Reddü'l- Muhtar Haşiyeti İbni Abidin
6 Gunyetu'l- Mütemelli 1/113

7 Mevsua-i Fikhiyye-i Kuveytiyye 8/17-18

Hikmetli Sözler

Günah işlemekten vazgeçmek, tövbe ile uğraşmaktan daha kolaydır.
Hazreti Ömer (Radıyallahu Anh)

Bir ilim senin içinde varsa sen Mevlâ Teâlâ'ya hısımsın; yok ise hasımsın.
Mahmut USTAOSMANOĞLU (Kuddise Sirruhû)

Sana başkasının sözünü getirene karşı dikkatli ol! Zira o senin de sözünü başkasına götürür.
Hasan-ı Basrî (Rahmetullahi Aleyh)

Öfkenin ateşi önce sahibini yakar, sonra kıvılcımı düşmana ya varır ya varmaz.
Şeyh Sadi

Şu kimselerle beraber bulunmaktan sakın:
Yalancıdan; çünkü daimaaldanırsın.
Ahmak kimsenin dostluğundan; çünkü sana faydalı olmak istediği zaman bile zarar verir. Cimri kimsenin arkadaşlığından.
Fâsık birinin ahbaplığından.
Câfer-i Sâdık (Rahmetullahi aleyh)

Müslümanlığı ve vatanınızı kurtarmak istiyorsanız bir tek yolu var. Düşmanlarınızın ellerindeki silahları aleyhinizde kullanmasına izin vermeyiniz.
Şeyh Şamil

Yenerek nefsini kurtul şu behîmîlikten,
Çünkü cisminle değil rûhunla insansın sen
Ali Ulvi KURUCU

DÜN EL-KAİDE'Yİ BAHANE EDİP BÖLGEYİ ATEŞE VEREN ABD, BUGÜN DE IŞİD'İ BAHANE EDİP AYNI ÇİRKİN OYUNA HAZIRLANIYOR

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

İslâm coğrafyasında çatışmalar, fitneler, baskı ve zulümler maalesef artarak devam ediyor. Her yerde savaş ve kan var, kin ve nefret eylemleri var. **Küresel güçlerin "Yeni Dünya Düzeni" senaryosu gereğince, başta Ortadoğu'da olmak üzere dünyanın dört bir yanında Müslümanlara karşı şiddet uygulanıyor. Pek çok ülkede Müslüman halk b**askılara, katliamlara, soykırım ve tecavüzlere maruz bırakılmış. Her gün onlarca-yüzlerce Müslüman hayatını kaybediyor. Camiler, türbeler, evler bombalanıyor. İnsanlar evsiz, kadınlar dul, çocuklar yetim kalıyor.

Ortadoğu'ya terör tohumunu kim ekti?

Dünyanın jandarmalığına soyunan Amerika, her konuda olduğu gibi terör konusunda da kendini tek hüküm merci olarak görüyor. "Terörle mücadele" stratejileri yapıyor, her sene "Terörü Destekleyen Ülkeler" listesi yayınlıyor.

Dünyanın çeşitli ülkelerinde ortaya çıkan veya çıkarılan silahlı örgütlerin hangilerinin terör örgütü, hangilerinin bağımsızlık savaşçısı veya tampon güç olduğuna ancak kendisi karar veriyor. Hatta hangi silahlı eylemlerin vatanı müdafaa, hangilerinin terör eylemi olduğuna hüküm verme konusunda da mutlaka kendi görüşünün alınması gerektiğine inanıyor.

Tabi işin aslına bakınca durumun çok farklı olduğu, bilakis uluslararası terörde en büyük rolün Amerika'ya ait olduğu görülür. Amerika'nın "Terörle mücadele" (!) adı altında yıllar önce başlattığı işgal operasyonları neticesinde, terör her tarafı sarmış durumda. Terörle mücadele bahanesiyle nereye giriyorsa oraya terör giriyor. Kan, şiddet, ölüm, gözyaşı giriyor. Dolayısıyla işgal ettiği yerlere terör tohumunu kendi ekiyor.

Terör konusunda sicili bir hayli kabarık olan Amerika'nın terörü nasıl desteklediğini, hangi terör eylemlerini gerçekleştirdiğini bu işin uzmanlarına bırakalım. Biz, ABD'nin Ortadoğu başta olmak üzere tüm dünya politikasını değiştirmesinin de *milâdı olan* 11 Eylül saldırısından sonraki sürece, kısaca şöyle bir göz atalım.

İki kuleye karşılık işgal edilen iki İslam ülkesi

Hatırlayacak olursak; 11 Eylül 2001'de New York'taki *ikiz kulelere* bir saldırı olmuştu. Dünyanın en karanlık olaylarından biri olan bu ikiz kulelerin bombalanması olayını bahane eden Amerika, (o günlerde W. Bush'un açıkça söylediği üzere) İslam'a yönelik bir Haçlı Saldırısı başlatmış ve iki İslam ülkesini (Afganistan ve Irak'ı) işgal ederek yakıp yıkmıştı. Halbuki tek bir Yahudi'nin bile o gün nedense işe gitmediği bu ikiz kule saldırısının arkasında kimlerin olduğu tam olarak bilinmeden-anlaşılmadan, suçlu olarak el-Kaide'yi ilan eden Amerika, el-Kaide'nin Afganistan'da olduğu *bahanesiyle* müttefikleriyle orayı işgal etmişti.

11 Eylül saldırısının üzerinden henüz bir ay geçmeden gerçekleştirilen bu saldırıda, dünyanın en fakir ülkelerinden biri olan Afganistan'a, dünyanın en zengin ülkelerinden olan Amerika ve müttefikleri bomba yağdırdılar. Suçlu ilan ettikleri birkaç el-Kaide mensubunu vurmak bahanesiyle Afganistan topraklarını bombardımana tabi tutup, dağı taşı bombalarla dövdüler. Ne yeşil bir ot bıraktılar, ne de canlı bir böcek...

O gün terör bahanesiyle Afgan halkı adeta ateşe atıldı. Evlerine-ocaklarına ateşler düştü, havadan yağdırılan bombalarla nice masum siviller acı bir şekilde can verdiler. Hayatta kalanlar ise aç, perişan ve çaresiz bir şekilde yerini yurdunu bırakıp mecburen iltica etmek zorunda kaldılar.

...

Afganistan'ı mahfeden Amerika, daha sonra 2003 yılında da **Irak** işgalini başlattı.

Peki hangi sebeple?..

Gerçi bir yeri işgal etmeyi kafasına koyan Amerika için herhangi bir sebebe gerek yoktu ama "Saddam Hüseyin'in kimyasal silah bulundurduğu ve terörle bağlantısının olduğu" iddialarıyla, ta okyanus ötesinden gelerek işgale başladı. Bu arada ABD'nin Irak halkına "demokrasi ve özgürlük getireceğiz" va'dini de unutmamak lazım.

Tabi **Küresel Çete**'nin bu işgali, Irak halkına kaos, çatışma, ölüm, acı ve gözyaşından başka bir şey getirmedi. Bu anlamsız savaş iki milyon Iraklının hayatını kaybetmesine sebep oldu. Çocuklar, kadınlar, yaşlılar acımasızca katledildi. Beş milyonu aşkın çocuk yetim, bir milyonun üzerinde kadın ise dul kaldı.

Bu işgal sırasında akıl almaz canilikler sergilendi. "Demokrasi getireceğiz, Irak halkını özgürleştireceğiz" palavrasıyla Irak'a giren Amerikan askerleri, bölge halkına zulmedip inanılmaz eziyetlerde bulundular.

Bir de, bu cani Conilerin, tutuklulara yaptıkları insanlık dışı işkence ve tecavüz olaylarıyla gündeme gelen **Ebu Gureyb Hapishanesi** var ki, sormayın, o başlı başına bir dram... İnsanın kanını donduracak nice zulüm ve vahşete imza atılan, adeta utanç sembolü olan Ebu Gureyb'te yapılan vahşeti gözler önüne seren o çirkin fotoğraflar, hala hafızalarımızdan silinmiş değil.

Ebu Gureyb'ten gelen mektuplar

Hatırlar mısınız bilmiyorum, 2003-2004 yılları arasında Ebu Gureyb Cezaevi'nde tutuklu bulunan Iraklı Nur isminde bir bacımız, tüm Müslümanlara bir mektup yazmış ve orada yaşanan vahşeti anlatmıştı. İşgalci Amerikan askerlerinin oradaki Müslüman kadınlara alçakça tecavüz edişlerini, hayvanca saldırışlarını, ağır işkencelerini adeta feryad ederek tüm dünyaya şöyle haykırmıştı:

"Allah için bizleri öldürün!!!

Halkıma, Ramadi'nin, Halidiye'nin ve Felluce'nin insanlarına; erdem ve onurlarını kaybetmeyen tüm dünyadaki insanlara...

Bu size, Amerikan Siyonist hapishanesi Ebû Gureyb'ten kardeşiniz Nur'un mektubudur..." diye mektubuna başlamış ve:

"...Elinize geçen bütün silahlarla bu hapishaneye saldırın! Hem onları hem de bizleri öldürün!

Biz çoktan ölüme razıyız. Burayı yerle bir edin!

Hepimizin karnında onların piçleri var! Çoğumuz hamileyiz! Biz dünden ölüme razıyız!" diyerek mektubunu bitirmişti.

Yine Ebu Gureyb Cezaevinden'den Fatıma isimindeki bir bacımızın yazdığı insanın kanını donduran bir başka mektup daha vardı. O da mektubuna:

"....Ey Allah yolunda cihad eden kardeşlerim... Size neyi anlatayım!

Karınlarımızın, domuzların ve maymunların piçleriyle dolu olduğunu mu?

Yoksa onların vücutlarımızı kirlettiklerini, yüzlerimize tükürdüklerini ve göğüslerimizdeki Kur'an'ı paramparça ettiklerini mi anlatayım!.." diye başlıyor ve yazdığı mektubunu şöyle bitiriyordu:

"**... Ben din kardeşiniz** (Fatıma), **bir günde dokuz kez bana tecavüz ettiler, bu zilleti tahayyül edebiliyor musunuz? Düşünün, gözlerinizin önünde kız kardeşinize tecavüz ediliyor! Niçin benim de sizin kız kardeşiniz olduğumu tasavvur etmiyorsunuz?**

Kardeşlerim! Benimle birlikte burada on üç bekar kız daha var. Hepimize her gün herkesin önünde çığlıklar arasında tecavüz ediliyor. Hâlâ çığlıklarımızı işitmiyor musunuz?..

Burada namaz kılmamız engellendi, elbiselerimiz çıkarıldı. Giyinmemize müsade edilmiyor. Buradaki bir kardeşimiz, vahşi bir şekilde tecavüze uğradıktan sonra dövülüp şiddetli bir şekilde işkenceye maruz kaldı. Buna tahammül edemeyen bu bacınız başını zindanın duvarlarına vura vura intihar etti. Ben onu mazur görüyorum. Allah'tan onun için mağfiret diliyorum çünkü O bağışlayandır ve çok merhametlidir.

Kardeşlerim! Allah rızası için nidamıza karşılık verin ve bizi onlarla birlikte öldürün! Umulur ki huzura ereriz..."

Okurken bile vicdanımız parçalanıyor, bu feryatlar yüreğimize ne kadar da ağır geliyor değil mi? İşte, ormandaki vahşi hayvanların bile yapmayacağı vahşeti sergileyen bu caniler yüzünden, o gencecik masum kızlar ölümü temenni eder hale gelmişler. Bu mektuplar, Ebu Gureyb Cezaevi'nde Amerikan askerlerinin tecavüzüne uğramış binlerce Iraklı kadından sadece bir-iki tanesinin bizlere ulaşan feryatları... İşkenceden dolayı felç geçiren, vücudu şişlerle dağlanan, bedenleri köpeklere parçalattırılan ve seslerini duyuramamış olan kimbilir daha niceleri var.

Allah göstermesin, bir ülke işgale uğrayıp oraya düşman askeri girdi mi, orada ne huzur ve emniyet kalır, ne de namus ve şeref...

Dolayısıyla, terörle mücadele edeceğiz diyerek el-Kaide'yi bahane edip Afganistan'a bomba yağdıran, kimyasal silahları ve Saddam'ın zulmünü öne sürüp Irak'ı işgal eden Amerika, onlara isnat ettikleri vahşet ve katliamların yüzlerce-binlerce kat fazlasını kendileri yaptılar. İnsanın kanını donduracak nice zulüm ve vahşete imza attılar.

ABD ve İngiltere'nin "kimyasal silahları" bahane edip demokrasiyi getirme adına Irak'a saldırmasının ve orayı işgalinin üzerinden on yıldan fazla zaman geçti. Ama ne iddia edilen kimyasal silahlar bulunabildi, ne de Irak halkı onların va'dettikleri demokrasi ve özgürlüğe kavuşabildi. Acıdan, yokluktan, sefaletten başka ellerine bir şey geçmedi. Yani olan bölge halkına oldu ve maalesef zalim Saddam'ı bile arar hale geldiler.

Amerika'nın derdi gerçekten de bölgedeki terörü bitirmek mi?

Bu küresel çete, terörle mücadele bahanesiyle nereye girdiyse oraya terör girdi. Kan, şiddet, ölüm, gözyaşı girdi. Ve o bölgelerde bir nevi terörün tohumları atılmış oldu.

Dün terör bahanesiyle Afganistan'ı yerle bir eden, Irak'ı ise ateş topuna çeviren ABD ve âvâneleri, bu gün güya Ortadoğu'yu terörden kurtarmak için yine devredeler. Neymiş, bölgedeki katliamları durdurmak ve terör meselesini çözmek için devredeymişler. Ve bu terörün arkasındaki radikal örgütlerle mücadele etme kararı almışlar. Breh breh... İnsan; **"acaba hangi dağda kurt öldü?"** demeden kendini alamıyor.

Sanki Ortadoğu'da bombalar hiç patlamıyormuş, orada kan, gözyaşı yokmuş, sanki bölge evvelden beri sütlimanmış da, şimdi birden bire terör hortlayıp ortalığı kasıp kavurunca terör meselesini çözme kararı almışlar.

Peki, Amerika'nın derdi gerçekten de bölgeye barışın gelmesi, masumların ölmemesi veya bu güne kadar akan Müslüman kanlarının artık durması olabilir mi?

Böyle düşünen bir saf herhalde yoktur. Şayet onların derdi bu olsaydı, önce zalim Esedi durdurmak için müdahale ederlerdi. Zira üç yıldır acımasızca süren bu savaşta iki yüz binden fazla insan öldü. Zalim Esed kimyasal silahlar kullanarak kendi halkını acımasızca katletti. Sarin gazına maruz kalan insanların, hele o küçücük çocukların nefes almakta bile nasıl zorlandıkları, acıyla kıvranıp çırpındıkları hala hafızalarımızda. Oradaki katliamdan dolayı milyonlarca Suriyeli, güvenlik gerekçesiyle ülkesini terk edip mülteci durumuna düştü. Dünyanın gözü önünde açıkça insanlık suçu işlenirken, Müslümanların feryatları yeri göğü inletirken, bu küresel çete neredeydi?..

Dün, **"Kimyasal silah bulunduruyor"** diye Irak'ı işgal edip Saddam'ı darağacına götüren süreci başlatan Amerika, aynı süreci zalim Esed için neden başlatmıyor?..

ABD'nin derdi gerçekten terörün durması ve yaşanan vahşetin sona ermesi olsaydı, kendi halkını katleden **darbeci Sisi**'ye de şimdiye kadar çoktan müdahale etmeliydi.

Başta Adeviyye ve Nahda meydanı olmak üzere, barışçıl gösteriler yapan kendi halkına adeta ölüm kusan, zırhlı araçlarla, kepçelerle, iş makineleriyle meydanlara kurulan barikatları yıkıp oradaki çadırların içindeki insanlarla birlikte ateşe veren, gerek helikopterlerden gerekse çatılara yerleştirilen keskin nişancılarla o silahsız ve masum halka, kadın-erkek, genç-yaşlı demeden kurşun yağdırıp meydanları kan gölüne çeviren çağdaş Firavunlara, ABD neden müdahale etmedi? Hatta bırak müdahale etmeyi bilakis desteklemedi mi?..

Daha geçtiğimiz Ramazan ayında Siyonistler, Gazze'de tarihte eşine az rastlanan katliamlara imza atarlarken; Denizden, karadan ve havadan yapılan korkunç saldırılarla adeta bir soykırımın yaşandığı Gazze'de, birkaç aylık bebeklerden tutunda, yetmiş yaşındaki masum insanlara kadar vahşice katledilirken, her tarafı yakıp-yıkıp tarumar eden bebek katili Siyonistlere ABD neden haddini bildirmedi?

O bölgeyi kana bulayan bu kadar zalime ağzını bile açmayan, sus-pus olan ABD, şimdi kalkmış IŞİD'in törer eylemlerini bahane ederek müdahale hazırlığı yapıyor. Dün el-Kaide'yi bahane edip bölgeyi yakıp-yıkan, ateşe veren Amerika, bu gün de IŞİD'i bahane ederek bölgeye gelmenin hesaplarını yapıyor.

Merak ediyorum, terör konusunda geçmişte bu kadar çok sabıkası olan bu Küresel Eşkıya'nın esas hedefinin, sadece IŞİD mevzilerini vurmak olduğuna acaba inanan var mıdır? Zaten böyle olmadığı *ABD* eski Savunma Bakanı Panetta'nın yaptığı açıklamada gizli. Ne demişti Panetta: "**Işid'le** mücadele **30 yıl sürebilir.**" Dikkatinizi çekerim, yani adamların derdi bölgeye gelip yerleşmek ve orada yıllarca süren daimi bir kaos ortamı oluşturmak. Rabbim fırsat vermesin.

Terörün asıl müsebbibi ABD

ABD ve Batılı ülkelerin İslam ülkelerine müdahalesi sebebiyle, bölgedeki milyonlarca Müslüman'ın şiddete kurban gitmesi, yapılan katliamlar, zulümler ve tecavüzler neticesinde doğal olarak halkta bir kin, nefret ve intikam hırsı oluştu. Dolayısıyla bu durum orada terör oluşumunu da besleyip buna zemin hazırladı, hatta bölgedeki mevcut silahlı örgütlerin kendilerine adam toplamalarını dahi kolaylaştırdı.

Bu gün Irak ve Suriye'de yaşanan katliamların, kafa kesmelerin, ölümlerin, zorunlu göçlerin esas müsebbibi ABD'dir. Yani bu IŞİD bir günde ortaya çıkmadı. Hatta ortaya çıktıktan sonra onun güçlenmesine, Irak'ta cephe açmasına zemin hazırlandı. Hatırlarsanız Musul gibi bir şehre, IŞİD herhangi bir direnişle karşılaşmadan kolayca girmişti. Ayrıca, ABD'nin (Maliki rejiminin el-Kaide ile mücadele etmesi için) Irak'a bıraktığı ağır silahlar, tanklar, zırhlı araçlar ve milyonlarca mermi (nasıl olduysa) bir gecede IŞİD'in eline geçmişti.

Yani bir plan ve program dahilinde cereyan eden bu olaylar neticesinde ne zamanki IŞİD güçlendi, yaptığı kan dondurucu eylemler tüm dünyaya servis edilip dünya kamuoyunda, "bunların yöre halkına kan kusturan baş belası bir örgüt olduğu" algısı oluşturuldu, böylece bu durum bahane edilerek ABD'nin Ortadoğu'ya tekrar gelmesinin yolu açılmış oldu.

Rabbim bu zalimlere fırsat vermesin. Bizleri, Ortadoğu'da dehşet saçan bu çirkin tiyatroyu tekrar seyretmek zorunda bırakmasın. Amin!..

Ortadoğu'daki gelişmeleri gözden geçirdiğimizde şiddet ve kan daha da artacak gibi... Orada bir yangın var, Müslüman halkların yaşadığı beldeler adeta alevlerle kuşatılmış. Binlerce masum sivil acımasızca öldürülüyor. Bölgede ne emniyet, ne huzur kalmamış. Milyonlarca insan evlerini-barklarını-vatanlarını terk etmek zorunda kalmışlar. Bu kardeşlerimize dualarımız esirgemeyelim. Bu ateşin bir an önce sönmesi, akan kanların durması, gözyaşlarının dinmesi için çok dua edelim. Ama dua ederken, adet kabilinden laf olsun diye değil, bu yangını içimizde hissederek ta derinden, yana yana dua etmeye gayret edelim. Sadece dilimizle değil yüreğimizle isteyelim Rabbimizden.

Zira devlet hudutlarının ve haritaların dahi değişebileceği çok kritik tarihi bir süreçten geçiyoruz. Gözümüzü dört açmalı, müslümanın müslümandan başka dostu olmadığını görmeli ve bizi bataklığa çekmek isteyenlerin tuzağına düşmemeliyiz. Zira atalarımız bu haçlıları çok denediler, ölçtüler, biçtiler ve son sözü söylediler:

"Domuzdan post, Gavurdan dost olmaz!!!"

Fi Emanillah!

I. MURAD HAZRETLERİ

(Rahmetullahi Aleyh)

AYŞE DİLARA ÜNLÜ

BABASI: ORHAN GAZİ
ANNESİ: NİLÜFER HATUN
DOĞUMU: 1326
ÖLÜMÜ: 1389
SIRASI: ÜÇ
SALTANATI: 1362-1359 (27 yıl)

Osmanlı Padişahlarının üçücüsü II. Osmanlı Padişahı Orhan Bey'le Yârhisar Tekfurunun kızı Nilüfer Hatun'un oğludur. Bursa'da doğdu çocukluğunda babasının çevresinde bulunan Çandarlı Kara Halil ve Lala Şahin Paşalar tarafından yetiştirildi. Gençliği 20 yıl süren barış dönemine rastladığı için, savaş eğitim görmeden babası tarafından İznik sancakbeyliğine atandı. Ağabeyi Süleyman Paşa ve babasının ardarda ölümleri üzerine tahta çıktı. (1362) Orhan Bey zamanında Rumeli'ye geçilmiş olması Bizans'ı ve Balkan devletlerini kuşkulandırmış, kısa zamanda gösterilen büyük gelişmeler Anadolu Beyliklerini de fırsat kollar duruma getirmiştir.

Şehzadeliğinde, padişah olması düşünülmediğinden devlet yönetiminde tecrübe kazandırıcı çalışmalar yapamadığı halde Bizans İmparatorluğu ile Sırp, Bulgar ve Arnavutlar arasındaki yakınlaşmaları iyi değerlendiren bir politika izledi. Bu devletler arasında doğabilecek güçbirliğini önlemek amacıyla Edirne üzerine yürüme hazırlıklarına girişti. Fakat Batıdaki bu gelişmelerden yararlanmak isteyen Karamanoğlu Ali Bey'in Ankara yöresindeki Ahilerle birleşerek saldırıya geçmesi üzerine 20.000 kişilik güçle önce doğu cephesine gitmek zorunda kaldı.

Kısa sürede başarı sağlayarak Bursa'ya dönünce, babasının padişahlığı zamanında başlamış olan devlet örgütlenmeleri yönündeki çalışmalara hız kazandırdı. Lala Şahin Paşa'yı başkomutanlık görevine getirerek Anadolu ve Rumeli askerini ayırdı.Sıkı bir eğitim programı uyguladıktan sonra Rumeli'ye geçerek Şahin Paşa komutasındaki orduyla Edirne'yi aldı.

Edirne'nin başkent yapılmasından sonra I. Murad'ın Batı cephesindeki gösterdiği başarılar Makedonya, Arnavutluk ve Selanik dışında tüm Teselya'nın alınmasıyla sonuçlandı. Osmanlı ilerleyişi karşısında Bulgar Ulah Boşnak ve Macar orduları birleşerek Edirne üzerine yürüdüler (1363). Ama Hacı İl Bey komutasındaki bir süvari birliği Sırpsındığı adı verilen yerde bir gece baskını yaparak bir çeşit Haçlı ordusu durumundaki düşman ordusunu perişan etti; Bulgaristan ve Sırbistan'ın önemli bir bölümü alındı. 10 yıllık bir

barıştan sonra düzenlenen bir sefer sonucunda I. Murad Sırp ve Bulgar krallarını büyük vergilere bağlayarak Bulgar prensesini sarayına getirdi.

Bu başarılardan sonra Anadolu Beylilerini Osmanlı egemenliğine bağlama girişimlerinde bulundu. Oğlu Bayezıd'a kızını aldığı Germiyanoğlu ile anlaştı. Bu sırada kendilerini Anadolu Selçuklu Devletinin mirasçısı sayan Karamanoğulları, bu girişimlere engel olmak için, Savcı Bey'in I. Murad'a başkaldırmasından yararlanarak sınır şehirlerini yağma ettiler. Konya yöresinde yapılan savaşlarda Karamanoğulları Beyliği orduları yenilgiye uğratıldı. Fakat bu kez de Doğu'daki savaşlardan yararlanmak isteyen Bosna-Hersek Sırp, Ulah ve Bulgar beylikleri birleşip 100.000 kişilik bir orduyla saldırıya geçtiler.

Bu cephede yapılan savaşlarda da kısa sürede başarı sağlandı. Daha sonra Macar Çek ve Leh ordularının da düşman saflarına katılmasıyla Kosova ovasında yapılan büyük bir meydan savaşında Batılılar Osmanlı'nın Kuruluş devrinin en büyük yenilgisine uğratıldılar (1389). I. Murad büyük zaferinden sonra Miloş Kabiloviç adında yaralı bir Sırp tarafından savaş meydanında öldürüldü.

Vefatı

I. Murad'ın cenazesi, saltanat savı güder gerekçesiyle Kosova'da yeni padişah I. Bayezıd emriyle boğularak öldürülen oğlu Yakup Bey'in cenazesiyle birlikte Bursa'ya getirildi ve Çekirge'deki türbesine gömüldü. Cenazenin sağlıkla nakli için, iç organları otağının bulduğu yerde Kosova'da defin edilmiştir. Türkler ve İslam dünyasında I. Murad'a Hüdavendigar lakabı ile kutsallık derecesinde saygı beslenmesine başlanmıştır. Böylece Kosova'da hala bulunan iç organlarının defin edildiği yer "Meşhed-i Hüdavendigar" adı ile ve Çekirge'de bulunan I. Murad türbesi birer ziyaretgah olmuştur.

HADÎS-İ ŞERİFLER

Abdullah b. Abbas (Radıyallahü anhüma) şöyle anlatmıştır:

"Peygamberimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* **Medine-i Münevvere'ye geldiğinde, yahudilerin âşûra günü oruç tuttuklarını gördü. Bu sebeple onlara:**

- Oruç tuttuğunuz bu günün mahiyeti nedir? diye sordu. Yahudiler:

- Bu gün önemli bir gündür. Allâh-u Teâlâ bu günde Mûsâ *(Aleyhisselam)*'**ı ve İsrailoğulları'nı düşmanlarından kurtardı. Mûsâ** *(Aleyhisselam)*'**da şükür olsun diye bu gün oruç tuttu. Biz de bu sebeple oruç tutuyoruz, dediler.**

Bunun üzerine Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* **şöyle buyurdu:**

- Biz Musa *(Aleyhisselam)*'**a** (benzeme yönünden) **sizden daha layık**

ve daha yakınız, buyurdu, o gün oruç tuttu. Ve (sahabe-i kirâma da) **bu orucu tutmalarını emir buyurdu."** *(Buhari, Savm:69; Müslim; Sıyam:127; Ebu Dâvud: Sıyam:64; İbn-i Mâce; Sıyam:41)*

Ebû Katade *(Radıyallahü anh)*'**dan rivayete göre Peygamber Efendimiz** *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* **şöyle buyurdu:**

"Aşûre günü orucunun, bir önceki yılın günahlarına kefaret olacağını Allah-u Teâlâ'nın rahmetinden umarım." *(Tirmizi, Savm: 48)*

Ebû Bekre Nüfey' İbni Hâris *(Radıyallahu anh)*'**dan rivayet edildiğine göre Resûlüllah** *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* **şöyle buyurdu:**

"...Ey insanlar! Sözümü iyi dinleyiniz! Bilmiyorum, belki bu seneden sonra sizinle burada bir daha buluşamayacağım. İnsanlar! Bu günleriniz nasıl mukaddes bir gün ise, bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay ise, bu şehriniz (Mekke) **nasıl mübarek bir şehir ise, canlarınız, mallarınız, namuslarınız da öyle mukaddestir, her türlü tecâvüzden korunmuştur.**

Ashabım! Muhakkak Rabbinize kavuşacaksınız. O'da sizi yaptıklarınızdan dolayı sorguya çekecektir. Sakın Benden sonra birbirinizin boynunu vurarak kafirlere dönmeyiniz! Bu vasiyetimi burada bulunanlar bulunmayanlara ulaştırsın. Olabilir ki burada bulunan kimse, bunları daha iyi anlayan birisine ulaştırmış olur..." *(Buhari, Hac 132; Müslim, Kasâme 29)*

Abdullah İbnu Mes'ud (Radıyallahu anh) anlatıyor, Resûlüllah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki:

"Müslümana sövmek fasıklıktır, onu öldürmek küfürdür." *(Buhari, Fiten 8, İman 36; Müslim, İman 116, (64); Tirmizi, İman 15, (2636))*

Ebu Hüreyre *(Radıyallahu anh)*'**dan rivayet edildiğine göre Resûlüllah** *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* **şöyle buyurdu:**

"Eğer gök ve yer sakinleri bir müminin kanının akıtılmasına (öldürülmesine) **katılsalar, Allah mutlaka onları cehenneme yüzleri üzere sürer."** *(Tirmizî, Diyât: 8)*

Hazreti Cabir *(Radıyallahü anh)* **anlatıyor:**

"Resûlüllah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*; **'Zâlim de olsa mazlum da olsa, mü'min kardeşine yardım et.'** buyurdu. Bunun üzerine sahabe-i kiram sordu; 'Ya Resülellah! Mü'min kardeşimiz mazlum olduğu zaman ona yardımı biliyoruz. Fakat zalim olduğu zaman ona nasıl yardım ederiz?' Buyurdular ki: **"Onun zulmüne mani olmanız ona yardım etmektir."** *(Buhârî: 2444)*

Ebu Ümâme *(Radıyallahu anh)* anlatıyor, Resûlüllah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* buyurdular ki:

"Ben, haklı bile olsa münâkaşayı terkeden kimseye cennetin kenarında bir köşkü garanti ediyorum. Şaka bile olsa yalanı terk edene de cennetin ortasında, ahlâkı güzel olana da cennetin en üstünde bir köşkü garanti ediyorum." (Ebu Davud, Edeb: 7, (4800)

KAYLÛLE'NİN FAYDALARI

PROF. DR. VOLKAN TUZCU

Sünnet-i seniyye olan kaylule gün ortasında kuşluk vaktinden sonra ve öğleden sonra erken saatlere kadar süredeki kısa uykudur. Gün ortasındaki bu kısa dinlenme, özelikle gece namazına kalkanlar için çok faydalı ve dinlendiricidir. Uzmanlar genelde kaylulenin 30 dakika ile sınırlandırılması gerektiğini belirtirler.

30 dakikalık bir öğle uykusu yaklaşık 2 saatlik gece uykusuna denktir. Çok daha verimli olan bu uyku sayesinde günümüzün daha fazla vaktini faydalı yönde kullanma imkânı ortaya çıkar. Bundan uzun, örneğin 90 dakikadan fazla bir uyku ise daha derin uyku dönemine girmeye yol açar ve bu durumda beynin tekrar dinç hale gelmesi ve öğleden sonrası için hazır olması çok daha uzun sürer. Bu nedenle de gün ortasındaki uzun süreli uykunun faydası kısa olana göre daha azdır. Gün ortası kalkılınca uzun süre sersemlik hissi olmasının sebebi de budur.

Ancak kısa ve orta süreli uykunun beynin farklı bölgeleri ile ilgili faydaları vardır. 20-30 dakikalık uykudan uyanmak daha kolaydır ve hızlı bir dinlenme sağlanır. Yapılan araştırmalar bu kadar kısa bir uykunun bile hiç uyumamaya göre öğleden sonra daha dinç bir beyin fonksiyonuna sebep olduğunu göstermiştir. Ancak hafıza fonksiyonunu düzenlemek için biraz daha uzun, mesela 60 dakika gibi bir uyku gerekir. Yavaş dalga uykusu da denilen bu derin uyku fazında beynin hafıza fonksiyonu adeta tazelenir. En ideali ise biraz daha uzun olan ve tüm uyku fazlarını içeren ve hem hafızayı hem de beynin farklı fonksiyonlarını güçlendiren ve uyanıldığında sersemlik hali oluşturmayan yaklaşık 90 dakikalık uykudur.

Tabii günümüz dünyasında çalışanlar için bunları yapmak oldukça güçtür ama en azından 15-20 dakikalık bile olsa mümkün olduğunda kaylule yapmak bizim için çok faydalı olacaktır. Aslında işverenler böyle kısa bir kaylulenin bile ne kadar beyin performansını artırdığını bilseler çalışanlarına bunu mecbur tutabilirdi. Çalışkanlıkları ile tanınan Japonlar aslında bunu keşfetmiş gibi gözüküyor.

Gittikçe Japonya'da yayılan kısa kaylulenin çalışanların performansının arttığı gözlemlenmiş. Bu şekilde çalışanların hem daha verimli olduğu hem de daha az hata yaptığı anlaşılmış. Gittikçe yayılan bir uygulama ile büyük şirketler erkek ve bayanlar için ayrı kaylule odaları oluşturmaya başlamış bile. Hatta iş merkezleri çevresindeki bazı kafeler müşterilerine öğle yemeği ardından kaylule imkânı sağlayan yataklar bile sağlamaya başlamış. Üstelik bu kısa kaylule Japonların çalışma saatlerini de uzatmamış. İşçiler öğleden sonra daha verimli çalışacağından bu uyku süresini normal çalışma saatlerine eklemeye gerek bile duymamışlar, tam tersi çalışma süresi 30 dakika kadar kısaldığı halde kaylule yapmamaya göre çok daha verimli çalışmaya yol açtığını gözlemlemişler.

Benzer şekilde uyku problemi yaşayan astronotlarını inceleyen NASA 40dakikalık bir uykunun astronotların çalışma performansını %34, zihinsel dinçlik halini ise %100 oranında artırdığını fark etmişler. Yine araştırmacılar 90 dakikayı aşan uykunun ise hem gece uyku kalitesini düşürdüğünü hem de gündüz halsizlik oluşturduğunu bu nedenle kaçınılması gerektiğini bulmuşlar.

Peygamber Efendimiz *(Sallalahu Aleyhi Vessellem)* in önemli sünnetlerinden biri olan kaylule için fırsat bulmaya çalışmalıyız. Özellikle işverenler bu önemli sünnete çalışanları için imkân sağlamalıdır. Japonların tecrübe ettiği ve gittikçe daha yaygın uyguladığı ve aslı Müslümanlara ait olan bu sünneti tekrar canlandırmayı hedeflememiz gerekiyor.

Konuyla ilgili Hadisler:

"Sahur yemeği ile gündüz tutacağınız oruca; öğle uykusuyla da (kaylule) **teheccüt namazına kuvvet kazanın."** *(İbn-i Mace)*

"Biz Resulullah'la cumayı kılar sonra da kaylule (öğle uykusu) **yapardık."** *(Buhari, Müslim Ebu Davud)*

SAĞLIKLI HAYAT

SİNEMAKİ

Sinameki bir müshil ilacıdır, bağırsak temizliğine vesile olur. Sinemakinin faydalarına geçmeden önce, bağırsakların fonksiyonlarıyla alakalı kısa bir malumat verelim.

Kalın bağırsağın görevleri:

Kalın bağırsağın emme, boşaltma, ayırma, ısıtma, enerji oluşturma, faydalı bakterileri barındırma gibi birçok vazifeleri vardır. İnsanların genelinin zannettiği gibi kalın bağırsak sadece boşaltım organı; sadece bir gaita (dışkı) deposu değildir.

Kalın bağırsak, vücudu çalıştıran yedi salgı bezini etkileyen görevleri olduğu gibi, cinsel organlara, yumurtalık, kalp, dalak, akciğer, karaciğer ve prostata doğrudan etki eder.

Bağırsaklardaki sindirime yardımcı olan yararlı bakteriler ve kılcal kan dolaşımı, sağlıklı yaşayabilmek için çok önemlidir. Çünkü vitamin, mineral, aminoasit, enzim, glikoz, vb. besleyici maddelerin hazırlanması, hücrelere ulaşması ve de mikroplarla mücadele eden bağışıklık sistemi hücreleri, T ve B- hücreleri gibi savunma mekanizmalarının hücre aralarında dolaşması buna bağlıdır.

Kalın bağırsak hastalıkları:

Kabızlık, gaz oluşumu, basur, tenye, kolit, ülser, boşaltım bozukluğu. Ayrıca bağırsak mantarları da her türlü hastalığı tetikleyen bir unsurdur. (Tüm tatlı çeşitleri ve antibiyotikler bağırsak mantarlarını çoğaltır.)

Kalın bağırsak rahatsızlıklarının sebep olduğu hastalıklar:

Baş ağrısı, derinin sivilce ile kaplanması, ağızda iltihap, eklem iltihabı, karaciğer hastalıkları, sinüzit, astım, bronşit, ağız ve beden kokusu, alt karın bölgede ağırlık, karında şişme, ağrı, stres, iştahsızlık, prostat rahatsızlıkları, düzensiz adet, karın hastalıkları, dilde ve dudakta kabarıklıklar ve değişik oluşumlar.

Kalın bağırsak hastalıkları insan üzerinde devamlı bir rahatsızlık hissi vermektedir. İletişim bozukluğu, ilgisizlik, uyuklama, malihülya (kara düşünce) rahatsızlıklarını yaşıyorsanız kalın bağırsağı temizlemeye ihtiyacınız var demektir.

Bağırsak parazitleri:

Temizliğe dikkat edilmeyen, çiğ sebze ve meyvelerin yıkanmadan yendiği evlerde, hem yetişkinlerde, hem de çocuklarda görülebilen bağırsak parazitleri, çeşitli hastalıklara sebep olmaktadır. Bilim adamları bağırsak parazitlerini cinslerine göre şu şekilde isimlendirmiştir:

Oksiyürler: İplik inceliğinde, sarımtırak beyaz renkte, boyları iki milimetre ile bir santimetre arasında değişen ve dışkı ile atılabilen bağırsak parazitleridir. Hastalık, oksiyür yumurtalarının ağız yoluyla alınması ile bulaşır. Yumurtalar dişi oksiyürler tarafından makat çevresine bırakılır. Makatta kaşıntı olmaya başlar. Çocuk, kaşındığı zaman tırnak aralarına giren yumurtalar bir şey yerken ağız yoluyla tekrar bağırsaklara ulaşır.

Askarisler: Oksiyürlerden daha tehlikeli parazitlerdir. Boyları 15 ila 40 santim arasında olduğu için, bunlara halk dilinde "bağırsak solucanları" adı verilir. Dişi solucanların yumurtaları dışkı ile atıldığından bu hastalık, içine lağım suyu karışmış kirli sularla sulanan tarlalardaki sebzelere bulaşır. Çiğ olarak, hele yıkanmadan yenen sebzelerle birlikte ince bağırsağa ulaşan yumurtalar, burada açılarak larva (yavru) haline gelirler. Larvalar bağırsak zarını delerek kana karışırlar. Kan dolaşımı ile akciğerlere kadar gelir; iltihaplara sebep olurlar. Askarisler, safra kesesine kadar ulaştıkları takdirde sarılık ortaya çıkar.

Askarisler yumurtlamak için tekrar bağırsaklara dönerler. Bazen yumrular halinde birleşerek bağırsak tıkanmalarına yol açarlar.

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

SENE SONU VE SENE BAŞI DUALARI

Bu yazımız vesilesiyle tüm okurlarımızın çıkan seneyi rahmet ve mağfiretle kapatmalarını **Mevlâ-i Müteâlimiz**'den niyaz eder ve her birerlerinin yeni hicri yıllarını tebrik ederiz.

Sohbetlerimizde beyan ettiğimiz üzere; **Allâh-u Te'âlâ**'nın, kulları hakkındaki yıllık hesap defteri hicri yılın başında açılıp sonunda kapatılır. Arada ne kadar günahlar işlense de **Enes ibni Mâlik** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen:

"İki yazıcı melek (kulun amellerinden) **gece ve gündüz neleri zaptedip Allâh-u Te'âlâ'ya** (O'nun teftiş makamına) **yükseltirler de Allâh-u Te'âlâ** (amel) **defterin**(in) **başında ve aynı sayfanın sonunda bir hayır**(lı amel) **bulursa mutlaka Allâh-u Te'âlâ** (meleklere hitâben)**: Ben sizi şahit tutuyorum ki, bu kulum için defterin iki tarafı** (başı ile sonu) **arasında bulunanların tümünü bağışladım buyurur"** *(Tirmizî, Cenâiz:9, no:981, 3/310)* hadîs-i şerîfi mûcebince bağışlanır.

Bundan dolayı hepinizin aşağıda belirtilen tarihlerde sene sonu ve sene başı dualarını ihmal etmemeniz âhiretiniz için çok büyük önem arz etmektedir. **Allâh** rızası için sizden istirhamımız sevdiklerinizi de bu duaları okumaya teşvik ederek, onların da senelik hesabı mağfiretle kapatmalarına ve bir yıl boyunca şeytandan korunmalarına yardımcı olmanızdır.

Bu duaların Arapça lafızlarının okunması efdal olandır. Ama okuyamayanlar bir bilene okutturup onu takip edebilirler. Buna da imkân bulamayanlar aşağıda yazılan manayı okuyabilirler. Çünkü namaz dışında Türkçe dua ve zikir caiz görülmüştür.

SENE SONU DUASI

30 Zilhicce 1435 / 24 Ekim Cuma 2014

Rivayet olunduğuna göre: "Her kim zilhiccenin sonunda (24 ekim cuma günü güneş batmadan önce) üç kere:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ «وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ،
اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُهُ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِمَّا نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَحَلُمْتَ
عَلَيَّ بَعْدَ قُدْرَتِكَ عَلٰى عُقُوبَتِي وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ جَرَآئَتِي عَلٰى مَعْصِيَتِكَ،
اَللّٰهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَمَا عَمِلْتُ فِيهِ مِنْ عَمَلٍ تَرْضَاهُ وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ
الثَّوَابَ، فَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَقْبَلَهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعَ رَجَائِي
مِنْكَ يَاكَرِيمُ، وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

Ey **Allâh**! Senin razı olmayıp beni nehyettiğin şeylerden bu sene her ne yaptıysam, ben onların bir kısmını unuttum, Sen ise hiçbirini unutmadım. Üstelik bana ceza vermeye kâdirken mühlet verdin ve ben Sana karşı gelme cüreti göstermişken beni tevbeye davet ettin.

Ey **Allâh**! Ben bütün bunlardan dolayı Senden mağfiret diliyorum. Beni bağışla. Ey kerem sahibi! Ey celâl ve ikram sahibi! Senin razı olup bana sevap vaad ettiğin hangi amelleri bu sene işlediysem, Senden dilerim ki onları kabul edesin ve Senden ümidimi kesmeyesin. Ey kerem sahibi, kabul eyle! **Efendimiz Muhammed**'e ve âl-i ashâbına salât-ü selâm eyle' derse, şeytan: Biz, bir sene yorulup bu günahları işletmek için bunca zahmet çektik, o ise bir anda hepsini sildirdi' deyip yüzüne toprak saçarak kaçar." *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/156; Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:165-166)*

SENE SONUNDA OKUNACAK SAADET DUASI

30 Zilhicce 1435 / 24 Ekim Cuma 2014

Her kim aşağıda yazılan saadet duasını senenin sonunda (24 ekim cuma günü güneş batmadan önce) yirmi bir kere okursa uykuyla uyanıklık arasında bütün gizli halleri kendisine gösterilir. Vird sahibi olan kimseler mânevî mertebelerinin ne kadar yükseldiği kendilerine gösterilsin istiyorlarsa bu duayı her gün okumalıdırlar. Bu dua şöyledir:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا رَبِّ أَكْرِمْنِي بِشُهُودِ أَنْوَارِ قُدْسِكَ وَأَيِّدْنِي بِظُهُورِ سَطَوَاتِ سُلْطَانِ أُنْسِكَ حَتّٰى أَتَقَلَّبَ فِي سُبُحَاتِ مَعَارِفِ أَسْمَائِكَ فَأَطْلِعْنِي عَلٰى ذَوَاتِ أَسْرَارِ وُجُودِكَ فِي مَعَالِمِ شُهُودِكَ لِأَشْهَدَ بِهَا مَا أَوْدَعْتَهُ فِي عَوَالِمِ الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَأَعْايِنَ سَرَيَانَ قُدْرَتِكَ فِي مَعَالِمِ شَوَاهِدِ اللَّاهُوتِ وَالنَّاسُوتِ وَعَرِّفْنِي مَعْرِفَةً تَامَّةً فِي حِكْمَةٍ عَامَّةٍ حَتّٰى لَا يَبْقٰى مَعْلُومٌ إِلَّا وَأَطَّلِعَ عَلٰى دَقَائِقِ الدَّقَائِقِ الْمَبْطُونَةِ الْمَوْجُودَاتِ وَاذْهَبْ بِالظُّلْمَةِ الْمَانِعَةِ عَنْ إِدْرَاكِ حَقَائِقِ الْإِيمَانِ وَتَقَرَّبْ مَا فِي الْقُلُوبِ وَالْأَرْوَاحِ بِمُبْهِجَاتِ الْمَحَبَّةِ وَالْوِدَادِ وَالرُّشْدِ وَالْإِرْشَادِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُحِبُّ وَالْمَحْبُوبُ وَالطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ وَيَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ أَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنَا بَيْنَ النَّاسِ مَغْرُورِينَ وَلَا مِنْ خِدْمَتِكَ مَحْرُومِينَ مَهْجُورِينَ وَلَا بِنِعْمَتِكَ مُسْتَدْرَجِينَ وَلَا فِي الدُّنْيَا مَأْكُولِينَ آكِلِينَ أَمْوَالَ الدُّنْيَا بِالدِّينِ وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.»

"Rahman ve Rahim olan **Allâh**'ın adıyla! Yâ **Rabb**i! Bana mukaddes nurlarını müşâhede edebilme halini ihsan eyle, beni ünsiyetinin güçlü cezbelerinin zuhûruyla teyid eyle ki, bu sayede ben isimlerinin kazandıracağı mârifetlerin tecellîlerinde dönüp dolaşabileyim.

Yâ **Rabb**i! Sen beni Senin müşâhede edilebileceğin meşhed (gösterge)lerde bulunan varlığının sırlarının ta kendilerine vâkıf kıl ki, onlar sayesinde ben Mülk ve Melekût âlemlerine tevdi etmiş bulunduğun sırları müşâhede edebileyim, kudretinin Lâhût ve Nâsût âlemlerinde bulunan âyetlerinin şâhit (gösterge)lerine nasıl nüfûz ettiğini ayan beyan görebileyim.

Sen bana umûmî hikmetler içerisinde öyle bir mârifet nasib et ki, mevcûdatta gizli olan inceliklerden haberdâr olmadığım bir mâlumât kalmasın. İman hakîkatlerini idrâke mâni olan karanlıkları benden gider, kalplerde ve ruhlarda bulunan sevgi-dostluk, hidâyet-irşad güzelliklerini bana yakın et. Zira seven de, sevilen de, arayan da, aranan da ancak Sensin.

Ey kalpleri dilediği tarafa çeviren! Ey sıkıntıları açan! Ey şaşkınlara yol gösteren! Ey yardım isteyenlerin imdâdına kavuşan! Bütün gayıpları hakkıyla bilen ancak Sensin. Benim de, her şeyin de **Rabb**i ancak Sensin. Ey **Allâh**! Bizi insanlar arasında aldatılmış kimseler yapma, hizmetinden mahrum ve uzak bırakma, nimetlerinle helâke çekilen kimselerden eyleme, dünyada düşmanları tarafından yenilen ve din karşılığında dünya malları yiyen bedbahtlardan eyleme.

Allâh-u Te'âlâ mahlûkatının en hayırlısı olan **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e ve âl-i ashâbının cümlesine salât eylesin! Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle muâmele eyle. Bütün hamdler âlemlerin **Rabb**i olan **Allâh**'a mahsustur." *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:64-65)*

SENE BAŞI DUASI -1 Muharrem 1436 / 25 Ekim Cumartesi 2014-

1) Rivayete göre: "Her kim muharrem ayının evvelinde (24 ekim cumayı 25 ekim cumartesiye bağlayan gece veya en geç 25 ekim cumartesi günü) üç kere:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

«اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ، اَلْحَيُّ الْكَرِيمُ، اَلْحَنَّانُ الْمَنَّانُ، وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَأَوْلِيَائِهِ، وَالْعَوْنَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ، وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَام بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ.»

Bütün hamdler, âlemlerin **Rabb**i olan **Allâh**'a aittir. Salât-ü selâm, **Efendimiz Muhammed**'in ve âl-i ashâbının tamamının üzerine olsun. Ey **Allâh**! Sen Ebedî'sin, Kadîm'sin (başlangıcın ve sonun yoktur)! Hayy'sın, Kerîm'sin (hakîkî hayat sahibi de, kerem sahibi de ancak Sensin)! Hannân'sın, Mennân'sın (son derece acıyan ve çokça lütuflarda bulunan Rabbimizsin)!

İşte bu yeni senedir. Ben bu sene Senden dilerim ki beni kovulmuş şeytandan ve onun dostlarından koruyasın, kötülüğü çokça emreden bu nefse karşı bana yardım edesin ve beni Sana yaklaştıran amellerle meşgul edesin. Ey kerem sâhibi! Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle kabul eyle!

Allâh-u Te'âlâ, **Efendimiz** ve **Peygamberimiz Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e, âl-i ashâbının ve Ehl-i Beyt'inin tamamına salât ve selâm eylesin' derse, şeytan: Ömrünün kalan kısmında kendisini güvenceye aldı, artık biz bu kişiden ümidi kestik' der ve **Allâh** *(Celle Celâlühû)* ona, kendisini şeytan ve etbâ ından sene boyunca korumak üzere iki melek görevlendirir." *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/156; Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:165)*

2) Ebu'l-Leys es-Semerkandî *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; muharrem ayının evvelinde (24 ekim cumayı 25 ekim cumartesiye bağlayan gece ve 25 ekim cumartesi gününde) şu duanın bin kere okunması çok faziletlidir:

«اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، وَأَنْتَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ، أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَأَسْتَكْفِيكَ مَؤُونَتَهَا وَشُغْلَهَا، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.»

"Ey **Allâh**! İşte bu yeni bir senedir. Sen Kadîm (evveli olmayan) bir padişahsın. Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ben Senden, bu senenin hayrını ve bu sene içinde olacakların hayırlı olmasını dilerim. Bu senenin şerrinden ve içinde olacakların şerlerinden Sana sığınırım. Bu senenin sıkıntılarından ve (ibadetlerden alıkoyacak) meşguliyetlerinden (kurtulmam için) Senin bana kâfî gelmeni talep ederim." *(Ebu'l-Leys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:334)*

Bin kere okuma fırsatı bulamayanlar yüz kere okuyabilirler. Ona da imkân bulamazlarsa üç kere okumayı ihmal etmesinler.

SENE SONU VE SENE BAŞI ORUÇLARI

30 Zilhicce 1435 / 24 Ekim Cuma 2014
1 Muharrem 1436 / 25 Ekim Cumartesi 2014

Hasen el-Adevî *(Rahimehullâh)*ın ***"en-Nefahâtü'n-Nebeviyye"*** isimli eserindeki nakline göre **İbni Hacer** *(Rahimehullâh)*ın, senediyle **Hafsa** *(Radıyallâhu Anhâ)* vâlidemizden ve **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)* dan rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte:

"Zilhiccenin son günü (24 ekim cuma) **ile muharremin ilk gününü** (25 ekim cumartesiyi) **oruçlu geçiren kişi geçen seneyi oruçla bitirip, gelecek seneye oruçla başlamış olur, bu nedenle Allâh-u Te'âlâ o kimse için elli senelik** (günahları da olsa) **keffâret yazar"** buyrulmuştur. *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/90; Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:167; Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/106)*

MUHARREM AYININ VAZİFELERİ

MUHARREM HİLALİ GÖRÜLDÜĞÜNDE (24 Ekim Cuma Akşamı) OKUNACAK DUA

Hilal gören kişi tekbir getirerek otuz kere Fâtiha-i Şerîfe okursa **Allâh-u Te'âlâ** onu, o ay boyunca hıfzında ve emânında saklar. Hilal görme duaları ***"Ramazan-ı Şerîf Risalesi"***nin baş taraflarında (sh:18-24) zikredilmiştir ki bunların tatbîkinde çok büyük faydalar vardır.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

"Muharremin hilalini gördüğünüz zaman şöyle deyin" buyurmuştur:

«مَرْحَبًا بِالسَّنَةِ الْجَدِيدَةِ وَالشَّهْرِ الْجَدِيدِ وَالْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَالسَّاعَةِ الْجَدِيدَةِ، وَمَرْحَبًا بِالْكَاتِبِ وَالشَّاهِدِ وَالشَّهِيدِ اُكْتُبَا فِي صَحِيفَتِي بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أَشْهَدُ أَنْ لَا

إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ.»

"Yeni seneye, yeni aya, yeni güne ve yeni saate merhaba. Yanımda hazır bulunanlara, özellikle iki yazıcı meleğe merhaba.

(Ey melekler!) **Benim amel defterime: Rahman ve Rahîm olan Allâh'ın ismiyle! Ben şuna dâir şâhitlikte bulunuyorum ki; gerçekten Allâh'tan başka hiçbir ilah yoktur, O tektir, hiçbir ortağı yoktur.**

Şuna da şâhitlik ederim ki hiç şüphesiz Muhammed O'nun kulu ve Rasûlüdür. Muhakkak ki cennet de haktır, cehennem de gerçektir. Kıyâmet gelecektir, onda hiç şüphe yoktur ve gerçekten Allâh kabirlerde bulunanları diriltecektir' diye yazın." *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:48)*

MUHARREMİN İLK GÜNÜ YAPILACAKLAR

1 Muharrem 1436 / 25 Ekim Cumartesi 2014

Muharremin ilk günü çok mübarek bir gündür. Hatta **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayete göre **Allâh-u Te'âlâ**'nın Fecr Sûresi'nin ilk âyet-i kerîmesinde yemin ettiği sabah, senenin ilk sabahı olan Muharrem'in ilk gününün sabahıdır.

1) Rivayete göre: "Muharremin ilk günü üç yüz altmış kere Âyete'l-Kürsî okuyan ve her birinin başında besmele çeken ve bu sayıyı tamamladıktan sonra:

«اَللّٰهُمَّ يَا مُحَوِّلَ الْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلٰى أَحْسَنِ الْأَحْوَالِ، بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ يَا عَزِيزُ يَا مُتَعَالُ، وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

"Ey halleri değiştiren **Allâh**! Kendi kuvvetin ve kudretinle bizim hâlimizi hallerin en güzeline çevir. Ey Ulu ve ey Yüce! (Duamızı kabul eyle.) **Allâh-u Te'âlâ, Efendimiz Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e ve âl-i ashâbına salât ve selâm eylesin' diye dua eden kişi istemediği her şeyden korunur." Bu böylece denenmiş ve doğru çıkmıştır.

2) Rivayete göre: "Her kim muharremin ilk günü bir kâğıda yüz on üç besmele yazar da onu üzerinde taşırsa ömrü boyunca ona istemediği bir şey ulaşmaz."

3) Her kim evinden ocağından eziyet veren böcekleri ve haşerâtı uzaklaştırmak istiyorsa, muharremin ilk gününde Arâf Sûresi'nin 97-99.:

﴿أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرٰى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۞ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرٰى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۞ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾

âyet-i kerîmelerini bir kağıda yazıp, sonra onu suyla bozarak evinin ocağının dört bir tarafına o suyu serperse, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle bütün zararlı mahlukattan emin olur. *(Mâü'l-ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:166)*

MUHARREM AYI NAMAZLARI

İlk Gece (24 ekim cumayı 25 ekim cumartesiye bağlayan gece) **Namazları:**

1) Muharremin ilk gecesinde her rekatta bir Fâtiha, on Âyete'l-Kürsî ve on İhlâs okuyarak on rekat kılınır. Sonra eller kaldırılarak kendisi, anne babası ve tüm inanan erkeklerle kadınlar için istiğfarda bulunulduktan sonra:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ «وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُهُ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِمَّا نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَحَلُمْتَ عَلَيَّ بَعْدَ قُدْرَتِكَ عَلٰى عُقُوبَتِي وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ جَرَآئَتِي عَلٰى مَعْصِيَتِكَ، اَللّٰهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَمَا عَمِلْتُ فِيهِ مِنْ عَمَلٍ تَرْضَاهُ وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ الثَّوَابَ، فَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَقْبَلَهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعَ رَجَائِي مِنْكَ يَاكَرِيمُ، وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

Ey **Allâh**! Senin razı olmayıp beni nehyettiğin şeylerden bu sene her ne yaptıysam, ben onların bir kısmını unuttum, Sen ise hiçbirini unutmadım. Üstelik bana ceza vermeye kādirken mühlet verdin ve ben Sana karşı gelme cüreti göstermişken beni tevbeye davet ettin.

Ey **Allâh**! Ben bütün bunlardan dolayı Senden mağfiret diliyorum. Beni bağışla. Ey kerem sahibi! Ey celâl ve ikram sahibi! Senin razı olup bana sevap vaad ettiğin hangi amelleri bu sene işlediysem, Senden dilerim ki onları kabul edesin ve Senden ümidimi kesmeyesin. Ey kerem sahibi, kabul eyle! **Efendimiz Muhammed**'e ve âl-i ashâbına salât-ü selâm eyle derse, şeytan: Biz, bir sene yorulup bu günahları işletmek için bunca zahmet çektik, o ise bir anda hepsini sildirdi' deyip yüzüne toprak saçarak kaçar" duası okunur.

Her kim bu duayı namazın akabinde bir kere dahi okursa, **Allâh-u Te'âlâ** o kuluyla Kendi arasında bulunan bütün günahları bağışlar, o kişinin amellerini kabul eder ve şeytan: "Vay başımıza gelenlere! Br senelik yorgunluğumuzun tümü şu anda boşa gitti" der. *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:43)*

2) Üç selamla altı rekat kılınır. Her rekatta Fâtiha Sûresi'nden sonra bir kere Âyete'l-Kürsî, on bir kere İhlas Sûresi ve yirmi üç kere şu tesbih okunur:

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

3) Muharremin ilk gecesi gece yarısından sonra kalkıp **Allâh** rızası için dört rekat namaz kıldıktan sonra kıbleye yönelerek oturup tam bir itikad ve hulûs-u vicdan ile kalbi **Allâh-u Te'âlâ**'ya yönelici olduğu halde bin bir defa Duhâ Sûresi'ni okuyan ve sonrasında:

"Yâ **Rabb**i! Bu sûre-i şerîfe hürmetine ve bu âyet-i kerîme ile hitap edilen **Rasûl-ü Ekrem**'in hürmetine bu seneyi benim evlad-u yâlim hakkında mübarek ve mesud kıl" diye dua eden kimse o senenin sonuna kadar rızık ve geçim hususunda sıkıntıya düşmez. *(Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 2/52)*

İlk Gün (25 ekim cumartesi günü) **Namazları:**

1) Muharremin ilk gününde dilediği sûrelerle iki rekat kılan, daha sonra ellerini kaldırarak:

«اَللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّي قَدِيمٌ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، فَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَأَسْتَكْفِيكَ مَؤُونَتَهَا وَشُغْلَهَا، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ! اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ، وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْعَوْنَ عَلَى هٰذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ، وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ!»

"Ey **Allâh**! Sen Kadîm (evveli olmayan) bir **Rabb**sin. İşte bu yeni bir senedir. Ben Senden, bu senenin hayrından istiyorum, şerrinden de Sana sığınıyorum. Ey celâl ve ikrâm sahibi!

Ey **Allâh**! Sen Ebedî'sin, Kadîm'sin (başlangıcın ve sonun yoktur). İşte bu yeni bir senedir. Ben bu sene Senden dilerim ki beni şeytandan koruyasın, kötülüğü çokça emreden bu nefse karşı bana yardım edesin ve beni Sana yaklaştıran amellerle meşgul edesin. Ey celâl ve ikrâm sahibi!" duasını okuyan kişi için **Allâh-u Te'âlâ** bir melek görevlendirir ki, o melek şeytanı o kişiden uzaklaştırır, **Allâh-u Te'âlâ** nefsine karşı hareket etme hususunda ona yardım eder, râzı olduğu işlere onu muvaffak kılar ve bütün işlerinde o kişiye kolaylıklar ihsân eder." *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:43)*

2) Güneş doğduktan (işrak vakti girdikten) sonra iki rekat namaz kılınır. Her rekatta Fâtiha Sûresi'nden sonra Kur'ân-ı Kerîm'den kolaya gelen kısım okunur. Selam verildikten sonra da yedi kere: «لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ» kelime-i tayyibesi zikredilir.

MUHARREM AYI ORUÇLARI

Muharrem ayının orucunun fazileti hakkında birçok hadîs-i şerîf vârd olmuştur. Nitekim **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Ramazan (ayının orucun)**dan sonra en üstün oruç, Allâh'ın muharrem ayı**(nda tutulan)**dır."** *(Müslim, Sıyâm:38, no:2812, 3/169; Tirmizî, Salât:324, no:438, 2/301)*

Ali *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayete göre **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* kendisine nâfile oruç hakkında soru soran bir kişiye şöyle buyurmuştur:

"Eğer ramazan ayından sonra (başka bir ayda) **oruç tutacaksan, muharremi tut. Çünkü O, Allâh'ın ayıdır."** *(Tirmizî, Savm:40, no:741, 3/117; İbni Ebî Şeybe, el-Musannef, no:9314, 3/41)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim muharremden bir gün oruç tutarsa, o kişiye** (oruç tuttuğu) **her güne karşılık otuz gün** (oruç sevabı) **vardır."** *(Taberanî, el-Mu'cemu's-Sağîr, no:963, 2/164; el-Kebîr, no:11082, 11/72)*

İlk Cuma (31 Ekim Cuma Günü) **Orucu: Enes** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre: **"Her kim muharremin ilk cumasını** (31 ekim cuma gününü) **oruçlu geçirirse, geçmiş günahları kendisi için bağışlanır."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

İlk On Gün Oruçları: Âişe *(Radıyallâhu Anhâ)*dan rivayet edildiğine göre: **"Her kim muharremin ilk onunu Âşûrâ gününe kadar oruçlu geçirirse, Firdevs-i Âlâ'ya vâris kılınır."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜNÜN FAZİLETLERİ - 3 Kasım Pazartesi 2014 -

*"Şir'atü'l-İslâm"*da zikredildiğine göre; İslâm'ın sünnetlerinden biri de, Âşûrâ gününe saygı göstermektir. Bugün, muharrem ayının onuncu günüdür. Dokuzuncu veya on birinci günü diyenler olduysa da sahih olan onuncu günü olmasıdır.

Hamele-i Arş (Arş'ı taşıyan melekler) bugüne hürmet ederler. Çünkü peygamberlerin *(Salavâtullâhi Alâ Nebiyyinâ ve Aleyhim Ecmaîn)* kurtuldukları gündür. **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Her kim muharremden Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ o kişiye on bin melek sevabı verir. Her kim muharremden Âşûrâ gününde oruç tutarsa, o kişiye on bin hac ve umre yapan kadar sevap verilir, ayrıca on bin tane de şehit sevabı verilir. Her kim Âşûrâ gününde eliyle bir yetimin başını okşarsa, Allâh-u Te'âlâ bu yaptığı iş vesilesiyle (o yetimin başındaki) **her bir saç tanesine karşılık, o kişiye** (cennette) **bir derece verir. Her kim Âşûrâ gecesinde bir mümini iftar ettirirse, sanki onun yanında bütün ümmet-i Muhammed iftar etmiş ve o kişi onların hepsinin karnını doyurmuş gibi** (sevaba nâil) **olur."**

(Bu müjdeleri işiten sahâbe-i kiram:) "Yâ **Rasûlellâh**! **Allâh-u Te'âlâ** Âşûrâ gününü elbette ki diğer günlerden daha üstün kılmıştır (değil mi?)" dediler. Ras**ûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de şöyle buyurdu: **"Evet!** (Bugünü, diğer günlerden daha üstün kılmıştır. Nitekim) **Allâh-u Te'âlâ gökleri ve yerleri Âşûrâ gününde yaratmıştır. Dağları Âşûrâ gününde yaratmıştır. Yıldızları Âşûrâ gününde yaratmıştır. Levh-i** (Mahfûz'u) **ve Kalem'i Âşûrâ gününde yaratmıştır.**

Âdem *(Aleyhisselâm)***ı Âşûrâ gününde yaratmıştır ve yine onları Âşûrâ gününde cennete koymuştur. İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)* **Âşûrâ gününde doğmuştur. Allâh-u Te'âlâ onu** (Nemrut'un içine attığı) **ateşten Âşûrâ gününde kurtarmıştır.** (İbrâhîm *(Aleyhisselâm)*a oğlunu) **kurban kesmesini Âşûrâ gününde emretmiş ve oğlunu kesilmekten kurtaracak fidyesini (kurbanı) Âşûrâ günü göndermiştir.**

Allâh-u Te'âlâ Firavun'u Âşûrâ günü (Kızıldeniz'de) **boğmuştur, İdrîs** *(Aleyhisselâm)***ı Âşûrâ gününde** (cennete) **yükseltmiştir, Eyyûb** *(Aleyhisselâm)***dan** (amansız hastalığın sebep olduğu) **belayı Âşûrâ günü kaldırmıştır. Âdem** *(Aleyhisselâm)***ın tevbesini Âşûrâ gününde kabul etmiştir, Dâvûd** *(Aleyhisselâm)***ın zellesini Âşûrâ gününde affetmiştir, Süleyman** *(Aleyhisselâm)***a** (elinden çıkan saltanat ve) **mülkünü Âşûrâ gününde iâde etmiştir. İsâ** *(Aleyhisselâm)* **Âşûrâ gününde doğmuştur. Allâh-u Te'âlâ Âşûrâ gününde onu** (2. kat semâya) **kaldırmıştır. Kıyamet günü de Âşûrâ gününde vâki olacaktır."** *(Ebulleys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:331-332; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan gelen diğer bir hadîs-i şerîfin lafzında şu ilaveler bulunmaktadır:

"Allâh-u Te'âlâ Arş'ı Âşûrâ günü yarattı, Kürsî de böylecedir. Allâh-u Te'âlâ Cibrîl'i Âşûrâ günü yarattı, diğer melekler de böylecedir. Rabb Tebârake ve Te'âlâ (yaratıklarına benzemekten münezzeh olarak) **Arş üzerine Âşûrâ günü istivâ buyurdu. Gökten ilk yağmur Âşûrâ günü indi. İlk rahmet de Âşûrâ günü nâzil oldu."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

Seyyid Ali Zâde *(Rahimehullâh)*ın nakline göre; âşûrâ günü **Cebrâîl, Mîkâîl, İsrâfîl** *(Aleyhimüsselâm)*ın, Arş ve Kürsî'nin yaratıldığı gündür. Kalem, gökler, yer ve cennet Âşûrâ günü yaratılmıştır. Tûbâ ağacı o gün dikilmiştir. Kıyamet de Âşûrâ günü kopacaktır. Kıyametin kopması hayırlı görünmüyorsa da, kemal erbâbı kendilerine vaad edilen mertebeye o gün ulaşmış olacakları için hayırlı bir gün olduğu açıktır.

"Ravzatü'l-ulemâ" isimli eserde zikredildiğine göre; âşûrâ gününe bu ismin verilmesi, **Allâh-u Te'âlâ**'nın on peygamber *(Salavâtullâhi Alâ Nebiyyinâ ve Aleyhim Ecmaîn)*e ikrâm ettiği hasletten dolayıdır. Bu ikramlar da şunlardır:

1) **Âdem** *(Aleyhisselâm)*ın tevbesi o gün kabul edilmiştir.

2) **Nûh** *(Aleyhisselâm)*ın gemisi 150 gün kadar su üzerinde bekledikten sonra Cûdî Dağı'na o günde oturmuştur. Naklolunduğuna göre; Nûh tûfânında 40 gün, 40 gece gökten yerden su boşalmış, gözelerin suyu sarı ve soğuk, semânın suyu ise kırmızı ve sıcak olmuştur. **Allâh-u Te'âlâ** gemiyi dile getirmiş ve o:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ إِلٰهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، أَنَا السَّفِينَةُ الَّتِي مَنْ رَكِبَنِي نَجَا، وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنِّي غَرِقَ وَلَا يَدْخُلُنِي إِلَّا أَهْلُ الْإِخْلَاصِ.»

"Öncekilerin ve sonrakilerin ilâhı olan **Allâh**'tan başka hiçbir ilah yoktur. Ben öyle bir gemiyim ki bana binen kurtulur, benden geri kalan ise boğulur. Bana ancak ihlâs ehli binebilir" dedi. Bunun üzerine **Nûh** *(Aleyhisselâm)* evinin çatısına çıkarak: «أَيَّتُهَا الْوُحُوشُ الرَّاعِيَةُ وَالسِّبَاعُ الضَّارِيَةُ وَالطُّيُورُ الطَّائِرَةُ، هَلُمُّوا لِلسَّفِينَةِ الْمُنْجِيَةِ.»

"Ey otlayan yabânîler, parçalayan yırtıcılar ve uçan kuşlar. Haydi kurtaran gemiye gelin" diye seslendi. *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

Mukātil *(Rahimehullâh)*ın beyanına göre; geminin uzunluğu bin arşın idi. Su onun sekiz yüz arşınlık kısmını kapladı. **Nûh** *(Aleyhisselâm)* gemiye recebin on ikisinde, bir kavle göre ise başında, çarşamba günü bindi. **Mamer** *(Radıyallâhu Anh)*ın nakline göre ise recebin son on gününde bindi, Âşûrâ gününde ise gemiden indi. *(Ubeyd ez-Zarîr, Nüzhetü'n-nâzirîn, sh:97)*

Hemedânî *(Rahimehullâh)*ın nakline göre **Nûh** *(Aleyhisselâm)* gemiyi 124.000 tahta parçasından yapmak ve herbirinin üzerine bir nebinin ismini yazmakla emrolununca: "Ben bütün Peygamberlerin ismini bilemem" dedi. O zaman **Mevlâ Te'âlâ**: «يَا نُوحُ! نَحْتُ أَلْوَاحٍ مِنْكَ، وَإِظْهَارُ أَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ مِنِّي.» **"Ey Nûh! Levhaları yontmak senden, enbiyânın isimlerini yazmak Benden"** buyurdu. İlk levhada **Âdem** *(Aleyhisselâm)*ın, ikincisinde **Şîs** *(Aleyhisselâm)*ın, üçüncüsünde **İdrîs** *(Aleyhisselâm)*, dördüncüsünde **Nûh** *(Aleyhisselâm)*ın ve böylece her bir tahtanın üzerinde bir peygamberin ismi belirdi. Son levhanın üzerinde ise **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ismi zuhur etti.

O zaman **Cebrâîl** *(Aleyhisselâm)* gelerek: "Ey **Nûh**! Peygamberlerin mührü, seçkinlerin süsü ve velilerin kandili **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ismi belirdiğine göre artık senin gemin tamama erdi" buyurdu. Sonra **Allâh-u Te'âlâ** gemideki levhalar sayısınca çiviler yapıp herbiri bir peygamberin adına olmak üzere tahta parçalarını birbiriyle çivilemesini **Nûh** *(Aleyhisselâm)*a emretti. Haberde vârid olduğuna göre; gemi tamamlanınca dört levhaya ihtiyaç kaldı, o zaman **Cebrâîl** *(Aleyhisselâm)*:

«يَا نُوحُ! يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: اِنْحِتْ أَرْبَعَةَ أَلْوَاحٍ، كُلُّ لَوْحٍ بِاسْمِ صَاحِبٍ مِنْ أَصْحَابِ حَبِيبِي وَصَفِيِّ وَخِيرَتِي مِنْ خَلْقِي؛ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لِأَنَّ مَنْزِلَةَ أَصْحَابِهِ عِنْدِي كَمَنْزِلَةِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.»

"Ey **Nûh**! **Allâh-u Te'âlâ**: Dört levha daha yontup her birine sevgilisi **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ashâbından birinin adını yazmanı emrediyor ve: Benim nezdimde onun sahâbesi, peygamberler menzilesindedir' buyuruyor" dedi.

Nûh *(Aleyhisselâm)* onları da bulup yerleştirince her levhanın üzerinde dört halifeden birinin ismi belirdi ki, böylece "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ve halifelerinin isimlerinin zuhur etmesiyle gemi boğulmaktan kurtulduğu gibi, muvahhidlerin kalplerinde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ve ashâbının sevgisinin zuhur etmesiyle de âhirette onların cehennemden kurtulacakları" gerçeği ortaya çıkmış oldu. *(Ebû Mansûr Muhammed el-Hemedânî, es-Seb'ıyyât fi mevâ'ızi'l- beriyyât, sh:5-6; Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156-157)*

3) Kırk gün süreyle mührünü kaybedip cinlere ve şeytanlara karşı hükümranlığını yitiren **Süleyman** *(Aleyhisselâm)*a mülkü o günde iâde edilmiştir.

4) **Yûnus** *(Aleyhisselâm)* o gün balığın karnından çıkmıştır.

5) **Yûsuf** *(Aleyhisselâm)* kırk sene ayrılıktan sonra o gün babasına kavuşmuştur.

6) **İdrîs** *(Aleyhisselâm)* o gün (cennete) yükseltilmiştir.

7) **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)* o gün **Nemrud**'un ateşinden kurtulmuştur.

8) **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)* o gün **Firavun**'dan kurtulmuştur.

9) **Eyyûb** *(Aleyhisselâm)* o gün hastalığından kurtulmuştur.

10) **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* o gün (2. kat) semâya kaldırılmıştır. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:215-216)*

Diğer bazı rivayetlere göre **Zekeriyyâ** *(Aleyhisselâm)* evlat istediğinde **Allâh-u Te'âlâ** onun duasını kabul ederek kendisine **Yahyâ** *(Aleyhisselâm)*ı Âşûrâ günü bağışlamıştır. **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)*ın sihirbazlara gâlip geldiği zînet günü de o gündür.

İbni Battâl'ın **İbni Habîb** *(Rahimehumellâh)*dan nakline göre, evvelce Kabe-i Muazzama'nın örtüsü her sene Âşûrâ günü değiştirilirdi. *Ubeyd ez-Zarîr, Nüzhetü'n-nâzirîn, sh:97)*

Abdülkâdir el-Geylânî *(Rahimehullâh)*ın beyânı vechile; ekserî ulemâ bugüne bu ismin verilme sebebi olarak muharremin onuncu günü olmasını zikretmişlerdir. Bazı ulemâ ise bunun sebebi olarak bugünün **Allâh-u Te'âlâ**'nın bu ümmete ikram ettiği on kerâmatin onuncusu olduğunu açıklamışlardır ki bunlar şunlardır: Birincisi Recep ayıdır ki o, kulların günahların duymadığı için **Allâh-u Te'âlâ**'nın sağır ayıdır. **Allâh-u Te'âlâ** bu ayı bu ümmet için bir ikram yapmış ve bu ümmeti diğer ümmetlerden üstün kıldığı kadar recep ayını da diğer aylardan faziletli yapmıştır.

İkincisi Şabân ayıdır ki, **Allâh-u Te'âlâ Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i diğer peygamberlerden üstün kıldığı nispette bu ayı da diğer aylardan faziletliyapmıştır. Üçüncüsü Ramazan ayıdır ki onun diğer aylardan üstünlüğü **Allâh-u Te'âlâ**'nın diğer yaratıklarından üstünlüğü gibidir. Dördüncüsü Kadir Gecesi'dir ki o, bin aydan daha hayırlıdır. Beşincisi Fıtır (Ramazan) Bayramı günüdür ki o, en bol mükâfatların alınacağı gündür. Altıncısı Zilhicce'nin ilk on günüdür ki onlar **Allâh-u Te'âlâ**'yı zikretme günleridir.

Yedincisi Arefe günüdür ki onun orucu (geçmiş ve gelecek) iki senelik günaha keffârettir. Sekizincisi Nahr günüdür ki o, kurban kesilerek **Allâh-u Te'âlâ**'ya yaklaşma günüdür. Dokuzuncusu cuma günüdür ki o, günlerin efendisidir. Onuncusu Âşûrâ günüdür ki, onun orucu bir senelik günaha keffârettir. *(Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/90-91; Ebulleys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:333)*

ÂŞÛRÂ GECESİNİN VE GÜNÜNÜN AMELLERİ

ÂŞÛRÂ GÜNÜ ORUCU - 3 Kasım Pazartesi 2014 -

Âşûrâ gününün orucu çok faziletlidir. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bugünü sürekli oruçlu geçirmiş, sahabesine de böylece emretmiştir. Nitekim **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır:

"Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Medîne'ye geldiğinde Yahudiler Âşûrâ gününde oruç tutuyorlardı. Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onlara (bunun hikmetinden) sorunca: Bugün **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)*ın **Firavun**'a karşı gâlip geldiği gündür. (Biz de bugünü kutlamak için oruç tutuyoruz)' dediler.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de: **'Biz Mûsâ'ya** (hürmet etmeye) **onlardan daha layığız. Öyleyse siz de o gün oruç tutun'** buyurdu." *(Buhârî, Tefsîr:229, no:4460, 4/1764)*

Yine bu konu hakkında Rubeyyibinti Muavviz ibni Afrâ *(Radıyallâhu Anhâ)* **şöyle anlatmıştır:**

"**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Âşûrâ sabahı Medîne'nin etrafında bulunan ensar köylerine: **'Her kim sabahladığında bir şey yemediyse gününün kalan kısmını** (oruca niyet edip yemeyerek) **tamamlasın. Her ki'm oruca ni'yet ederek sabahladıysa** (gün boyu) **oruç tutsun'** diye haber yolladı.

Artık biz o günü oruç tutar olduk, çocuklarmıza da tutturuyorduk. Biz onlara renkli pamuktan oyun malzemesi yapıyorduk. Onlardan biri yemek için ağladığı zaman iftar oluncaya kadar eline o oyuncağı veriyor (böylece onu oyalıyor)duk." *(Buhârî, Savm:46, no:1859, 2/692)*

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)***dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **şöyle buyurmuştur:**

"Âşûrâ günü peygamberlerin kendisinde oruç tuttuğu bir gündür. Öyleyse siz de o gün oruç tutun." *(İbni Ebî Şeybe, el-Musannef, no:9446, 3/55)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)***dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **şöyle buyurmuştur:**

"Oruç hususunda hiçbir gün için (diğer güne karşı) **üstünlük yoktur ancak ramazan ayı ve Âşûrâ günü** (bu hususta) **müstesnadır** (onlarda tutulan oruç senenin diğer günlerine göre fazilet bakımından çok daha ayrıcalıklıdır)." *(Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:11253, 11/127; Beyhakî, eş-Şu'ab no:3780, 3/362)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim muharremden Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ o kişiye on bin melek sevabı verir. Her kim muharremden Âşûrâ gününde oruç tutarsa, o kişiye on bin hac ve umre yapan kadar sevap verilir, ayrıca on bin tane de şehit sevabı verilir."** *(Ebulleys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:331; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ o kişi için** (sürekli edâ edilmiş) **orucuyla namazıyla altmış yıllık ibadet sevabı yazar. Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, ona bin şehit sevabı verilir. Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ ona yedi kat semâ ehlinin** (sonsuz ibadetlerinin) **sevabını yazar."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur: **"Kim Âşûrâ günü oruç tutarsa sanki bütün zamanlarda oruç tutmuş gibidir."** *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:49)*

Yine böylece Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ onun için bin hac ve bin umre sevabı yazar. Ayrıca ona bin şehit sevabı verilir. Kendisine doğu ile batı arasındakilerin** (sâlih amellerinin) **ecri yazılır.**

Bu kişi İsmâ'îl *(Aleyhisselâm)***ın çocuklarından** (Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in atalarından) **bin köle âzâd etmiş gibi olur. Kendisi adına cennette yetmiş bin köşk kaydedilir. Allâh-u Te'âlâ onun canını cehenneme haram kılar."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in bugünde tutulan oruç hakkında şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

"Âşûrâ gününün faziletine kavuşmaya bakınız. Çünkü o gün Allâh-u Te'âlâ'nın günler arasında özellikle seçtiği mübarek bir gündür. Bugün oruç tutan kimseye, Allâh-u Te'âlâ Kendi nezdinde (değerli) **olan tüm meleklerin, nebîlerin, rasüllerin, şehitlerin ve sâlihlerin ibadetlerinden büyük bir nasip ayırır. -Aleyhimü's-salâtü ve's-selâm-."** *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:216-217)*

Bazı büyüklerden rivayet edildiğine göre; Ashâb-ı Kehf bir yanından öbür yanına dâima Âşûrâ gününde döndürülmektedir.

Yine büyüklerden biri her gün karıncalara ekmek ufaladığını, Âşûrâ günü olduğunda yemediklerini rivayet etmiştir. *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

"Şerhu Şir'ati'l-İslâm"da zikredildiğine göre; Âşûrâ günü oruç tutmak sünnettir. Selef-i sâlihîn çocuklarına Âşûrâ günü yemek yedirmezlerdi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in de o gün çocukları dahi yedirtmediği rivayet edilmiştir. Nitekim **Rezîne** *(Radıyallâhu Anhâ)*dan rivayete göre **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Âşûrâ gününe o kadar tâzim ederdi ki kızı **Fâtıma** *(Radıyallâhu Anhâ)*nın emzikteki çocuklarını çağırtıp ağızlarına mübarek tükürüğünü bırakır ve annelerine: «لاَ تُرْضِعُوهُمْ إِلَى اللَّيْلِ.» **"Geceye kadar bunları emzirmeyin"** buyururdu. *(Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:704, 24/277; el-Mu'cemü'l-Evsat, no:2568, 3/84)*

"Zühretü'r-riyâz" kitabında nakledildiğine göre; Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Âşûrâ günü tuzağa düşmüş bir geyiğe rastladı. Geyik Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den gidip yavrularını emzirip akşamdan sonra dönmesi için avcının ona izin vermesi hususunda şefaat etmesin istedi. Avcı Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in geyiğe gündüz, akşam olmadan dönmesini söylemesini istedi. Geyik:

"Bugün Âşûrâ günüdür. Bugüne hürmeten yavrularımızı gündüz emzirmeyiz" dedi. Avcı: "Yâ **Rasûlellâh**! Bu geyiği sana hibe ettim" dedi. Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de o geyiği salıverdi. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:216)*

Kays ibni Abbâd *(Radıyallâhu Anh)*: "Vahşi hayvanlar dahi Âşûrâ günü oruç tutar" demiştir. *(Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Ebû Cebele *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: "Ben bir yolculuk esnasında **İbni Şihab**'la birlikteydim ki (o seferdeyken) Âşûrâ gününde oruç tuttu. Ona: 'Sen seferdeyken Âşûrâ gününde oruç tutuyorsun, halbuki (seferdeyken) ramazanda oruç tutmuyorsun. (Bunun hikmeti nedir?)' denildiğinde, o: 'Elbette ramazan için diğer birtakım sayılı günler vardır (ki, şimdi o günlerde kazası yapılabilir), ama Âşûrâ günü kaçar (onun orucunun sevabını alamazsam başka günlerde kaza ederek bu fazilete eremem)' dedi." *(Beyhakî, eş-Şu'ab no:3798)*

Selefin bazısından nakledildiğine göre: "Zînet günü olarak bilinen Âşûrâ gününü oruçlu geçiren kişi (sene içinde) kaçırdığı bütün oruçları telâfi etmiş sayılır." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜNDE ORUÇ TUTMANIN HÜKMÜ - 3 Kasım Pazartesi 2014 -

İbni Ömer *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır: "Cahiliye ehli Âşûrâ gününde oruç tutuyorlardı. Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve Müslümanlar da ramazan farz olmadan önce Âşûrâ günü oruç tutuyorlardı. Ramazan farz kılındığında ise Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **'Âşûrâ günü Allâh-u Te'âlâ'nın günlerinden bir gündür. Dileyen o günde oruç tutar, dileyen terk edebilir'** buyurdu." *(Müslim, Sıyâm:19, no:2698)*

Yahudilere muhalefet olması için Âşûrâ günü ile birlikte Muharremin dokuzuncu veya on birinci günlerinde de oruç tutulmalıdır. Nitekim **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır:

"Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Âşûrâ günü oruç tuttuğunda (bize de) o günde oruç tutmayı emretti. (Sahâbe-i kiram:) 'Yâ Rasûlellâh! Ama o öyle bir gündür ki, Yahudiler ve Hıristiyanlar da o güne tâzim ediyor (ve o gün oruç tutuyor)lar' dediler. Bunun üzerine Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **'İnşâallâh önümüzdeki sene olduğunda** (Âşûrâ gününe onlardan daha çok tâzim ettiğimizi göstermek ve onlara benzemek için muharremin Âşûrâ gününden bir önceki gün olan) dokuzuncu **günde de oruç tutalım'** buyurdu.

(Ama ne yazık ki) önümüzdeki sene gelmeden **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* vefat etti." *(Müslim, Sıyâm:20, no:2722, 3/151; Ebû Dâvûd, Savm:66, no:2447, 2/302)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen diğer bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Âşûrâ gününde oruç tutun ve o günde**(ki orucunuzda) **Yahudilere muhalefet edin.** (Yani) **öncesinde veya sonrasında da bir gün oruç tutun."** *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:2154, 4/52; Beyhakî, es-Sünenü'l-kübrâ, no:8667, 4/287)*

Bu bapta ve daha önceki baplarda zikredilen hadîs-i şerîf ve rivayetlerden, şu birkaç husus ortaya çıkmıştır: **a)** Âşûrâ günü orucu İsrâîloğullarına tek gün olarak farz edilmişti. **b)** Câhiliyet ehli de eski dinden bakiyye olarak o gün oruç tutuyolardı. **c)** Ramazan farz edilmeden önce **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve Müslümanlar o gün oruç tutmuşlardı. **d)** Ramazanın farziyetinden sonra Âşûrâ günü orucunun farz ve vacip olma gibi bir hükmü kalmadıysa da **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kuvvetli bir sünneti olarak bu ümmete intikal etti. **e) Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* vefatından evvel Yahudilere muhalefet oldun diye Âşûrâ gününü tek tutmamayı, ya bir gün önceki 9. günü, ya da bir gün sonraki 11. günü tutmayı emir buyurdu.

ÂŞÛRÂ GECESİ YAPILACAKLAR -9 Muharrem 1436 / 2 Kasım Pazar 2014-

Rivayete göre: "Her kim Âşûrâ gecesi abdest tazeleyip iki rekat namaz kıldıktan sonra, diz üstü çökmüş halde kıbleye yönelik vaziyette her birinin başında besmele çekerek üç yüz altmış kere Âyete'l-Kürsî okuduktan sonra kırk sekiz kere:

﴿قُلْ بِفَضْلِ اللهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾

"(Habîbim!) **De ki: 'Ancak Allâh'ın fazlı**(nın tecellîsi olan Kur'ân-ı Kerîm) **ile ve sadece O'nun rahmeti**(nin eseri olan İslâm ve sünnet) **ile** (mutlu olsunlar). **İşte sana! Sadece bununla** (sevinip) **ferahlansınlar. O** (bahsi geçen İlâhî lütuf ve rahmet)**, onların toplamakta oldukları** (mallar, mahsuller, davarlar vesâir fanî) **şeylerden hayırlıdır"** *(Yûnus Sûresi:58)* âyet-i kerîmesini okur da, sonra on iki kere:

«اَللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذِهِ لَيْلَةٌ جَدِيدَةٌ وَشَهْرٌ جَدِيدٌ وَسَنَةٌ جَدِيدَةٌ، فَأَعْطِنِي اللّٰهُمَّ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهَا وَشَرَّ مَا فِيهَا وَشَرَّ فِتْنَتِهَا وَمُحْدَثَاتِهَا وَشَرَّ النَّفْسِ وَالْهَوٰى وَالشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.»

'Ey **Allâh**! İşte bu, yeni gecedir, yeni aydır ve yeni yıldır. Öyleyse ey **Allâh**! Bana onun hayrını da, onda bulunanların hayrını da nasip et. Onun şerrini de, onda bulunanların şerrini de, onun fitnesinin şerrini de, onda meydana gelecek olan şeylerin şerrini de, nefsin ve kötü arzusunun şerrini de, kovulmuş şeytanın şerrini de benden çevir' derse, peşine de: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

'Ey Rabbimiz! Bize dünyada da âhirette de güzel olan şeyler ver ve bizi ateşin azâbından muhafaza et' *(Bakara Sûresi:201'den)* gibi, Kur'ân-ı Kerim'den iktibas edilen dualardan dilediğiyle bitirir, sonra defaat ile tesbih, tehlil ve salevattan yani:

«سُبْحَانَ اللهِ، وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ، وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

"**Allâh-u Te'âlâ**'yı tesbih ederim, **Allâh**'tan başka hiçbir ilah yoktur. **Allâh-u Te'âlâ, Efendimiz Muhammed**'e ve onun âl-i ashâbına salât-ü selâm eylesin" dedikten sonra:

«اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ.»

'Ey **Allâh**! Beni de, inanan erkekleri de, kadınları da bağışla' diyerek Müslüman erkek ve kadınların tümü için dua yaparsa, o sene bütün kötülüklerden korunmuş olur." *(Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:166)*

ÂŞÛRÂ GECESİNİ İHYÂ ETMENİN FAZİLETİ -9 Muharrem 1436 / 2 Kasım Pazar 2014-

Âşûrâ gecesi ihyası müstehap olan gecelerdendir. Nitekim **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim o günde oruç tutarsa, kırk seneye keffâret olur** (o kadar günahı da olsa silinir)**. Âşûrâ gecesini ihyâ edip de o günde oruçlu sabahlayan kimse,** (çok kolay öleceği için) **öldüğünde nasıl öldüğünü bilmez."** *(Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Ali *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayete göre **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gecesini** (ibadetle, zikirle, namaz ve dualarla geçirerek) **ihyâ ederse, Allâh-u Te'âlâ da onu dilediğince ihyâ eder."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89, 94)*

Allâh-u Te'âlâ'nın meşîeti (dilemesi) sonsuz olduğuna göre, bu geceyi ihyâ edenin iki cihanda nihayetsiz sûrette ihyâ olacağı, âbâd olacağı, her türlü murâdına nâil olup, her korkusundan emin olacağı âşikârdır. Bu müjde sınırlı kılınmayıp **Allâh-u Te'âlâ**'nın sonsuz dilemesine havâle edilirse artık onun sınırını kim çizebilir?!

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gecesini** (ibadetle, zikirle, namaz ve dualarla geçirerek) **ihyâ ederse, sanki o kişi Allâh-u Te'âlâ'ya semâvât ehlinin ibadeti kadar iba det etmiş gibi olur."** *(Süyûtî, el-Le'âli'l-masnû'a, 2/109-110; İbnü 'Arrâk, Tenzîhü'ş-şerî'a, 2/150-151)*

ÂŞÛRÂ GECESİ NAMAZLARI -2 kasım pazarı 3 kasım pazartesiye bağlayan gece-

1) **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre:

"Her kim Âşûrâ gecesinde dört rekat kılar, her rekatta bir kere Fâtiha, elli kere İhlâs Sûresi'ni okursa, elli sene geçmiş, elli sene de gelecek günahları bağışlanır ve Allâh-u Te'âlâ onun için Mele-i E'lâ'da (yüksek melek cemaatleri içerisinde) **nurdan bin minber binâ eder."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88; Süyûtî, el-Le'âli'l-masnû'a, 2/109-110; İbnü 'Arrâk, Tenzîhü'ş-şerî'a, 2/150-151)*

2) **Âişe** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayete göre **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Her kim Âşûrâ gününde ve(ya) **gecesinde her rekatta Fâtiha Sûresi ve üç kere İhlas Sûresi okuyarak yüz rekat kılar, namazı bitirdikten sonra yetmiş kere:**

«سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

'Bütün tenzihler Allâh'a âittir. Bütün hamdler Allâh'a mahsustur. Allâh'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allâh her şeyden büyüktür. O en büyük ve en yüce olan Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir ibadete kuvvet ve hiçbir günahtan dönüş imkânı yoktur' der, ardından yetmiş kere istiğfar eder, daha sonra da yetmiş kere bana salât ederse, öldüğü zaman Allâh-u Te'âlâ onun kabrini misk ve anberle doldurur." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

"Ravzatu'l-ulemâ" isimli eserde zikrolunduğu vechile; **Âişe** *(Radıyallâhu Anhâ)*dan rivayet olunduğu üzere: "Bu namazı kılan kişi öldüğü zaman kabri misk ve anberle doldurulur, kabre konan herkesin tüyleri dağılır ama bu namazı kılanın kabrinde tüyleri dahi bozulmaz. Kabrinden çıkartıldığı zaman yüzü dolunay gecesi gibi nurlu olur ve kocasının evine hazırlanıp götürülen gelin gibi cennete götürülür." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜ NAMAZLARI -10 Muharrem 1436 / 3 Kasım Pazartesi 2014-

1) Güneş doğduğu zaman kişi gusül abdesti alır, yeni elbiseler giyinir, sonra bir avuç su alıp onunla başını mesheder ve:

«حَسبِيَ اللهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللهِ مُنْتَهَى، مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِ اللهِ نَجَا.»

"**Allâh** yeter ve kâfidir. **Allâh** dua edeni işitir. **Allâh**'dan öte varılacak hiçbir şey yoktur. **Allâh**'ın ipine tutunan kurtulur" zikrini söyler. Daha sonra iki rekat kılar. İlk rekatta Fâtiha Sûresi'nden sonra Âyete'l-Kürsî, ikinci rekatta ise Fâtiha Sûresi'nden sonra Haşr Sûresi'nin son âyet-i kerîmelerini (Hüvellâhüllezî'den aşağısını) okur. Namazdan sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e salât-ü selam getirir ve şu duayı okur:

«يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ أَوَّلَ مَا خَلَقْتَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَتَخْلُقُ آخِرَ مَا تَخْلُقُ فِي هٰذَا الْيَوْمِ، أَعْطِنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَوْلَيْتَهُ مِنْهُ أَوْلِيَائَكَ وَأَنْبِيَائَكَ وَأَصْفِيَائَكَ مِنْ ثَوَابِ الْبَرَايَا وَأَسْهَمَ مَا أَعْطَيْتَهُمْ فِيهِ مِنَ الْكَرَامَاتِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ.»

"Ey öncekilerden evvel olan! Ey sonrakilerin âhiri olan! Senden başka hiçbir ilah yoktur, ilk yaratmış olduğun şeyi bugün yarattın, son yaratacağın şeyi de bugün yaratacaksın. **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve âl-i ashâbı hakkı için bugün dostlarına, peygamberlerine ve seçkin kullarına verdiğin şeylerin en hayırlısını ve bugün onlara ikram ettiğin şeylerin en nasiplisini bana da ver." *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:49)*

2) **İmâm-ı Echûrî** *(Rahimehullâh)*ın naklettiği bir hadîs-i şerîfe göre:

"Âşûrâ günü her rekatta bir Fâtiha ve on beş ya da on bir (Geylânî -kuddise sirruhu-nun nakline göre elli) **İhlâs okuyarak dört rekat kılan kişinin elli sene geçmiş, elli sene de gelecek günahlarını Allâh-u Te'âlâ mağfiret eder ve Allâh-u Te'âlâ onun için Mele-i E'lâ'da** (yüksek melek cemaatleri içerisinde) **nurdan** (yapılmış) **bin tane minber inşâ eder. O gün iki rekat dahi kılan bütün sıddıkların amelleriyle Allâh-u Te'âlâ'ya takarrubta bulunmuş** (mânen yakınlaşmış) **gibi olur."** *(Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:167; İbnü'l-Cevzî, Bostânü'l-vâ'izîn, 1/251; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88; Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

3) Bir rivayete göre Âşûrâ günü kişi bir selamla altı rekat kılar. Her rekatta Fâtiha Sûresi'nden sonra Şems Sûresi, Duha Sûresi, Zelzele Sûresi, İhlas Sûresi ve Felak-Nas Sûrelerini okur.

Namazdan sonra secde eder ve secdede yedi kere Kâfirun Sûresi okur. Sonra hangi duayı ederse etsin duası kabul olunur. Sonra da şu duayı okur:

«اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ دَعَاكَ فَأَجَبْتَهُ وَآمَنَ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَرَغِبَ إِلَيْكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ وَاقْتَرَبَ مِنْكَ فَأَدْنَيْتَهُ، اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِي عَيْشِي مَدًّا وَاجْعَلْ لِي فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وُدًّا، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ بِكَ وَأَسْأَلُكَ الْفَضْلَ مِنَ الرِّزْقِ وَأَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ مِنَ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الْعَاقِبَةِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.»

"Ey **Allâh**! Sen beni Sana dua edip kabul ettiğin, Sana iman edip hidayet ettiğin, Senden isteyip lütfettiğin, Sana tevekkül edip her işine kifâyet ettiğin ve Sana yakınlaşmaya çalışıp Kendine yakın ettiğin kullarından eyle. Ey **Allâh**! Geçimimi benim için bollaştır, müminlerin kalplerinde benim sevgimi halk eyle. Ey **Allâh**! Ben senden Sana hakîkî manada iman isterim, bolca rızık isterim, dünya ve âhiret belâlarından âfiyet dilerim ve dünya-âhiret güzel son ve âkıbet niyaz ederim." *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:48-50)*

4) ***"Şerhu Şir'ati'l-İslâm"*** isimli kıymetli eserin müellifi **Seyyid Ali Zâde** *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; "Kişi kıyâmet gününde hasım (düşman)larını razı etmek niyetiyle Âşûrâ günü dört rekat namaz kılıp, birinci rekatta Fâtiha'dan sonra on bir kere İhlas Sûresi, ikinci rekatta Fâtiha'dan sonra üç kere Kâfirûn ve on bir İhlas Sûresi, üçüncü rekatta Fâtiha'dan sonra bir kere Tekâsür, on bir kere de İhlas Sûresi, dördüncü rekatta Fâtiha'dan sonra üç kere Âyete'l-Kürsî ve yirmi beş kere İhlas Sûresi okursa **Allâh-u Te'âlâ** onu kabrin şiddetlerinden kurtarır ve dâvâlılarını kıyâmet günü ondan razı kılar."

"er-Risâletü'z-zevkıyye" isimli eserde zikrolunduğuna göre bu namaz **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den naklolunmuştur ve çok fazîletleri vardır. Bu namaz senenin altı günü; Âşûrâ günü, terviye günü, arefe günü, kurban bayramı günü, şa'banın on beşinci (beraat) günü ve ramazanın son cuma günü kılınır. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

5) Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan gelen bir hadîs-i şerîfe göre: **"Âşûrâ günü iki selamla dört rekat kılar; her rekatta bir Fâtiha, bir İzâ Zülzile, bir Kâfirûn, bir de İhlâs sûrelerini okur. Namazı bitirince de Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***e yetmiş defa salevât okur."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜ OKUNACAK DUALAR -10 Muharrem 1436 / 3 Kasım Pazartesi 2014-

1) Şeyh **Muhammed ibni Abdilhayy ed-Dâvûdî el-Kattân** *(Rahimehullâh)*ın ***"Mecmû'a"***sında zikredildiği üzere; Şeyh **Ebu'l-Bekā el-Ömerî** *(Rahimehullâh)*ın, **İbni Ferhûn** *(Rahimehullâh)*ın ***"el-Mesâilü'l-melfûza"*** isimli eserinden nakline göre, ayrıca **Mâu'l-'Ayneyn** *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; Âşûrâ günü yetmiş kere:

«حَسْبِيَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ.»

"**Allâh** bana yeter! Ne güzel Vekîl'dir! Ne güzel **Mevlâ** ve ne güzel yardımcıdır!" duasını zikrettikten sonra, aşağıda yazılan zikirleri yedi kere okuyan kişi o sene ölmez, eceli gelen ise okumaya muvaffak edilmez:

«سُبْحَانَ اللهِ مِلْءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنَ اللهِ إِلَّا إِلَيْهِ، سُبْحَانَ اللهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا، أَسْأَلُكَ

السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَلَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ، وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.»

"**Allâh-u Te'âlâ**'yı mîzân dolusunca, ilminin sonsuzluğunca, rızasına ulaşıncaya kadar ve Arş'ının tartısınca tesbih ederim. **Allâh-u Te'âlâ**'dan başkasına sığınılıp kaçılmaz, O'ndan yine ancak O'na sığınılır. **Allâh-u Te'âlâ**'yı çiftlerin ve teklerin sayısınca ve tastamam olan kelimelerinin tamamının adedince tesbih ederim.

Ey acıyanların en merhametlisi! Senden rahmetinle (bütün belâlardan) selâmet isterim. O yüce ve büyük olan **Allâh**'ın yardımı olmadan hiçbir günahtan dönüş ve hiçbir ibadete kuvvet olamaz. O bana yeter. Ne güzel Vekîl'dir. O ne güzel **Mevlâ** ve ne güzel yardımcıdır. **Allâh-u Te'âlâ**, mahlûkatının en hayırlısı olan **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e ve âl-i ashâbının tamamına salât ve selâm eylesin." *(Muhammed Ebu'l-Yüsr 'Âbidîn, el-Evrâdü'd-dâime, sh:92; Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:166)*

2) Âşûrâ günü bu duayı yetmiş kere okuyanı **Allâh-u Te'âlâ** mağfiret buyurur:

«حَسْبِيَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ.»

"**Allâh** bana yeter! Ne güzel Vekîl'dir! Ne güzel **Mevlâ** ve ne güzel yardımcıdır!" *(Muhammed ibni Hatîruddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:50)*

3) Şihâbüddîn es-Sühreverdî *(Kuddise Sirruhû)*dan nakledildiğine göre: "Âşûrâ günü:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ «اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ، اَلْحَيُّ الْكَرِيمُ، اَلْحَنَّانُ الْمَنَّانُ، وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَأَوْلِيَائِهِ، وَالْعَوْنَ عَلَى هٰذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ، وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ! يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ.»

'Bütün hamdler, âlemlerin **Rabb**i olan **Allâh**'a âittir! Salât-ü selâm, **Efendimiz Muhammed**'in ve âl-i ashâbının tamamının üzerine olsun! Ey **Allâh**! Sen Ebedî'sin, Kadîm'sin (başlangıcın ve sonun yoktur)! Hayy'sın, Kerîm'sin (hakîkî hayat sahibi de, iyilik sahibi de ancak Sensin)! Hannân'sın, Mennân'sın (son derece acıyan ve çokça lütuflarda bulunan Rabbimizsin)!

İşte bu yeni senedir! Ben bu sene Senden dilerim ki beni kovulmuş şeytandan ve onun dostlarından koruyasın, kötülüğü çokça emreden bu nefse karşı bana yardım edesin ve beni Sana yaklaştıran amellerle meşgul edesin. Ey kerem sâhibi! Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle kabul eyle! **Allâh-u Te'âlâ**, **Efendimiz** ve **Peygamberimiz Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e, âl-i ashâbının

ve Ehl-i Beyt'inin tamamına salât ve selâm eylesin!' duasını üç kere okuyan kişi o sene ölmekten emin olur. Zira eceli takdir edilen kişiye o gün bu duayı bu şekilde okumak nasip olmaz." *(Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:166)*

4) Âşûrâ günü şu duanın okunması müstehap görülmüştür:

«اَللّٰهُمَّ يَا قَابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا رَافِعَ إِدْرِيسَ إِلَى السَّمَاءِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا مُسْكِنَ سَفِينَةِ نُوحٍ عَلَى الْجُودِيِّ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا غِيَاثَ إِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا جَامِعَ شَمْلِ يَعْقُوبَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا فَارِجَ كُرْبَةِ ذِي النُّونِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا سَامِعَ دَعْوَةِ مُوسَى وَهَارُونَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا نَاصِرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا خَالِقَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا خَالِقَ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعَزْرَائِيلَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا خَالِقَ الْعَرْشِ وَالْكُرْسِيِّ وَاللَّوْحِ وَالْقَلَمِ وَالسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، اِقْضِ حَاجَتِي وَادْفَعْ عَنِّي السَّيِّئَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ وَصَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى أٰلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.»

"Ey **Âdem** *(Aleyhisselâm)*ın tevbesini âşûrâ gününde kabul eden **Allâh**! Ey **İdrîs** *(Aleyhisselâm)*ı âşûrâ gününde semâya yükselten! Ey **Nûh** *(Aleyhisselâm)*ın gemisini âşûrâ gününde Cûdî Dağı'na yerleştiren! Ey **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*ı âşûrâ gününde ateşten kurtaran! Ey **Ya'kûb** *(Aleyhisselâm)*ın dağınık ailesini âşûrâ gününde bir araya getiren! Ey **Eyyûb** *(Aleyhisselâm)*ın hastalığını âşûrâ gününde gideren! Ey **Yûnus** *(Aleyhisselâm)*ın sıkıntısını âşûrâ gününde açan! Ey **Mûsâ** ve **Hârûn** *(Aleyhimesselâm)*ın dualarını âşûrâ gününde kabul eden!

Ey **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e âşûrâ günü yardım eden! Ey cenneti ve cehennemi âşûrâ gününde halk eden! Ey **Cibrîl**, **Mîkâîl**, **İsrâfîl** ve **'Azrâîl** *(Aleyhimüsselâm)*ı âşûrâ gününde var eden! Ey Arş'ı, Kürsi'yi, Levh'i, Kalem'i, gökleri ve yerleri âşûrâ gününde yaratan **Allâh**! Dileğimi yerine getir, benden kötülükleri ve belaları savuştur. Yâ Hayyü! Yâ Kayyûm! (Ey gerçek hayat sahibi ve her şeyi ayakta tutan!) Ey celal ve ikram sahibi! Ey ceza gününün yegâne mâliki! Ancak Sana ibadet ederiz ve ancak Senden yardım dileriz. **Allâh-u Te'âlâ** mahlûkātının en hayırlısı olan **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e ve âl-i ashâbının cümlesine salât eylesin!"

Daha sonra da yetmiş kere şu duayı okur:

«اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي كَمَالَ الْحُسْنٰى وَسَعَادَةَ الْعُقْبٰى وَخَيْرَ الْآخِرَةِ وَالْأُولٰى.»

"Ey **Allâh**! Bana mükemmel bir güzellik, âhiret saadeti ve dünya-âhiretin tüm hayırlarını nasib et." *(Abdülazîz Ahmed Balûğun, Du'âu'l-ğâyeti'l-maksûdeti'l-kübrâ, sh:104)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜ, İMKAN DAHİLİNDE ŞU YİRMİ BEŞ HASLET İŞLENİR - 3 Kasım Pazartesi 2014 -

1) Tevbe istiğfarda bulunmak. Nitekim **Ali** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"O** (muharrem ayı)**nda öyle bir gün vardır ki Allâh-u Te'âlâ o** (Âşûrâ) **gün**(ün)**de** (Âdem *(Aleyhisselâm)*ın tevbesini kabul ettiği gibi Yûnus ve Mûsâ *(Aleyhimesselâm)*ın ümmeti gibi) **bir kavmin tevbesini** (de) **kabul etmiştir ve yine o** (Âşûrâ) **gün**(ün)**de** (ümmet-i Muhammed'den o günün kıymetini bilip amellerini ifâ eden) **başka toplulukların da tevbesini kabul ede**(cekti)**r."** *(Tirmizî, Savm:40, no:741, 3/117; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:1335, 2/448)*

Bununla âmil olmak için en azından 25 veya 27 kere şu istiğfârı okumakta çok fayda vardır. Nitekim Şeyh **Ali ibni Ebî Bekr es-Sekkâf** *(Rahimehullâh)* ***"Me'âricü'l-hidâye"*** isimli eserinde şöyle demiştir: "Meşhur olan istiğfâr çeşitlerinden biri de, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den rivayet edilen:

"Her kim sabahtan ve ikindiden sonra yirmi beş kere, diğer bir rivayette **yirmi yedi kere:**

«أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنَ الرَّحِيمَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ رَبِّ اغْفِرْ لِي»

'Kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan, O Rahmân ve Rahîm, O Hayy-ü Kayyûm olan, O hiç ölmeyecek Allâh'tan mağfiret talep ediyorum ve O'na tevbe ediyorum. Ey Rabbim! Beni affet' derse, ne canında, ne ailesinde, ne evinde, ne de bulunduğu şehirde istemediği bir şey görmez." *(Habîb Zeyn, en-Nücûmü'z-zâhira, sh:144; Seyyid Muhammed 'Alevî el-Mâlikî, Ebvâbü'l-ferac, sh:221; Muhhu'l-'ibâde sh:724; Şercî, el-Fevâid, Ali ibni Hasen el-'Attâs, el-Kırtâs, 2/248)* hadîs-i şerîfinde geçen istiğfârdır.

O halde sabah-akşam bu istiğfâra devam etmek lazımdır. Meşâyıhtan bir cemaat, aralarında bu istiğfârı vasiyetleşirler ve bunda gördükleri büyük fayda, üstün bereket ve kıymetli muhâfazadan dolayı bunu talebelerine, çocuklarına ve arkadaşlarına tavsiye ederlerdi.

2) (Farz namazlar dışında nâfile) namaz (kılmak). *(O gün kılınacak bazı namazların tarifleri geride zikredildi.)*

3) Oruç tutmak. *(Bu hususta faziletler geride zikredildi.)*

4) Sıla-i rahim (akrabayı arayıp sormak). Bu hususta Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

"Her kim akrabasıyla ilişkini kesmiş (bir durumda) **olur da, Âşûrâ günü o akrabalık ilişkisini yeniden kur**(mak için o kişiyi arayıp sor)**arsa, Allâh-u Te'âlâ onun için Zekeriya oğlu Yahyâ ve Îsâ** ***(Aleyhimesselâm)*ın sevabından nasip ayırır ve bu kişi o peygamberle cennette şu ikisi gibi** (birbirlerine yakın) **olurlar."**

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bu hadîs-i şerîfin sonunda baş parmağı ile orta parmağını birbirine birleştirmiş (ve Âşûrâ gününde ilişkisini kestiği akrabasıyla barışan kişinin cennette zikri geçen peygamberlerle o kadar yakın olacağını ifade etmiş)tir. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

5) Sadaka vermek. Kütüb-ü semâviyyede şöyle yazıldığı rivayet olunmuştur: "Her kim Âşûrâ gününde sadaka verirse, sanki (sadaka) isteyen hiç kimseyi (geride) bırakmamış da hepsine sadaka vermiş gibidir. Her kim o günde bir fakire ikram ederse, **Allâh-u Te'âlâ** da kabre koyulduğu günde ona yardım eder." *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in bu konuda şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde zerre miktarınca sadaka verirse, Allâh-u Te'âlâ ona Uhud Dağı miktarınca sevap verir ve bu sevap kıyamet gününde o kişinin mîzanında bulunur."** *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

Selef-i sâlihinden bazıları şöyle demiştir: "Her kim Âşûrâ gününde sadaka verirse, bütün sene boyunca (vermeyip de sevabını) kaçırmış olduğu sadakaları vermiş gibi olur." *(Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Âşûrâ günü sadaka vermeyen bir âlimin mahrumiyeti hakkında şöyle bir kıssa zikredilmektedir; bir Âşûrâ günü fakirin biri Reyy (şimdiki Tahran) kadısına gelerek: "Bugünün hakkına **Allâh** için bana bir şey ver" demiş fakat kadı efendi onun tarafına bakmamış, bu durumu gören bu Nasrânî (Hıristiyan) o fakire istediğini vererek onu memnun etmiş.

O gece kadı efendi rüyasında bir altından, bir de kırmızı yakuttan olmak üzere iki saray görmüş ve onların kime ait olduklarını sormuş, kendisine: "Âşûrâ günü o fakirin ihtyacını görseydin, bunlar senin olacaktı fakat sen hayra mâni olunca bu köşkler falan Hıristiyana nasip oldu" denilmiş.

Bu rüya üzerine dehşet içerisinde uyanan kadı efendi tanıdığı o Hıristiyana giderek ona: "Dün fakire yaptığın iyiliğin sevabını yüz bin akçe karşılığında bana sat" demiş ama o Nasrânî: "Sen o iki köşkün eskilerine karşılık yüz bin akçe verecek olsan da, bunu sana vermem" dedikten sonra kelime-i şehâdet getirerek kendisine Âşûrâ günü sadaka vermesi vesilesiyle iman nasip olduğunu ve Müslüman olduktan sonra bu köşklere nâil kılındığını beyan etmiş.

Yine nakledildiği üzere Mısır'da bir elbiseden başka hiçbir şeyi olmayan bir adam varmış. Âşûrâ günü sabah namazında Amr ibni Âs camisindeymiş. Kadınların dua için o camiye girmesine ancak Âşûrâ günü müsaade edilirmiş. Bir kadın bu zâta: "**Allâh** için bana bir şey ver de çocuklarıma bakabilmek için ondan faydalanayım" demiş. O zat da üzerindeki elbiseden başka bir şey bulunmadığı için o fakir kadını evinin kapısına kadar peşi sıra getirmiş, eve girdiğinde bir peştemale sarılarak üzerindeki elbiseyi kapının aralığından o fakir kadına vermis, kadın da ona: "**Allâh** sana cennet hullelerinden giydirsin" diye dua etmiş.

O zat o gece rüyasında yanında çok hoş kokulu elma bulunan pek güzel bir hûri kızı gormüş, elindeki elmayı böldüğünde içinde bir cennet elbisesi bulmus, o hûriye kim olduğunu sorunca o: "Ben senin cennetteki Âşûrâ adındaki zevcenim" demiş. Bu zat rüyanın etkisiyle uyandığında hânesinin cok hoş bir kokuyla e kaplandığını farketmiş ve hemen abdest alarak iki rekat namaz kıldıktan sonra: "Ey Allâh! Eğer bu rüya hak olup benim cennette böyle bir eşim varsa, beni hemen huzurun al" diye dua etmiş. **Allâh-u Teâlâ** da duasını kabul etmiş ve bu zat o anda ruhunu teslim etmiş. *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/158)*

6) Gusül (boy abdesti) almak. Bununla alakalı olarak **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Her kim Âşûrâ gününde gusül abdesti alırsa, ölüm hastalığından başka bir hastalık görmez." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

Eserlerde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde gusül abdesti alırsa, Allâh-u Te'âlâ'nın katında annesinin onu doğurduğu günkü gibi günahlardan arınmış olur."** *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)*

Ayrıca bir haberde şöyle vârid olmuştur: "Her kim Âşûrâ gününde iki kere gusül abdesti alırsa, ebediyyen gözleri hastalanmaz." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)*

7) Sürme çekmek. Bugünde sürme çekmenin faydası hakkında **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde** (bir rivayet içinde misk bulunan) **ismid** (sürme taşı) **ile** (gözlerine) **sürme çekerse, asla göz hastalığı çekmez."** *(Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, no:3797, 3/367)*

'İmâm-ı Safûrî *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; **Nûh** *(Aleyhisselâm)* gemisine binenler aylarca gemide kalıp Âşûrâ günü Cûdî Dağı'na indiklerinde suyun rutûbetinden dolayı gözleri kamaşmış, bu nedenle **Allâh-u Te'âlâ Nûh** *(Aleyhisselâm)*a o gün gözüne sürme çekmesini vahyetmiştir. *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

8) Bir âlimi ziyaret etmek,

Bu konuda **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde bir âlimin meclisine ya da Allâh-u Te'âlâ'yı zikredenlerin bulunduğu bir yere gider de onlarla bir an beraber otururs a, o kişiyi cennete koymak Allâh-u Te'âlâ üzerine bir hak olur."** *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

9) Bir hastayı ziyaret etmek. Bu hususta **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde bir hastayı ziyaret ederse, sanki bütün Âdemoğlunu ziyaret etmiş gibidir."** *(Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

10) Yetim başı sıvazlamak. Tevrat-ı Şerif'te buyrulmuştur ki: **"Her kim Âşûrâ günü bir yetimin başını sıvazlarsa Allâh-u Te'âlâ ona** (yetimin başındaki) **her tüyün karşılığında cennette bir ağaç verir. O ağacın üzerindeki takılar ve zinetler ancak Allâh-u Te'âlâ bilebilir."** *(Safûrî, en-Nüzhe 1/157)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde eliyle bir yetimin başını okşarsa, Allâh-u Te'âlâ bu yaptığı iş vesilesiyle** (o yetimin başındaki) **her bir saç tanesine karşılık, o kişiye cennette bir derece verir."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87; Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)*

11) Çoluk çocuğa bolluk yapmak. **İbni Mes'ûd** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ وَسَّعَ عَلَى عِيَالِهِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ لَمْ يَزَلْ فِي سَعَةٍ سَائِرَ سَنَتِهِ.»

"Her kim Âşûrâ gününde ailesine genişlik yapar (da ikramlarda bulunur)**sa, senenin geri kalanında da hep** (rızık bakımından) **genişlik içerisinde olur."** *(Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:10007, 10/77; Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, no:3792, 3/365)*

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Benîisrâîl'e senede bir gün oruç tutmak farz kılındı, o da muharremin onuncu günü olan Âşûrâ günüdür. Öyleyse siz de o günde oruç tutun ve o günde ailenize genişlik** (bolluk) **yapın. Her kim malından** (vererek) **ailesine o günde genişlik yaparsa, Allâh-u Te'âlâ da senenin diğer günlerinde ona genişlik yapar."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Süfyân ibni 'Uyeyne *(Radıyallâhu Anh)* demiştir ki: "Biz bunu elli senedir denedik, bolluktan başka bir şey görmedik." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Mâü'l-'Ayneyn *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; **İmâm-ı Echûrî** *(Rahimehullâh)* bazı ulemâdan: "Âşûrâ günü hakkında çoluk çocuğa bolluk yapma ve oruç tutmak dışında sahih bir hadîs-i şerîf bulunmamaktadır. Diğer hadisler ise zayıf durumdadır" şeklinde bir görüş nakletmişse de faziletli amel-ler konusunda amel etmek hadisin sahih olmasına bağlı değildir.

Bilakis bir kimseye güvenilir bir âlimden bir rivayet yahut **Allâh-u Te'âlâ**'nın her hangi bir amele hayır ve sevap vereceğine dâir zayıf bir hadis ulaşmışsa o kişinin o rivayetle gereği gibi amel etmesi uygun düşer. Zira **Allâh-u Te'âlâ**'nın kullarına karşı ihsan ve lütufları, niyetlerindeki samimiyetler nispetinde olacaktır. Nitekim **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Müminin niyeti amelinden hayırlıdır"** *(Beyhakî, es-Sünenü's-sağîr, no:2, 1/5; Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:5942, 6/185)* hadîs-i şerîfinde bu hakikate dikkat çekmiştir.

O halde kul, **Rabb**inden kendisine ulaşan nakillerin muktezâsıyla amel ederken **Allâh-u Te'âlâ**'nın fazl-u keremine ve ihsânına itimat etmelidir. *(Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:167)*

Mâü'l-Ayneyn *(Rahimehullâh)*ın bu görüşü çok yerinde olup mûteber kaynaklarda geçen hadîs-i şerîflere uygun düşmektedir. Nitekim **Câbir ibni Abdillâh** *(Radıyallâhu Anh)*ın rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ بَلَغَهُ عَنِ اللهِ شَيْءٌ فِيهِ فَضِيلَةٌ فَأَخَذَ بِهِ إِيمَانًا بِاللهِ وَرَجَاءَ ثَوَابِهِ أَعْطَاهُ اللهُ ذٰلِكَ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَذٰلِكَ، وَإِنْ كَانَ الَّذِي حَدَّثَهُ كَاذِبًا.»

"Her kime, kendisinde Allâh-u Te'âlâ tarafından, fazîlet olan bir şey(le alakalı bir rivayet) **ulaşır da Allâh-u Te'âlâ'ya inanarak ve sevabını umarak onunla amel ederse, o öyle olma**(yıp onunla ilgili rivayet gerçek dışı ol)**sa da, -o haberi ulaştıran kimse yalancı olsa da- Allâh-u Te'âlâ o kuluna** (bu inancından dolayı) **o sevabı verir."** *(Ebû Muhammed el-Hallâl, no:19, sh:78; Hasen ibni 'Arefe, sh:63; Hatîb, Târîh-u Bağdâd, 8/293; Ebu'ş-Şeyh, Mekârimü'l-ahlâk; Deylemî, Müsnedü'l-Firdevs, no:5757, 3/559-560; İbni Abdilberr, Câmi'u beyâni'l-ilmi ve fadlih, İlim, no:93, 1/103)*

12) Bir kişiye su içirmek. **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde** (bir Müslümana) **bir yudum su içirirse, sanki o kişi göz açıp kapayıncaya kadar bile Allâh-u Te'âlâ'ya isyan etmemiş sayılır."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

13) Tırnak kesmek. **14)** Bir mümini iftar ettirmek. **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gecesinde bir mümini iftar ettirirse, sanki onun yanında bütün ümmet-i Muhammed iftar etmiş ve onların hepsinin karnını doyurmuş gibi** (sevaba nâil) **olur."** *(Ebulleys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:331; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87)*

15) Bin kere İhlâs Sûresi okumak. Bu konuda **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur: **"Âşûrâ günü İhlas Sûresi'ni bin kere okuyana Allâh-u Te'âlâ rahmet nazarı ile bakar ve o kişi sıddıklardan yazılır."** *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217-218)*

16) En az on Müslümana selam vermek. Bu hususta **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde on Müslümana selam verirse, sanki o kişi mahlukat içerisindeki bütün müminlere selam vermiş gibidir."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

17) Yolunu kaybetmişe yol göstermek. Kütüb-ü semâviyyede şöyle yazıldığı rivayet olunmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde yolunu kaybetmiş birine yol gösterirse, Allâh-u Te'âlâ o kişinin kalbini nurla doldurur."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

18) Sinirine hâkim olmak. Semâvî kitapların birinde şöyle yazıldığı rivayet olunmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde sinirini bastırırsa, Allâh-u Te'âlâ onu** (Kendi kazâsına ve kaderine) **razı olan** (bahtiyar)**lardan yazar."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

19-22) Müslümanların yolundan eziyet veren şeyleri kaldırmak, ehl-i İslâm arasını sulh etmek (dargınları barıştırmak), bir Müslümanın cenazesine katılmak ve Müslümanlarla güler yüzle musâfaha etmek.

Bu son zikrettiğimiz dört hasleti **İmâm-ı Zendûsî** *(Rahimehullâh)* ***"er-Ravza"*** isimli eserinde naklet-miştir. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)*

23) Bir Sene Boyunca Hasta Olmamak İçin Yapılacak Bir Amel

Âşûrâ günü bir miktar gül suyuna her birinin başında besmele çekilerek ve suya bakılarak yedi Fâtiha okunup sonra o gül suyu başa ve yüze sürülürse o kişi bir dahaki seneye kadar illet ve dert görmez. Bu husus tecrübeyle sâbit olmuştur. *(Muhammed Ebu'l-Yüsr Âbidîn, el-Evrâdü'd-dâime, sh:93)*

24) Muhammed Hakkî Hazretleri'nin nakline göre: "Her kim Âşûrâ günü yüz kere Âyete'l-Kürsî, yüz kere de İhlâs-ı Şerîf okuduktan sonra (ölmüş) anne babası için duacı olursa, onlar müşrik dahi olsalar **Allâh-u Te'âlâ** azaplarını hafifletir." *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:43)*

Ya bir de günahkâr mümin iseler demek ki onlardan azâbı tamamen kaldırır, sâlih mümin iseler derecelerini artırır.

25) Âşûrâ çorbası pişirmek. Âşûrâ günü, Âşûrâ çorbası pişirmek ve konu komşuya ikram etmek de Nûh *(Aleyhisselâm)*dan kalma güzel bir sünnettir. ***"el-Mevridü'l-'Azb"*** isimli eserde nakledildiği üzere **Nûh** *(Aleyhisselâm)*ın gemisi Âşûrâ günü Cûdî Dağı'na yerleştiği zaman o yüce peygamber *(Aleyhisselâm)*: «اِجْمَعُوا مَا مَعَكُمْ مِنَ الزَّادِ.»**"Yanınızda olan rızıkları bir araya getirin"** buyurdu. Bunun üzerine biri bir avuç arpa, bir başkası buğday, bir diğeri bakla, bir başkası da mercimek getirmiş. O zaman **Nûh** *(Aleyhisselâm)*: «اُطْبُخُوهَا جَمِيعًا فَقَدْ هُنِّيتُمْ بِالسَّلَامَةِ.»

"Bunların hepsini birlikte pişirin, muhakkak ki siz (kâfirleri boğan tûfandan) **kurtulma şerefine erdiniz. Gününüz mübarek olsun"** demiştir ki, o gün bugün Müslümanlar Âşûrâ gününde hububat pişirmeyi âdet edinmişlerdir. *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

HAZRETİ HÜSEYİN'İN ÂŞÛRÂ GÜNÜ ŞEHİT EDİLMESİ, ONUN MÂTEM GÜNÜ İLAN EDİLMESİNİ İCAP ETMEZ

Abdülkādir el-Geylânî *(Rahimehullâh)* bu konuda özel bir bap açmış ve adını "Âşûrâ gününün faziletlerinden biri de **Hüseyin ibni Ali** *(Radıyallâhu Anhümâ)*nın onda şehit olmasıdır" diye belirlemiştir.

Hüseyin *(Radıyallâhu Anh)*ın şehit edileceği daha önce **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* e bildirilmiş, kendisi bu yüzden çok mahzun olmuşsa da kazâya rıza göstermişti. Nitekim **Şa'bî** *(Radıyallâhu Anh)*dan nakledildiğine göre:

Bir kere **Ali** *(Radıyallâhu Anh)* Sıffîn'e giderken Kerbelâ'ya uğradı, orada durarak o bölgenina adını sordu. Kendisine: "Kerbelâ" denince, gözyaşlarından toprak ıslanıncaya kadar ağladı ve sonra:

"Bir kere **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yanına girdiğimde kendisi ağlıyordu, bana yönelerek: **'Biraz önce yanımda Cibril vardı ki, bana Hüseyin oğlumun Fırat kenarında Kerbelâ nâmında bir yerde öldürüleceğini bildirdi. Sonra Cibrîl oranın toprağından bir avuç alarak onu bana koklattı, ben de gözlerime mâlik olamayıp ağladım'** buyurdu" diye anlattı. *(İsmâ'îl Hakkı el-Bursevî, Rûhu'l-beyân, 4/88)*

Ümmü Seleme *(Radıyallâhu Anhâ)* şöyle anlatmıştır: "Bir kere **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* benim odamdayken **Hüseyin** *(Radıyallâhu Anh)* onun yanına girdi, ben onları kapıdan seyrediyordum. Hüseyin *(Radıyallâhu Anh)* **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in göğsünün üzerinde oynarken **Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in elinde bir parça toprak bulunuyordu, bir yandan da göz yaşları akıyordu.

Hüseyin *(Radıyallâhu Anh)* çıkınca ben yanına girdim ve: 'Anam babam ssna fedâ olsun yâ **Rasûlellâh**! Senin elinde bir toprak verken ağlamanın hikmeti neydi?' diye sordum. O zaman bana:

«لَمَّا فَرِحْتُ بِهِ وَهُوَ عَلَى صَدْرِي يَلْعَبُ، أَتَانِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَنَاوَلَنِي الطِّينَةَ الَّتِي يُقْتَلُ عَلَيْهَا فَلِذٰلِكَ بَكَيْتُ.»

'O benim göğsümde oynarken ben onunla mesrur olmuştum ki, tam o anda Cibrîl *(Aleyhisselâm)* **gelerek bana onun, üzerinde öldü rüleceği toprak parçasını uzattı da onun için ağladım'** buyurdu." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/92)*

Rivayet olunduğuna göre **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* o toğrağı bir şişeye koymuş ve **Ümmü Seleme** *(Radıyallâhu Anhâ)* vâlidemize:

أَيُّهَا الْقَاتِلُونَ جَهْلًا حُسَيْنًا أَبْشِرُوا بِالْعَذَابِ وَالتَّذْلِيلِ

قَدْ لُعِنْتُمْ عَلَى لِسَانِ ابْنِ دَاوُ ـدُ وَمُوسَى وَحَامِلِ الْإِنْجِيلِ

قَالَتْ: فَبَكَيْتُ وَفَتَحْتُ الْقَارُورَةَ، فَإِذَا التُّرْبَةُ قَدْ جَرَتْ دَمًا.

"İşte bu, Hüseyin'in kendisinde öldürüleceği topraktandır. Bu ne zaman kan haline dönüşürse, bil ki Hüseyin şehid edilmiştir" buyurmuştur.

Ümmü Seleme *(Radıyallâhu Anhâ)* şöyle anlatmıştır: "Hüseyin'in şehid edildiği gece bir hâtifin:

*'Ey câhilce **Hüseyin**'i öldürenler!*
Müjde olsun size azap ve zilletler.

***Dâvûd**'un oğlunun (Süleyman (Aleyhisselâm)ın) lisânıyla da,*
***Mûsâ**'nın ve İncil'in hâmilinin (Îsâ'nın) diliyle de lanetlendiniz sizler.'*

diye söylendiğini duydum. Ağlayarak o şişeyi açtığımda topraktan kan aktığını gördüm." *(İsmâ'îl Hakkı el-Bursevî, Rûhu'l-beyân, 4/88)*

Dabbe oğullarından bir adam ve **Esbağ ibni Nübâte** *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır:

"Kerbelâ toprağında konakladığı zaman **Ali** *(Radıyallâhu Anh)*ın yanında bulunmuştum. Yürüyüp bir kenara gitti ve sonra eliyle ön tarafına doğru işaret ederek: 'Burası bineklerinin çökeceği yerdir', solunu göstererek de: 'Burası da eşyalarının konacağı yerdir' dedi. Sonra elini toprağa vurarak bir avuç alıp kokladı ve: 'Aah, aah. burada ne kanlar dökülecek. **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Ehl-i Beyt'inden bir takım gençler bu arsada şehit edileceklerdir ki, gök ve yer onlara ağlayacaktır' dedi." *(İbni Râhûye, Süyûtî, Câmi'u'l-ehâdîs, 33598, 30/483; Ebû Nu'aym, Delâilü'n-Nübüvve, no:530, 2/581)*

Hüseyin *(Radıyallâhu Anh)*ın şehâdeti elbette çok büyük bir hâdise olmuştur. Melekler dahi ona ağlamışlar, gök ve yer dahil her şey ona ağlamıştır. Hatta o şehid edildiğinde gökyüzü kızarmıştır.

Ca'fer-i Sâdık *(Radıyallâhu Anh)*: "Şehit olduğu gün **Hüseyin ibni Ali** *(Radıyallâhu Anhümâ)*nın kabrine 70 bin melek indi ki, onlar kıyâmet gününe kadar ona ağlayacaklardır" demiştir. *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/93)*

Hamze ez-Zeyyât *(Radıyallâhu Anh)*: "Rüyada **Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile **İbrâhîm el-Halîl** *(Aleyhisselâm)*ın **Hüseyin ibni Ali** *(Radıyallâhu Anhümâ)*nın kabri üstünde onun cenaze namazını kıldıklarını gördüm" demiştir. *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/93)*

Nebî *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* elbette torununa hâinlik edenlere kızgın, onun dirisine yahut ölüsüne değer verenlerden ise râzıdır. Nitekim ***"Ravzatü'l-ahbâr"*** isimli eserde zikredildiğine göre: "Sâlihlerden biri **Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i mana âleminde görerek: 'Yâ **Rasûlellâh**! Anam babam sana fedâ olsun. Ümmetinin yaşadığı fitneleri (iç savaşları) nasıl karşılıyorsun?' dediğinde, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«زَادَهُمُ اللهُ فِتْنَةً قَتَلُوا الْحُسَيْنَ وَلَمْ يَحْفَظُونِي وَلَمْ يَرْعَوْا حَقِّي فِيهِ.»

'Allâh onların fitnesini (kargaşalarını) **artırsın. Hüseyin'i öldürdüler de benim hürmetimi hiç korumadılar ve benim hakkımı onda gözetmediler'** (diye beddua) buyurdu." *(Rûhu'l-beyân, 4/88)*

O günden, bugüne hâlâ Irak topraklarında kan ve gözyaşının durmaması acep nedendir? Yoksa o milletin ataları olan Şî'a'nın **Hazreti Hüseyin** *(Radıyallâhu Anh)*ı evvela bîat için çağırıp, sonra **Yezîd** pisliğinin ordusunu görünce korkup onu yardımsız bırakarak orada Ehl-i Beyt katliamına seyirci kalmalarından olabilir mi? Nitekim **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle demiştir:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: أَوْحَى اللهُ إِلَى نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنِّي قَتَلْتُ بِيَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا سَبْعِينَ أَلْفًا وَأَنِّي قَاتِلٌ بِابْنِ ابْنَتِكَ سَبْعِينَ أَلْفًا وَسَبْعِينَ أَلْفًا.»

"Allâh-u Te'âlâ sizin peygamberiniz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***e: 'Şüphesiz ben Zekeriyya oğlu Yahyâ**(nın kanı) **mukābilinde yetmiş bin kişiyi katlettim ve yine şüphesiz ki ben senin kızının oğlu** (Hüseyin'in kanı) **karşılığında yetmiş bin kere yetmiş bin** (dört milyar, dokuz yüz milyon zâlim) **kişiyi katledeceğim' diye vahyetti."** *(Hâkim, el-Müstedrek, no:3147, 2/319; Deylemî, no:4515, 3/187)*

Öte yandan Emevî hükümdarlarından **Süleyman ibni Abdilmelik**'in **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in iltifatına mazhar olması nasıl izah edilebilir?

Hasen-i Basrî *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: "**Süleyman ibni Abdilmelik** bir kere rüyasında **Nebî** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kendisini müjdelediğini ve ona lütufla muâmelede bulunduğunu görmüş, sabah olduğunda bana bunu tâbirini sorunca ben de: 'Herhalde sen **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Ehl-i Beyt'inden birine iyilik yapmışsın' dedim. O: 'Evet, **Hüseyin ibni Ali** *(Radıyallâhu Anhümâ)*nın başını **Yezid**'in hazine deposunda buldum. Onu beş kat ipekle kefenledim. Bazı adamlarımla birlikte cenaze namazını kıldım, sonra da onu bir kabre yerleştirdim' diye anlatınca ben: 'İşte bu nedenle **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* senden râzı olmuş' dedim. O da bu tâbirimden çok memnun kalarak bana ikramlarda bulundu." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/92-93)*

Demek ki cezâ ferdîymiş, kişi atalarının iyiliklerinden faydalanabilir ama kötülüklerinden mesul olmaz ve **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Ehl-i Beyt'ine yapılan en ufakbir ikrâmı dahi karşılıksız bırakmaz.

Bazı Şî'a fırkaları: "**Hüseyin** *(Radıyallâhu Anh)*ın öldürldüğü gün oruç tutulmaz, mâtem tutulur. Bu musibet bütün Müslümanlarca daima taze tutulmalıdır. Ehl-i Sünnet bugünü çoluk çocuğa bolluk ve fakirlere sadak günü ittihaz ederek bayram günü gibi kutlamak sûretiyle **Hazreti Hüseyin** *(Radıyallâhu Anh)*ın hatırasına karşı haksızlık yapmaktadırlar" şeklinde hezeyan savurmaktadırlar.

Oysa onların bu görüşleri hatalı ve çirkindir. Çünkü **Allâh-u Te'âlâ Nebîsi** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* in torununun şehit olması için günlerin en şereflisini ve Kendi katında en değerli olanını tercih etmiştir ki bu sûretle o yüce şehidin kendi mertebesine izâfeten, onu fazladan olarak birçok dereceye hatta hepsi de şehit olan dört büyük halife *(Radıyallâhu Anhüm Ecma'în)*in mertebesine ulaştırmak istemiştir.

Eğer onun ölüm gününü mâtem günü yapmak câiz olsaydı, ilk başta pazartesi günlerini mâtem günü kabul etmemiz lazım gelirdi. Çünkü **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* o gün rûh-u şerîfini Refîk-i E'lâ'ya teslim etti.

Ebû Bekr es-Sıddîk *(Radıyallâhu Anh)* da o gün vefat etti. Hatta **Hişâm ibni Urve** *(Radıyallâhu Anh)* ın nakline göre **Âişe** *(Radıyallâhu Anhâ)* şöyle anlatmıştır: "Bir kere babam **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in hangi gün vefat ettiğini sordu. Ben: 'Pazartesi günü' deyince: «إِنِّي أَرْجُو أَنْ أَمُوتَ فِيهِ.»'Ben de o gün öleceğimi ummaktayım' dedi." *(el-Geylânî, el-Ğunye, 2/93)*

Şimdi iyi düşünelim! **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile **Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)*ın kaybı, diğer herkesin kaybından daha büyük değil midir?! Oysa bütün ümmet pazartesi gününün faziletli, orucunun sünnet olduğu, bir de amellerin o gün **Rabbimiz**e arz edilip, perşembe günlerinde refedildiği (kabul makamına yükseltildiği) konusunda ittifak halindedir.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in vefat günü musibet günü kabul edilemezken, **Allâh-u Te'âlâ**'nın bunca peygamberi düşmanlarından kurtardığı, gökler ve yerler gibi birçok şerefli eşyayı kendisinde yarattığı, **Âdem** babamızı, dolayısıyla hepimizin aslını kendisinde halkettiği, kendisini oruçlu geçirenlere birçok sevap hazırladığını bildirdiği bir gün, nasıl mâtem günü edinilebilir?!

Kendisinde günahların bağışlandığı, kötülüklerin silindiği bir gün, elbette bu ümmet hakkında cuma, arefe ve bayram günleri gibi şerefli tutulacaktır.

Sonra zaten bugünü mâtem günü kabul etmek câiz olsaydı, elbette **Hazreti Hüseyin** *(Radıyallâhu Anh)*a bizden daha yakın ve saygılı olan sahabe ve tâbi'în de bunu yaparlardı. Oysa bugünde oruç tutma ve çoluk çocuğa bolluk yapma rivayetleri bize onlardan ulaşmıştır.

Özellikle **Ali** *(Radıyallâhu Anh)* Âşûrâ orucunu mühim sayardı. **Âişe** *(Radıyallâhu Anhâ)*: "Size Âşûrâ orucunu kim emrediyor?" diye sorduğunda "**Ali** emrediyor" cevabını alınca: "Oysa tamam, zira sünneti en iyi bilen o kaldı" demiştir. *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/94)*

Üç günden fazla yas tutulmasına cevaz vermeyen dinimizde **Hazreti** Hüseyin için de olsa bin seneyi aşkın bir zamandır mâtem tutulmasının câiz olacağını kimse söyleyemez.

Ama Âşûrâ günü Kur'ân-ı Kerîm tilâveti, Yâsîn ve Fâtiha tilâveti, oruçluya iftar ettirmek ve fakirlere yardım gibi sâlih ameller işlense de sevabı **Hüseyin Efendimiz**'le Kerbelâ şehitlerine ihdâ edilse, işte benim bu teklifime de kimse karşı çıkmaz sanırım.

Hem böylece o aziz şehitlerimizin hatırasını canlı tutumuş oluruz, hem de geride kalan gariplere hayır yapmış oluruz. Herhalde Ehl-i Beyt şühedâsı, insanların kendileri için sırtlarını kamçılamasındansa, onlar adına hayır yapmalarını daha çok beğeneceklerdir.

SAFER AYININ VAZİFELERİ

SAFER AYININ HER GÜNÜ OKUNACAK BİR DUA

24 kasım pazartesi 2014 ile 22 aralık pazartesi 2014 arası

Rivayet olunduğuna göre her kim aşağıda zikredilecek duayı safer ayının her günü okursa **Allâh-u Te'âlâ** onu bir dahaki safer ayına kadar o sene olacak bütün bela ve musibetlerden korur. O sene ona asla hiçbir bela isabet etmez.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هٰذَا الشَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ هٰذَا الْيَوْمِ وَمِنْ كُلِّ شِدَّةٍ وَبَلَاءٍ وَبَلِيَّةٍ الَّتِي قَدَّرْتَ فِيهِ يَا دَهْرُ يَا دَيْهُورُ يَا دَيْهَارُ يَا كَانُ يَا كَيْنُونُ يَا كَيْنَانُ يَا أَزَلُ يَا أَبَدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ أَنْتَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ، اَللّٰهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ فِي نَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ الَّتِي ابْتَلَيْتَنِي بِصُحْبَتِهَا بِحُرْمَةِ الْأَبْرَارِ وَالْأَخْيَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا كَرِيمُ يَا سَتَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اَللّٰهُمَّ يَاشَدِيدَ الْقُوٰى يَاشَدِيدَ الْمِحَالِ يَا عَزِيزُ يَا كَرِيمُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَعَالْ، ذَلَّلْتَ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ خَلْقِكَ، اِكْفِنِي وَاكْفِنِي عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجَمِّلُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُكْرِمُ يَا اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اَللّٰهُمَّ يَا لَطِيفُ لَطَفْتَ بِخَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، اُلْطُفْ بِنَا فِي قَضَائِكَ وَعَافِنَا مِنْ بَلَائِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اَللّٰهُمَّ بِسِرِّ الْحَسَنِ وَأَخِيهِ وَجَدِّهِ وَأَبِيهِ وَأُمِّهِ وَبَنِيهِ، اِكْفِنِي شَرَّ هٰذَا الْيَوْمِ وَمَا يَنْزِلُ فِيهِ يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ، فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ الصَّفَرِ وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالظَّفَرِ.»

"Ey **Allâh**! Kulun, Nebîn ve **Rasûl**ün olan Ümmî **Peygamber Efendimiz Muhammed**'e ve Ehl-i Beyt'ine ve sahâbesine salât eyle, bereketler yağdır ve selam eyle.

Ey **Allâh**! Muhakkak ki ben bu ayın ve bu günün şerrinden ve senin bu ayda yarattığın her bir belâ ve musîbetten Sana sığınırım. Ey Ezelî! Ey Bâkî! Ey Kadîm! Ey Mevcûd! Ey Sâbit! Ey Hakk!

Ey (varlığının) başlangıcı olmayan! Ey sonu olmayan! Ey her şeyi yoktan yaratan! Ey her şeyi tekrar diriltecek olan! Ey celal ve ikram sahibi! Ey ulu Arş'ın sahibi! Sen dilediğini yaparsın!

Ey **Allâh**! Canımı, malımı, birliktelikleriyle beni imtihana tâbi tuttuğun çocuklarımı, dînimi ve dünyamı hiç uyumayan kudret gözünle muhafaza eyle. İyi ve hayırlı kullarının hürmetine bu duamı kabul eyle! Rahmetinle muamele eyle!

Ey yüce **Allâh**! Ey günahları bağışlayan! Ey (kullarına karşı) cömert (olan)! Ey günahları örten! Ey acıyanların en merhametlisi rahmetinle muamele eyle! Ey kuvvetleri güçlü ve azâbı şiddetli olan **Allâh**! Ey Kendisi çok güçlü olan! Ey ululuk sahibi! Ey iyilik sahibi! Ey büyük **Allâh**! Ey yüce **Allâh**! İzzetinle bütün yaratıklarını zelîl kıldın. Bana kâfî gel, mahlukātın(ın şer ve zararların)a karşı bana kâfî gel!

Ey güzellik veren! Ey yaptığını güzel yapan! Ey (dilediğini) güzelleştiren! Ey fazl-u kerem sahibi! Ey in'am eden! Ey ikram eden! Ey Kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan! Ey acıyanların en merhametlisi! Ey gökleri ve yeri yaratma lütfunda bulunan Latîf. Kazâ ve kaderinde bize lütufta bulun. Belandan bize âfiyet ver. Günahlardan dönüş ve ibâdete kuvvet ancak Senin yardımınladır. Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle kabul buyur.

Allâh-u Te'âlâ bize yeter. O ne güzel vekildir. O pek yüce ve çok büyük **Allâh**'ın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur. Ey **Allâh**! **Hasen** ile kardeşinin, dedesi ile babasının, annesi ile oğullarının sırrı hakkı için; bugünün şerrine ve bugünde inecek olan belaların şerrine karşı bana kâfi gel! Ey mühim sıkıntılara kâfi gelen ve ey belâları kaldıran! **'Onlara karşı muhakkak Allâh sana kâfi gelecektir, O hakkıyla işiten ve hakkıyla bilendir.'**

Allâh-u Te'âlâ, Efendimiz Muhammed'e, Ehl-i Beyti'ne ve ashâbının tümüne salât eylesin. Ey **Allâh**! Safer ayında bize bereket ver! Mutluluk ve galibiyetle bitirmemizi nasip et!" *(Muhammed ibni Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:50-52; İbrâhîm el-Ensârî, Rava'z-zam'ân fî fedâili'l-eşhuri ve'l-eyyâm, sh:4; Muhammed Âbidîn, Tenbîhu'l-kulûbi'n-nâ'ime ale'l-evrâdi'd-dâime, sh:71-72; Mahmud Sâmî, el-Ed'iye ve'l-ezkâr, sh:123-127)*

SAFER AYINDA KILINACAK NAMAZLAR

SAFER AYININ İLK GECE NAMAZI

23 kasım pazarı 24 kasım pazartesiye bağlayan gece

Safer ayının ilk gecesinde yatsıdan sonra vitirden önce dört rekat namaz kılınıp birinci rekatta Fâtihâ'dan sonra on bir kere Kâfirûn Sûresi, ikinci rekatta on bir kere İhlâs Sûresi, üçüncü rekatta on bir kere Felak Sûresi, dördüncü rekatta on bir kere Nâs Sûresi okunur, selamdan sonra yetmiş kere:

«سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلاَ إِلٰهَ إِلاَّ اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ،
وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمْ.»

"Allâh-u Te'âlâ noksan sıfatlardan münezzehtir. Bütün hamdler Allâh-u Te'âlâ'ya mahsustur. Allâh-u Te'âlâ'dan başka hiçbir ilâh yoktur ve Allâh-u Te'âlâ en büyüktür. Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir günahtan dönüş, hiçbir ibâdete de kuvvet yoktur" tesbihi okunur, peşine de yetmiş kere:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

"Ancak Sana ibadet (ve kulluk) **ederiz ve yalnız Senden yardım dileriz!"** âyet-i kerîmesi okunur. *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:50-52; İbrâhîm el-Ensârî, Rava'z-zam'ân fî fedâili'l-eşhuri ve'l-eyyâm, sh:4; Muhammed Âbidîn, Tenbîhu'l-kulûbi'n-nâ'ime ale'l-evrâdi'd-dâime, sh:71-72; Mahmud Sâmî, el-Ed'iye ve'l-ezkâr,*

sh:123-127)

SAFER AYININ İLK ÇARŞAMBA GECESİ KILINACAK NAMAZ

25 kasım salıyı 26 kasım çarşambaya bağlayan gece

Safer ayının ilk çarşamba gecesi gece yarısından sonra yeryüzüne nâzil olacak (inecek) belalardan **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle muhafaza olmak isteyen sabah namazından (imsaktan) evvel dört rekat nafile namaz kılar, şöyle ki her rekatta Fâtihâ'dan sonra on yedi kere Kevser Sûresi, beş kere İhlâs-ı Şerîf, bir Felâk Sûresi, bir de Nas Sûresi okuyup selam verir ve dua eder. *(Şeyh Mahmud Sâmî, el-Ed'iye ve'l-ezkâr, 123-127)*

HER AYIN, ÖZELLİKLE DE SAFER AYININ BAŞINDA OKUNARAK KORKULARDAN KURTULMAYA, ZELİL DURUMDAN AZİZ OLMAYA VESİLE OLACAK ACAYİB BİR DUA

Şeyh Ahmed el-Bûnî Hazretleri'nin beyanı vechile; evliyâullahtan nakledilen çok garip bir zikir ve pek acayip bir vird vardır ki:

1) Hangi bir köle bununla **Allâh-u Te'âlâ**'ya münâcat etse mutlaka âzat olur.

2) Hangi bir esir bu zikri yapsa mutlaka serbest kalır.

3) Hangi mahpus okusa, mutlaka hapisten kurtulur.

4) Korku içerisinde olan herhangi bir kişi bu virdi okursa mutlaka korktuklarından emin olur.

5) Hangi bir fakir bununla amel etse mutlaka zengin olur.

6) İnsanlar nezdinde zelil (itibarsız) duruma düşen hangi bir kimse bunu okursa mutlaka aziz olur.

7) Bu vird zorbaları kahretmek, zalimlerin ardını kesmek ve fesatçıların şerrini savuşturmak hususunda eşsiz manalar ve sırlar taşımaktadır.

8) Her kim bu zikri yazıp üzerinde taşırsa her inatçı zorba ve inatçı şeytan onun karşısında zelil durama düşer.

9) Her kim bu zikre devam ederse kendisi gören herkes mutlaka onu sever.

10) Her kim bu zikri çok yaparsa **Allâh-u Te'âlâ** onun kalbini mârifet nurlarıyla diriltir ve canı, malı, eşi ve ailesi hususunda onu muhafaza eder, ayrıca korktuğu şeylerin şerrine karşı ona kâfi gelir.

11) Hangi bir hükümdar bu vird-i şerîfi zikretse mutlaka mülkü genişler ve hükmü geçerli olur.

12) Bu zikr-i şerîfin içerisinde İsm-i Âzam (Allâh-u Te'âlâ'nın en büyük ismi) bulunmaktadır. Bu yüzden bu konudaki birçok fikirden kişiyi müstağni bırakır.

13) Her kim bu vird-i şerîfi okuduktan sonra **Allâh-u Te'âlâ**'dan dünya ve âhiret işleri ile alakalı hangi hâcetini isterse **Allâh-u Te'âlâ** ona istediğini verir.

14) Her kim bu evrâdı zorba birinin öfkelendiği sırada onun yanında okursa o kişinin gazabı sakinleşir.

15) Bu zikr-i şerîf tevhid sırrını barındırdığı için en yüksek seviyede **Allâh-u Te'âlâ**'ya mûleh (tutkun) olan veliler tarafından İsm-i Câmi (Allâh-u Te'âlâ'nın bütün isimlerini toplayan bir zikir) olarak bilinmektedir ki bunda bulunan sayılarla ilgili sırlar, harflerle ilgili tesirler, nûrânî isimler ve vefkleriyle ile ilgili durumlar araştırılacak olsa 10'da birine dahi ulaşılamaz.

16) Yöneticilerin, hükümdarların, büyüklerin, sâlih kimselerin, faziletli âlimlerin ve mahâretli hekimlerin bu duayı yaparak dünya ve âhiret hayırlarına ve saâdetine (en büyük bahtiyarlığa) ulaşmaları için aşağıda sayılacak mübarek vakitleri kollayıp ona göre okumaları münasiptir.

a) Cuma gününün ilk saati.

b) Pazar gününün ilk saati.

c) Arefe gününün ilk saati.

d) İki bayram gününün ilk saati.

e) Âşûrâ günü.

f) Şa'bân-ı Şerîf'in yarı gecesi (olan Beraat Gecesi).

g) Ramazân-ı Şerîf'in 27. gecesi (olan Kadir Gecesi).

h) Her ayın başlangıcında.

ı) Senenin tüm gecelerinde.

Ancak bu dua iki rekatta bir selam verilerek kılınacak 12 rekattan sonra yapılır. Kişi bu 12 rekatın sonunda oturduğu zaman (selam vermeden önce tahiyyyat ve salli-bârik okuduktan sonra):

«سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

"Bütün tenzihler **Allâh**'a âittir. Bütün hamdler **Allâh**'a mahsustur. **Allâh**'tan başka hiçbir ilâh yoktur. **Allâh** her şeyden büyüktür. O en büyük ve en yüce olan **Allâh**'ın yardımı olmadan hiçbir ibadete kuvvet ve hiçbir günahtan dönüş imkânı yoktur" tesbihini okur. Ardından:

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.»

"Ey **Allâh**! Bütün âlemler içerisinde **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*a ve onun âl-i ashâbına salât ettiğin gibi **Nebî**(miz) **Muhammed** *(Aleyhisselâm)*a, müminlerin anneleri olan (kıymetli) zevcelerine, zürriyetine ve Ehl-i Beyt'ine de salât eyle. Şüphesiz ki Sen hamd olunmaya layıksın ve ulusun" der. Sonra tekbir getirerek secdeye varır, secdedeyken 7 kere (her birinin başında besmele çekerek) Fâtiha-i Şerîfe okur, sonra 10 kere:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

"**Allâh-u Te'âlâ**'dan başka ilâh yoktur, O tektir, hiçbir ortağı yoktur, mülk O'na âittir, hamd O'na mahsustur. O her şeye hakkıyla gücü yetendir" diye zikreder. Sonra:

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ
وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى سَيِّدِي مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي هٰذِهِ.»

"Ey **Allâh**! Arş'ındaki izzet kulpları, Kitab'ındaki rahmetin son noktası, en yücenin de yücesi olan ismin hakkına, en ulu olan şânın ve tastamam olan kelimelerin hürmetine Senden **Efendimiz Muhammed**'e salât etmeni ve bu hâcetimi yerine getirmeni dilerim" dedikten sonra hâcetini ister.

(Namazda olduğu için Arapça dua etmek zorundadır, Arapça cümle kuracak ilim sahibi değilse kalbinde muradını tutarak 5 kere "**Rabbenâ**!", 4 kere "Yâ **Rabbi**!", 3 kere "Yâ Erhamerrâhimîn!" gibi zikirler okuyabilir.) Bunun akabinde başını kaldırarak oturur ve sağa sola selam vererek namazdan çıkar.

Sonra mümkünse tenhâ bir yerde kusurlardan uzak yağlı bir koç keser (kendi beceremiyorsa başkasına kestirir), hayvanı keserken şeriatın usûlüne riâyet ederek koçu kıbleye çevirir. Kesim esnâsında:

«اَللّٰهُمَّ هٰذَا مِنْكَ وَلَكَ، اَللّٰهُمَّ إِنَّهُ فِدَايَ فَتَقَبَّلْهُ مِنِّي.»

"Ey **Allâh**! Bu Sendendir ve yine Senin içindir. Ey **Allâh**! O muhakkak (cehennemden âzâd olmam için Sana arz ettiğim) fidyemdir, onu benden kabul eyle" der.

Kurbanın kanı için bir çukur kazarak kanı toprağa gömer. Sonra hayvanın etini altmış parçaya ayırır ki derisi, başı ve karnı ayrı ayrı cüz sayılırlar. Böylece altmış parçayı fakirlere dağıtır yahut (bunu yapamazsa) 60 fakire en iyi yemeklerden yedirir veya (bunu da yapamazsa) yedi fakire 7 dirhem sadaka verir.

Bunları iyi anla ki biz mânevî huzura girmek isteyenler için kapıları açtık. **Allâh-u Te'âlâ** dilediklerine fazl-u kereminden verir. **Allâh-u Te'âlâ** büyük fazl-u kerem sahibidir.

MÜBAREK VİRDİN METN-İ ŞERÎFİ

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ 10 مرات، لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ 126 مرة، حَسْبِيَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ 7 مرات، بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ 3 مرات، سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ 16 مرة، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ 100 مرة، اَللّٰهُمَّ يَا وَدُودُ 3 مرات، يَا

ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ، أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي قَدَرْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا مُغِيثُ! أَغِثْنِي 3 مرات، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغِثْنِي 13 مرة، اَللّٰهُمَّ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا وَلِيُّ يَا عَلِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ يَا جَمِيلُ يَا عَطُوفُ يَا كَرِيمُ يَا حَمِيدُ يَا رَؤُوفُ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ فِي عِلْمِ غَيْبِكَ الْمَصُونِ، وَسِرِّكَ الْمَخْزُونِ أَنْ تُفِيضَ عَلَيَّ مِنْ فَيْضِ جَمَالِكَ الْأَقْدَسِ وَكَمَالِكَ الْأَنْفَسِ سِرًّا نُورَانِيًّا وَاسْمًا رَبَّانِيًّا حَتّٰى أَتَصَرَّفَ بِهِ فِي النُّفُوسِ وَالْأَرْوَاحِ وَالْمُهَجِ وَالْأَشْبَاحِ بِمُهَيِّجَاتِ الْمَحَبَّةِ وَمُبَهِّجَاتِ الْمَوَدَّةِ، يَا مَنْ يُفَرِّجُ عَنِ الْمَحْزُونِينَ، يَا أَنِيسَ الْمُسْتَوْحِشِينَ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسِرِّ الْأَلِفِ الْمَعْطُوفِ الَّذِي هُوَ مَبْدَأُ الْحُرُوفِ، يَا وَهَّابُ يَا نَافِعُ يَا تَوَّابُ يَا رَافِعُ شَوْقًا يُوصِلُنِي إِلَيْكَ وَنُورًا يَدُلُّنِي عَلَيْكَ، وَتَلَقَّنِي بِالرَّوْحِ وَالرَّيْحَانِ، وَفَرِّحْنِي بِالْأَمْنِ مِنْكَ وَالرِّضْوَانِ، يَا بَاسِطُ يَا وَاجِدُ يَا مَاجِدُ يَا وَاحِدُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، اَللّٰهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ بَأْسٍ أو ضُرٍّ أَوْ شَرٍّ فَاقْمَعْ بَأْسَهُ وَأَعْقِلْ لِسَانَهُ وَأَلْجِمْ فَاهُ وَاحْبِسْ كَيْدَهُ وَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ، يَا دَائِمُ يَا حَمِيدُ يَا مُجِيبُ يَا مَجِيدُ بِحُرْمَةِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالسِّرِّ الْجَامِعِ وَالنُّورِ السَّاطِعِ أَنْ تَهَبَنِي فُرْقَانًا مِنْكَ تَشْرَحُ بِهِ صَدْرِي وَتَرْفَعُ بِهِ قَدْرِي أَنْتَ وِجْهَتِي وَجَاهِي وَإِلَيْكَ الْمَرْجِعُ وَالتَّنَاهِي، تَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَتَكْسِرُ الْجَبَابِرَةَ وَتَرْحَمُ الْفَقِيرَ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ، اَللّٰهُمَّ إِلٰهَ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعَزْرَائِيلَ وَإِلٰهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، عَافِنِي وَاعْفُ عَنِّي وَلَا تُسَلِّطَنَّ عَلَيَّ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ يَا اَللّٰهُ بِشَيْءٍ لَا طَاقَةَ لِي بِهِ، يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ يَا مُجِيبَ النِّدَاءِ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اَللّٰهُ أَكْبَرُ 3 مرات، أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اَللّٰهُ أَعَزُّ مِمَّا

أَخَافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللهِ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ مُمْسِكُ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَمَانًا مِنَ الرَّدِّ، وَأَمَانًا مِنَ الطَّرْدِ، وَأَمَانًا مِنَ الْفَقْرِ، وَأَمَانًا مِنَ الذَّمِّ، وَأَمَانًا مِنَ الْهَمِّ، وَأَمَانًا مِنَ الْغَمِّ، وَأَمَانًا مِنَ الذُّلِّ، وَأَمَانًا مِنَ الْجَهْلِ، وَأَمَانًا مِنَ الصَّمَمِ، وَأَمَانًا مِنَ الْبَكَمِ، وَأَمَانًا مِنَ الدَّيْنِ، وَأَمَانًا مِنَ الْعَيْنِ، وَأَمَانًا مِنَ الْخَسْفِ، وَأَمَانًا مِنَ الْقَذْفِ، وَأَمَانًا مِنَ الرَّجْفِ، وَأَمَانًا مِنَ الزَّلَازِلِ، اَللّٰهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ السَّيِّدِ الْكَامِلِ الْفَاتِحِ الْخَاتِمِ نُورِ أَنْوَارِ الْمَعَارِفِ وَسِرِّ أَسْرَارِ الْعَوَارِفِ صَفْوَةِ خَلْقِكَ وَسِرِّ عِلْمِكَ وَمِرْآةِ ذَاتِكَ وَمَشْهَدِ صِفَاتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ وَبِسَاطِ رَحْمَتِكَ وَبِالسَّبْعَةِ وَالثَّمَانِيَةِ وَأَسْرَارِهَا الْمُتَّصِلَةِ مِنْكَ يَا اَللّٰهُ 3 مرات، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَنْ تَهَبَنِي مِنْ عِلْمِكَ عَقْلًا وَمِنْ حَيَاتِكَ رُوحًا وَمِنْ إِرَادَتِكَ حُكْمًا وَمِنْ قُدْرَتِكَ فِعْلًا وَمِنْ كَلِمَاتِكَ لِسَانًا وَمِنْ سَمْعِكَ فَهْمًا وَمِنْ بَصَرِكَ كَشْفًا وَمِنْ إِحَاطَتِكَ قِيَامًا وَامْنَحْنِي مِنْكَ بِكَ سِرًّا تَخْضَعُ لَهُ أَعْنَاقُ الْمُتَكَبِّرِينَ، وَتَنْقَادُ إِلَيْهِ نُفُوسُ الْجَبَّارِينَ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا بَرُّ عَلَى كُلِّ بِدَايَةٍ، وَلَكَ الشُّكْرُ يَا بَاقِي عَلَى كُلِّ نِهَايَةٍ، إِنَّكَ أَنْتَ الْمُغْنِي الْمَجِيدُ، والْغَنِيُّ الْحَمِيدُ، إِلٰهِي أَنِمْنِي عَلَى فِرَاشِ أَمْنِكَ بِمَنِّكَ، وَاحْرُسْنِي بِحَارِسِ حِفْظِكَ وَصَوْنِكَ، وَرَدِّنِي بِرِدَاءِ الْهَيْبَةِ، وَأَجْلِسْنِي عَلَى سَرِيرِ الْعَظَمَةِ مُتَوَّجًا بِتَاجِ الْبَهَاءِ، وَاضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ الْحِفْظِ، وَانْشُرْ عَلَيَّ لِوَاءَ الْعِزِّ، وَيَسِّرْ لِيَ الرِّزْقَ، وَامْلَأْ بَاطِنِي خَشْيَةً وَرَحْمَةً، وَظَاهِرِي عَظَمَةً وَهَيْبَةً، وَمَلِّكْنِي نَاصِيَةَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ، وَاعْصِمْنِي مِنَ الْخَطَأِ وَالزَّلَلِ وَأَيِّدْنِي فِي الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ وَبِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ ذَاتُكَ مِمَّا لَا يَعْلَمُهُ أَحَدٌ سِوَاكَ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى الذَّاتِ الْمُحَمَّدِيَّةِ وَاللَّطِيفَةِ الْأَحَدِيَّةِ شَمْسِ سَمَاءِ الْأَسْرَارِ وَمَظْهَرِ الْأَنْوَارِ قُطْبِ فَلَكِ الْجَمَالِ وَمَرْكَزِ مَدَارِ الْجَلَالِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسِرِّهِ لَدَيْكَ وَسِرِّكَ لَدَيْهِ أَنْ تُؤَمِّنَ خَوْفِي وَتُقِيلَ عَثْرَتِي، وَأَذْهِبْ حِرْصِي وَحُزْنِي وَكَمِّلْ نَقْصِي، وَخُذْنِي إِلَيْكَ مِنِّي وَارْزُقْنِي الْفَنَاءَ فِيكَ عَنِّي، وَلَا تَجْعَلْنِي مَفْتُونًا بِنَفْسِي مَحْجُوبًا بِحِسِّي، وَاكْشِفْ لِي عَنْ كُلِّ سِرٍّ

مَكْتُومٍ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ وَاكْفِنِي فِي ذٰلِكَ بِلُطْفٍ تَرْتَاحُ إِلَيْهِ أَرْوَاحُ الْأَوْلِيَاءِ وَتَنْبَسِطُ لَهُ نُفُوسُ السُّعَدَاءِ، فَلَكَ الْمَجْدُ الْأَوْسَعُ وَالْمُلْكُ الْأَجْمَعُ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَبَقَ فِي عِلْمِكَ أَنَّكَ لَا تَمْنَعُ مِنَ السُّؤَالِ بِهِ طَالِبًا وَلَا تَرُدُّ مَنْ سَأَلَكَ بِهِ خَائِبًا، أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي فِيمَا أَنَا فَقِيرُكَ فِيهِ وَأَنْ تَصْحَبَنِي فِي ذٰلِكَ بِحُسْنِ الْعَاقِبَةِ إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا أُرِيدُ، وَبِيَدِكَ مَقَالِيدُ الْأُمُورِ وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِسِرِّ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُفِيضَ عَلَيَّ مِنْ مَلَابِسِ أَنْوَارِكَ وَمَعَارِفِ أَسْرَارِكَ مَا يَرُدُّ عَنِّي أَبْصَارَ الْأَعْدَاءِ خَاسِئَةً وَأَيْدِيَهُمْ خَاسِرَةً وَأَنْ تَكْسُوَنِي فِي كُلِّ مَا أُحَاوِلُهُ بَهْجَةً مِنْكَ، تَرْتَاحُ إِلَيْهَا أَرْوَاحُ الْمُدْرِكِينَ وَتَشْخَصُ لَهَا أَبْصَارُ النَّاظِرِينَ وَتُسَرُّ بِهَا أَسْرَارُ الْعَارِفِينَ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَمُعَلِّمُهَا، وَكَاشِفُ الْأَسْرَارِ وَمُفَهِّمُهَا، فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَدْحُ، وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ وَالْفَتْحُ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى أَنْبِيَائِكَ وَالْمُرْسَلِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ وَعَلٰى أَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ، وَبَلِّغْهُمْ سَلَامَنَا وَتَحِيَّتَنَا وَبَلِّغْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ سُؤْلَنَا وَأُمْنِيَّتَنَا، اَللّٰهُمَّ إِنِّي صَرَفْتُ رَجَائِي إِلٰى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَحْسَنْتُ ظَنِّي فِي عَفْوِكَ الْعَظِيمِ، فَارْحَمْنِي وَارْحَمْ وَالِدَيَّ وَاغْفِرْ لِي وَلِلْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَصْرِفْ رَجَائِي عَنْ وَجْهِكَ خَائِبًا وَلَا تَجْعَلْ حُسْنَ ظَنِّي فِي عَفْوِكَ كَاذِبًا، اَللّٰهُمَّ كَيْفَ نَصْدُرُ عَنْ بَابِكَ بِخَيْبَةٍ وَقَدْ وَرَدْنَاهُ عَلٰى ثِقَةٍ بِكَ فَكَيْفَ تُؤَيِّسُنَا مِنْ عَطَائِكَ، وَقَدْ أَمَرْتَنَا بِدُعَائِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْحَمَنِي إِذَا انْقَضٰى أَجَلِي وَانْقَطَعَ عَمَلِي وَلَبِسْتُ كَفَنِي وَفَارَقْتُ سَكَنِي، يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَيَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ وَيَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ وَيَا كَاشِفَ الْعَذَابِ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، بِسْمِ اللّٰهِ الشَّافِي بِسْمِ اللّٰهِ الْكَافِي بِسْمِ اللّٰهِ الْمُعَافِي، الٓمٓ الٓمٓرٰ كٓهٰيٰعٓصٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ طٰسٓمٓ طٰسٓ حٰمٓ قٓ نٓ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ 1000 مرة، يَا لَطِيفُ 129 مرة، يَا كَافِي 111 مرة، يَا حَلِيمُ 88 مرة، يَا مُجِيبُ 55 مرة، يَا سَلَامُ 131 مرة، يَا حَفِيظُ 889 مرة.»

MÜBAREK VİRDİN METN-İ ŞERÎFİNİN TERCEMESİ

"Rahmân ve Rahîm olan **Allâh**'ın ismiyle (başlıyorum)! O çok yüce ve pek büyük **Allâh**'ın yardımı olmadan hiçbir şeye güç kuvvet yetmez.

Ey **Allâh**! Âlemler içerisinde **İbrâhîm**'e ve **İbrâhîm**'in ailesine salât ettiğin gibi **Efendimiz Muhammed**'e ve âli ashâbına da salât-ü selam eyle. Şüphesiz Sen hamd olunmaya lâyıksın ve pek ulusun.' (10 kere tekrar)

Senden başka ilâh yoktur, noksanlıklardan tenzih Sana. Gerçekten ben (nefsime) zulmedenlerden oldum.' (126 kere tekrar)

Allâh bana yeter O ne güzel vekildir. **Allâh** bana kâfidir, O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur, ben ancak O'na güvendim. O büyük Arş'ın **Rabb**i ancak O'dur.' (7 kere tekrar)

Kendisinin ismiyle birlikte (olana) ne yerde, ne de gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği **Allâh**'ın ismiyle! Hakkıyla işiten ve her şeyi bilen ancak O'dur.' (3 kere tekrar)

Pek acıyan **Rabb**den sözlü selam.' (16 kere tekrar)

Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir günahtan dönüş, hiçbir ibadete de kuvvet yoktur.' (100 kere tekrar)

O çok yüce pek büyük **Allâh**'ın yardımı olmadan güç ve kuvvet olamaz.' (19 kere tekrar)

Ey **Allâh**! Ey (dostlarını) çok seven.' (3 kere tekrar)

Ey ulu Arş'ın sahibi! Ey her şeyi baştan yaratan! Ey yok olduktan sonra her canlıyı geri döndürecek olan! Ey her istediğini (istediği gibi) yapabilecek olan!

Arş'ının direklerini doldurmuş olan o cemâlinin nûru hürmetine Senden istiyorum. Bütün yaratıklarına karşı güçlü olduğun o kudretin hakkına ve her şeyi kaplamış olan o geniş rahmetinin bahşına Senden istiyorum. Senden başka hiçbir ilâh yoktur.

Ey yardım eden! Bana yardım et.' (3 kere tekrar)

Ey yardım isteyenlerin imdâdı! Bana yardım et.' (13 kere tekrar)

Ey **Allâh**! Ey pek yüce! Ey pek büyük! Ey hakîkî sahip! Ey her şeyi bilen! Ey çok merhamet sahibi! Ey çok iyilik sahibi! Ey Rahîm! Ey Rahmân! Ey çok güzel! Ey çok lütuf sahibi! Ey çok kerem sahibi! Ey hamd olunmaya layık olan! Ey çok esirgeyen!

Korunmuş olan gayb ilminde saklanmış ismin ve gizli sırrın hürmetine Senden dilerim ki, pek mukaddes cemâlinin ve enfes kemâlinin feyzinden bana nûrânî bir sır ve rabbânî bir isim lutfedesin de, o sayede ben onunla muhabbeti (sevgiyi) tahrik eden ve meveddeti (dostluğu) güzel gösteren vesilelerle, nefislerde ve ruhlarda, bedenlerde ve letâiflerde tasarrufta (istediğim gibi yönlendirmede) bulunabileyim. Ey üzüntülülerin kederini açan! Ey yalnızlık hissine kapılanlara enîs ve yoldaş olan!

Ey **Allâh**! Harflerin başlangıcı olan elifin sırrı hakkı için Senden istiyorum! Ey (istediklerine dilediği kadar) fayda sağlayan! Ey tevbeleri çokça kabul eden! Ey (dilediklerinin kadrini) yücelten!

Ey **Allâh**! Ben Senden, beni Sana ulaştıracak bir şevk ve bana Seni bulduracak bir nûr istiyorum. Sen beni rahatlık ve huzurla karşıla. Beni rızan ve Senin gazabından emniyetle ferahlandır. Ey genişlik

yapan! Ey her şeyden müstağnî olan! Ey şan ve şeref sahibi! Ey tek olan!

Allâh! Allâh! Allâh! O benim **Rabbim**dir, Kendisinin hiçbir ortağı yoktur. Ben O'na hiçbir şeyi ortak koşmam! Ey **Allâh!** Kim bana bir kötülük ya da ziyan yahut zarar veya şer (ulaştırmak) istiyorsa, onun şiddetini ez, dilini düğümle, ağzına gem vur, hilesini durdur, benimle onun arasna Sen gir. Ey devamlı olan! Ey hamd olunan! Ey kabul buyuran! Ey ulu olan!

Efendimiz Muhammed'in, Efendimiz Muhammed'in, Efendimiz Muhammed'in, Efendimiz Muhammed'in, Efendimiz Muhammed'in, Efendimiz Muhammed'in, Efendimiz Muhammed *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in hürmetine (duamı kabul eyle).

Ey **Allâh!** Ben Senden her şeyi toplayan sır(rın) ve parlayan nûr(un) hürmetine diliyorum ki, bana tarafından bir furkan (hakkı bâtıldan ayırma kabiliyeti) bağışlayasın da onunla göğsümü ferahlığa kavuşturasın ve onun sayesinde değerimi yüceltesin. Yöneldiğim ve itibar ettiğim Zat ancak Sensin. Dönüş ve nihayet ancak Sanadır.

Gönlü kırık olanı ancak Sen tesselli edersin. Zalimleri(n gücünü) Sen yok edersin. Fakire ancak sen merhamet edersin. Çok büyük olan ve aceleci olmayan **Allâh**'tan başka ilâh yoktur. Büyük Arş'ın **Rabb**i olan **Allâh**'tan başka hiçbir ilâh yoktur.

Göklerin ve yerin **Rabb**i ve pek kıymetli Arş'ın **Rabb**i olan **Allâh**'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Ey **Allâh!** Ey **Cibrîl**'in, **Mîkâîl**'in, **İsrâfîl**'in, **Azrâîl** *(Aleyhimüsselâm)*ın **İlâhı!** **İbrâhîm**'in, **İsmâîl**'in, **İshak**'ın ve **Yakûb** *(Aleyhimüsselâm)*ın **İlâhı!**

Bana afiyet ver. Beni affet. Ey **Allâh!** Kendisine karşı tâkatım olmayan hiçbir şeyle, mahlukatından hiçbirini bana musallat etme. Ey duayı hakkıyla işiten! Ey yakarana icâbet eden! Onlara karşı **Allâh** sana kâfi gelecektir. Hakkıyla bilen ve her şeyi işiten ancak O'dur.

O hiç ölmeyecek diriye tevekkül ettim. Bütün hamdler O **Allâh**'a mahsustur ki, hiç çocuk edinmemiştir, mülkte Kendisi için hiçbir ortak bulunmamıştır, zelil duruma düşüp de Kendisini sahiplenecek hiçbir sahibe ihtiyaç duymamıştır. Sen O'nu büyük tutarak daima yücelt (ki kurtulasın).

Allâhu Ekber. (3 kere tekrar)

O **Allâh** bütün mahlûkatından üstündür. O **Allâh** bizim korktuğumuz ve kaygılandığımız her şeyden daha üstündür.

Ey **Allâh!** Korktuğum ve sakındığım her şeyden Sana sığınıyorum. Her türlü inatçı zorbadan ve azgın şeytanın şerrinden O **Allâh**'a sığınıyorum ki Kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur, O'nun izni olmadan gök yere düşmesin diye semayı tutan ancak O'dur.

Ey **Allâh!** Ben Senden reddolunmaktan eman, kovulmaktan güvence, fakirlikten emniyet, kınanmaktan emniyet, sıkıntıdan eman, kederden kurtuluş, zelil duruma düşmekten güvence, cehâletten emniyet, (hakkı duymaya karşı) sağır olmaktan kurtuluş, (hakkı konuşmaya) dilsiz olmaktan güvence, borçtan kurtuluş, nazardan eman, yerin dibine batırılmaktan emniyet, kafama taş yağmasından güvence, sarsıntılardan eman ve zelzelelerden kurtuluş istiyorum.

Ey **Allâh!** Bütün işlerde âkibetimizi güzel eyle, dünyanın rüsvaylığından ve âhiretin azâbından bizi muhafaza eyle. Ey **Allâh!** Kâmil bir efendi olan, (peygamberlerin) fâtih ve hâtim(i; başlangıcı ve

nihâyete erdiricisi), mânevî ilim ve mârifetlerin nurlarının nûru, **Allâh**'ı bilen ruhların sırlarının sırrı, yaratıklarının seçkini, ilminin sırrı, Zâtının aynası, sıfatlarının tecelligâhı olan **Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in hürmetine, Zâtının nûru, rahmetinin yaygısı bereketine, (yedi seçkin veli, yedi gezegendeki âyetler ve Arş'ı taşıyan sekiz melek gibi) yedi ile sekiz(in ifade ettiği kutsallar) ve Senden (onlara) ulaşan sırlar bahşı hakkı için Senden istiyorum.

Ey **Allâh** (3 kere tekrar)

Ey tek olan! Ey hiçbir şeye muhtaç olmayan! Ey gerçek hayat sahibi! Ey her şeyi hakkıyla yöneten! Bana ilminden bir akıl, hayatından bir ruh, iradenden bir hüküm (doğru karar verme yeteneği), kudretinden bir fiil (icraat kabiliyeti), kelimelerinden (ilham alarak doğru konuşan) bir lisan, seminden (işitme sıfatından ilham alan) doğru anlayış, basarından (görme sıfatından kuvvet alarak her şeyin perde arkasını görebilen) bir keşif ve ihâtandan (her şeyi kuşatma sıfatından güç kazanan) bir dik duruş bağışlamanı niyaz ediyorum.

Sen bana Senden gelen ve yine Seninle kâim olan öyle bir sır lutfet ki kibirlenenlerin boyunları ona karşı eğik dursun ve zorbaların nefisleri ona boyun eğmek zorunda kalsın.

Ey iyilik sahibi! Her (hayırlı) başlangıçtan dolayı Sana hamd olsun. Ey Bâki olan! Her (güzel) sondan dolayı Sana şükrolsun. Zengin eden ve şerefli olan ancak Sensin. Hakiki zengin ve hamd olunmaya layık olan ancak Sensin.

İlâhî! Sen beni lütfunla emânının (güvencinin) döşeği üzerinde uyut, Sen beni hıfz-u himâyenin bekçisiyle koru, Sen bana heybet ridân (gönüllere korku salan kaftanın)ı kuşandır.

Sen beni güzellik tâcıyla taçlanmış olarak azamet tahtı üzerine oturt, koruma perdelerini üzerime kapat, izzet sancağını benim üzerime aç, rızkımı bana kolaylaştır, içimi (sana karşı) saygı ve (yaratıklarına karşı) merhamet ile doldur, dışımı (kullarının bana baktıklarında hissedecekleri) büyüklük ve heybet (algısı) ile doldur.

Her inatçı zorba ve azgın şeytanın perçemini (alın saçını) benim yönetimime ver. Sen beni hataya dümekten ve ayak kaymasından muhafaza et. Sözde ve amelde (doğruluktan ayrılmamam için) beni destekle.

Ey **Allâh**! Ben Senden yine Senin hürmetine ve Senden gayri hiç kimsenin bilemeyeceği şeylerden yüce Zâtının şâmil bulunduğu sıfatlar hürmetine dilerim ki, sırlar semasının güneşi, nurların görünme mahalli, cemal (güzellik) feleğinin kutbu (yönetim mekanı) ve celâl (heybet) alanının merkezi olan o Senin birliğine mensup olan latîf Zât-ı Muhammediyye'ye salât edesin.

Ey **Allâh**! Ben Senden, onun Senin katındaki sırrı ve Senin onun yanındaki sırrın hürmetine dilerim ki korkumu güvenceye çeviresin, ayak kayıntımı silesin, Sen benim hırsımı ve üzüntümü gider, noksanlığımı kemâle erdir, beni ben(im nefsim)den al(arak Kendi huzuruna al). Beni Sende fâni olmakla rızıklandır. Beni nefsiyle fitnelenmiş ve gördükleriyle perdelenmiş birisi yapma. Her gizli sırdan (münasip gördüklerini) bana aç.

Ey gerçek hayat sahibi! Ey her şeyin yöneticisi! Velilerin ruhlarının Kendisiyle rahata kavuşacağı ve bahtiyarların nefislerinin Kendisiyle genişliğe ereceği bir lütufla bana kâfi gel. En kapsamlı ululuk ve en yaygın saltanat ancak Sana aittir.

Ey **Allâh**! Kendisiyle dua eden hiçbir kimseyi men etmeyeceğine ve kendisiyle Senden dilekte

bulunanı boş çevirmeyeceğine dair ilminde karar geçmiş olan her isim hakkı için Senden diliyorum ve istiyorum ki, Sana muhtaç olduğum her şey konusunda hâcetimi göresin ve güzel bir âkıbeti bana yoldaş edesin, Sen benim ne istediğimi bilmektesin. Bütün işlerin anahtarları ancak Sana aittir, Sen her şeye hakkyla gücü yetensin.

Ey **Allâh**! Ben Bismillahirrahmânirrahîm'in sırrını Sana aracı yaparak Senden istiyorum ki düşmanların gözlerini perişan ve ellerini boş vaziyette benden çevirecek derecede (güçlü olan) nur perdelerinden bir kısmını üzerime salasın ve her kast ettiğim şeyde bana tarafından öyle bir güzellik bürüyesin ki idrak sahiplerinin ruhları o güzellikle huzur bulsun, bakanların gözleri onun karşısında donup kalsın ve (Seni bilen) âriflerin iç âlemleri o güzellikle mutlu olsun. Bütün gaybları (gizlileri) bilen ve bildiren, bütün sırları açan ve anlatan ancak Sensin.

Bütün hamdler ve övgüler ancak Sana mahsustur. Bütün hayırlar ve fetihler (açılımlar) ancak Senin kudret elindedir. Ey **Allâh**! Nebîlerine ve rasullerine, mukarrab meleklerine, sâlih velilerine ve Sana itaat edenlerin cümlesine salât eyle. Selam ve tahiyyemizi onlara tebliğ eyle. Onların şefaatiyle bizi duamıza ve temennimize ulaştır.

Ey **Allâh**! Ben umudumu Senin keremli Zâtına yönelttim, hep büyük afvının bana ulaşacağına dair güzel bir düşünceye kapıldım. O halde Sen bana merhamet eyle, anne babama rahmet eyle, beni de tüm Müslümanları da mağfiret eyle. Zâtından umudumu boş çevirme, affına dair olan hüsn-ü zannımı (güzel beklentimi) yalan etme.

Ey **Allâh**! Biz Senin kapından nasıl boş döneriz?! Halbuki biz o kapıya Sana güvenerek geldik. Ey acıyanların en merhametlisi! Sen bizi bahşişinden nasıl ümitsiz edersin?! Oysa Sen bize dua etmemizi emrettin.

Ey **Allâh**! Ben Senden niyaz ederim ki ecelim (hayat sürem) tükendiğinde, amelim kesildiğinde, kefenimi giyip sekenimi (evimi, barkımı) terk ettiğimde bana rahmetinle muamele edesin.

Ey tüm terbiyecilerin **Rabbi**! Ey sebeplerin müsebbibi (tesirinin halk edicisi)! Ey boyunları âzâd eden! Ey azapları def eden! Bana zarar (hastalık ve sıkıntılar) ulaştı, acıyanların en merhametlisi ise ancak Sensin.

Şifa veren **Allâh**'ın ismiyle! Kâfi gelen **Allâh**'ın ismiyle! Afiyet veren **Allâh**'ın ismiyle! Elif, Lâm, Mîm. Elif, Lâm, Mîm, Râ. Kāf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd. Hâ, Mîm. Ayn, Sîn, Kāf. Tâ, Sîn, Mîm. Tâ, Sîn. Hâ, Mîm. Kāf. Nûn.

En hayırlı koruyucu ancak **Allâh**'tır. Acıyanların en merhametlisi de ancak O'dur. Lâ ilâhe illâllâh.' (1000 kere tekrar)

'Yâ Latîf!' (129 kere tekrar)

'Yâ Kâfî!' (111 kere tekrar)

'Yâ Halîm!' (88 kere tekrar)

'Yâ Mücîb!' (55 kere tekrar)

'Yâ Selâm!' (131 kere tekrar)

'Yâ Hafîz!' (889 kere tekrar)" edilir, akabinde ne murad istenilirse ihsan edilir.

Bu vird-i şerîfi tamamlayan kişi bunun akabinde dünya ve âhiret işlerinden hangi şeyin olması için dua ederse mutlaka kabul görecektir.

Bu kibrît-i ahmeri ve tiryâk-ı ekberi iyi düşün ki, esmâ ve hurûf ilminden, sayıların sırrından ve zarfların manalarından sana bir parıltı belirsin de, sır sahiplerinin teklerinden ve nur erbâbının fertlerinden başka kimselerin vâkıf olamayacağı şeylerden haberdâr olasın. Buna ancak sabredenler kavuşur, bu ancak büyük haz sahiplerine lutfedilir.

Şunu bil ki hazineye girip de muradına ermeden çıkan pişmanlık ateşleriyle ölür. Tekrar hazineye dönmek istediği zaman ise kendisine:

عَلٰى نَفْسِهِ فَلْيَبْكِ مَنْ ضَاعَ عُمْرُهُ
وَلَيْسَ لَهُ فِيهَا نَصِيبٌ وَلَا سَهْمٌ

"Burada hissesi ve nasîbi bulunmayıp,
Ömrü zâyi olan kendi nefsine ağlasın"

şiiri okunur. Mârifet sahiplerinin durduğu noktadan geri kalan kimselerin vay haline ki âlemler kâr ederken onun zararı zuhûr etmiş ve mukarreplerin levhasından ismi nakledilmiştir.

Allâh-u Teâlâ bizi ve sizi kovulmuşluğun rüsvaylığından korusun, bizi de sizi de uzak kalmanın alçaklığından muhafaza buyursun. Şüphesiz ki, O Mütefaddil'dir, Cemîl'dir, Rahîm'dir, Azîm'dir (fazl-u kerem, cemal, rahmet ve azamet sahibidir). *(Şeyh Ahmed ibni Ali el-Bûnî, Şemsü'l-meârifi'l-kübrâ, Matbû Nüsha, 2/157-160)*

YETMİŞ BEŞİNCİ VE YETMİŞ ALTINCI İSM-İ ŞERÎFLER «اَلْبَاطِنُ» VE «اَلظَّاهِرُ» İSM-İ ŞERÎFLERİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-'Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve **Yûsuf-u Nebhânî** *(Rahimehumüllâh)*ın beyanları vechile; «اَلظَّاهِرُ» ism-i şerîfi "Ortaya koyduğu delillerle varlığı âşikâr olan, Rabliğini delillerle izhâr eden, her şeye karşı üstün ve galip olan" manasında, «اَلْبَاطِنُ» ism-i şerîfi ise "Her şeyin iç yüzlerini bilen, duyu organlarıyla idrak edilememesi hasebiyle gizli olan, ayrıca gözler için görülmekten gizli olan" anlamındadır.

Şu bilinsin ki **Allâh-u Te'âlâ** sıfatlarıyla tarif edilmesi yönünden Zâhir ama künhünün (öz Zât'ının) idrâki cihetinden Bâtın'dır.

Bâtın olan Zât insanın anlayışından gizlidir. Bir rahmet eseri olarak **Allâh-u Te'âlâ** Kendisini dünyadayken kullarının gözlerinden gizlemiştir. Nitekim Kendisi Kur'ân-ı Kerîm'deki:

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

"Gözler O'nu (kuşatıcı şekilde görerek) **idrâk edemez. O ise tüm gözleri** (ilmiyle kuşatır şekilde) **idrâk eder.** (Gözlerin kavrayıcı şekilde görmesine mâni bir letâfete sahip olan) **Latîf de,** (bütün işlerin kapalı ve açık tüm yönlerinden hakkıyla haberdâr olan) **Habîr de ancak O'dur"** *(En'âm Sûresi:103)* fermân-ı İlâhisiyle bu hususu bizlere bildirmiştir.

Gerçekten de bu **Allâh-u Te'âlâ**'nın rahmetidir. Zira bizim gözlerimiz O Zât-ı Zü'l-Celâl'in nurlarını görmeye kabiliyetli değildir. Nitekim **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)* **Allâh-u Te'âlâ**'dan kendisine Zâtını göstermesini isteyince **Allâh-u Te'âlâ** Zâtının nurundan bir zerreyle **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)*ın karşısındaki dağa tecelli ettiğinde o dağ hâk ile yeksân (yerle bir) olmuştur ki, **Allâh-u Te'âlâ**:

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَٰكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

"Mûsâ tâyin ettiğimiz vakitte (Bizimle münâcât için Tûr'a) **gelince ve Rabbi onunla** (harf ve ses vasıtası olmaksızın, yaratıkların konuşmasına benzemekten münezzeh olan bir kelâm ile) **konuşunca, o: 'Ey Rabbim! Göster bana** (yüce Zât'ını) **da bakayım sana' dedi.**

O (Allâh-u Te'âlâ da)**: 'Sen** (bu fânî gözle) **aslâ Beni göremezsin. Velâkin şu** (Tûr-u Sînâ) **dağ**(ın) **a bak. Eğer o** (Benim tecellim karşısında parçalanmayıp da) **yerinde durabilirse yakında** (sana da tecelli ettiğim zaman) **sen de Beni görürsün' buyurdu.**

Derken Rabbi o dağa (idrak verip, yüce Zâtına yakışan bir vech üzere ona) **tecelli ed**(erek bir insanın serçe parmağının ucunun yarısı kadar bir nur göster)**ince, onu parça parça etti** (ve küçük dağcıklar haline getirdi)**.** (Bu tecellîye şâhit olan) **Mûsâ da nâra atarak bayılıp düştü.**

Ayıldığı anda hemen (Allâh-u Te'âlâ'ya tâzimini bildirmek üzere)**: '**(Bütün noksan sıfatlardan ve herhangi bir hususta yaratıklarına benzemekten) **tenzih Sana.** (İzinsiz böyle bir isteğe cüret etmemden dolayı) **tevbe ettim Sana. Zaten ben** (Senin azametine, celâline ve dünyada görülemeyeceğine) **inananların ilkiyim' dedi"** *(A'râf Sûresi:143)* âyet-i kerîmesinde bu konuyu beyan etmiştir.

Bu mesele hakkında **Enes ibni Mâlik** *(Radıyallâhu Anh)* şöyle demiştir:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ﴾، فَأَوْمَأَ بِخِنْصَرِهِ، قَالَ: «فَسَاخَ.»

"**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **'Rabbi dağa tecellî edince'** kavl-i şerîfi hakkında, en ufak parmağıyla işaret buyurduktan sonra: '(İşte bu kadar bir tecelliye dayanamayan) **o** (dağ yere) **battı'** buyurdu." *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:13178, 20/411; Tirmizî, Tefsîr:8, no:3074, 5/265)*

Allâh-u Te'âlâ'nın Zâhir oluşu, O'nun her şeyden üstün olması manasına gelir. Çünkü Zâhir, her şeyin üstünde olan ve her şeyi kuşatan demektir. **Allâh-u Te'âlâ**'nın Bâtın oluşu ise, ilmiyle her şeyi kuşatmasına ve kapsamasına delâlet eder. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** insana şah damarından daha yakın olduğunu Kaf Suresinde bildirmektedir.

Allâh-u Te'âlâ'nın Zâhir ve Bâtın oluşu, bütün zâhir ve bâtınları kuşatır. **Allâh-u Te'âlâ** mutlak anlamda bütün zâhirlerin (görünenlerin ve üstünlerin) üstündedir. Aynı şekilde O'nun ilmi bütün bâtınlarda (gizlilerde) mevcuttur. Yani O'na hiçbir şey gizli değildir.

Allâh-u Te'âlâ Zâhir olmasıyla her şeyin üstündedir, Bâtın olmasıyla da ilmiyle her şeye aslından daha yakındır. O'nun Zâhir ve üstün oluşunu hiçbir yer ve gök gizleyemez. Zâhir oluşu Bâtını görmesine mâni olmaz. Çünkü Bâtın da O'nun için Zâhir gibidir. O'nun için görülmeyen görünen gibidir, uzak olan ise yakın gibidir. Sır ve gizlilik O'nun için geçerli değildir. Çünkü sır, O'na göre aleniyet (âşikâr) gibidir.

Bu ism-i şerîfler Kur'ân-ı Kerîm'deki şu âyet-i kerîmede zikredilmektedir:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

"(Başlangıcı olmayan ve her şeyden önce olan) **Evvel de,** (her şeyin helâkinden sonra bâkî kalacak) **Âhir de,** (eserleriyle gün gibi âşikâr olan) **Zâhir de,** (Zât'ıyla gizli olan ve duyularla idrak edilemeyen)**, Bâtın da ancak O'dur. O her şeyi** (hakkıyla bilen bir) **Alîm'dir."** *(Hadîd Sûresi:3)*

Ayrıca bu ism-i şerîfler hadîs-i şerîflerde de zikredilmektedir. Nitekim **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yatağına sokulduğu zaman şöyle derdi:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ: «اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى ومُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ؛ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اِقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ.»

"Ey göklerin Rabbi, yerlerin Rabbi, o büyük Arş'ın Rabbi, bizim Rabbimiz ve her şeyin Rabbi! Tane ve çekirdeği patlatarak bitiren, Tevrat, İncîl ve Furkân'ı indiren Allâh! Perçeminden Senin tuttuğun her şerlinin şerrinden Sana sığınırım.

Ey Allâh! Evvel Sensin; Senden evvel hiç bir şey yoktur. Âhir Sensin; Senden sonra da bir şey yoktur. (Âyetleriyle âşikâr olan) **Zâhir Sensin; Senin** (âşikârlığının) **fevkinde** (zâhir olan) **hiçbir şey yoktur.** (Hiç bir şey Senin kadar belirgin olamaz, çünkü en kuvvetli deliller Senin varlığına ve birliğine delâlet etmektedir.) (Zât'ıyla gizli olan) **Bâtın Sensin; Senin dışında** (Senin kadar gizli olan) **hiçbir şey yoktur. Sen bize borcumuzu ödettir ve bizi fakirlikten** (kurtararak) **zengin kıl."** *(Müslim, Zikir:17, 61, 4/2084; Ebû Dâvûd, Edeb:107, 5051, 2/732; Tirmizî, De'avât:19, 3400, 5/472; İbni Mâce, Du'â:2, 3831, 2/1259; Azîmâbâdî, Avnü'l-Ma'bûd, no:5051, 13/267)*

Bu ism-i şerîflerin manasını idrak etmenin faydaları hakkında ise şunlar söylenebilir:

1) Kul **Allâh-u Te'âlâ**'nın Bâtın ism-i şerîfini bilmesi sayesinde tam bir sevgi ve samimiyetle, saf ve temiz bir niyetle **Allâh-u Te'âlâ**'ya ibadet etmeye muvaffak olur, zira kul bu ism-i şerîfin manasına vâkıf olması bereketiyle **Allâh-u Te'âlâ**'nın kendisine her şeyden, hatta canından bile daha yakın olduğunu anlar.

2) **Allâh-u Te'âlâ**'nın Zâhir ism-i şerîfini bilmek, kalbin tek bir ilâha yönelmesini ve ona ibadet etmesini sağlar. Çünkü bu ism-i şerîfin manalarını tefekkür; insana, bütün içtenliğiyle yönelebileceği, ihtiyaçlarını iletebileceği ve sıkıntılı anlarda sığınıp dayanabileceği hiçbir şeye muhtaç olmayan Zâhir yani ğalip ve kāhir gerçek bir İlâhın var olduğunu anlamasını sağlar.

İşte bu mana kulun kalbinde yer ettiğinde ve kul, **Rabb**ini ez-Zâhir ismiyle tanıdığında ibadetleri bir düzen ve intizama girer. Bu ibadetler kendisi için bir sığınak, barınak ve korunak olur. Dilediği zaman bu sığınağa girer ve huzur bulur.

Kulun Bu İsm-i Şerîflerle Tealluku (manalarını bilip, bu ism-i şerîflerin sahibi olan Allâh-u Te'âlâ ile alâka kesbetmesi); zâhirini (iç âlemini) kulluğun gerektirdiği şeylerle, bâtınını da (iç âlemini de) **Rabb**ini müşâhede (görür gibi olma hali) ile süslemesiyle olur.

Kulun Bu İsm-i Şerîflerle Tehalluku (ahlâklanması); **Allâh** yolundaki muhiblere (gerçek âşıklara) özel muâmele edip mânevî ilmini ve halini sadece onlara izhâr etmesiyle, bu durumdan uzak olanlara ise gönül dünyasının kapılarını kapatmasıyla olur.

Kulun Bu İsm-i Şerîflerin Hakîkatiyle Tehakkuku (hemhal olması) ise; hiçbir ameliyle riyâ (kullara gösteriş) yapmayıp her şeyi **Allâh** için ihlâs ile yapmasıyla olur.

(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:110-111; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l-ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:80-81; Mâu'l-'Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:339-340; Yûsuf en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:523; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi'u li esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:26-29; 'Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:199-200; İbni 'Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:309-310)

«اَلظَّاهِرُ» VE «اَلْبَاطِنُ» İSM-İ ŞERÎFLERİNİN BAZI HAVÂSSI

1) ez-Zâhir ism-i şerîfi özellikle işrak vaktinde zikredildiği takdirde, kendisini zikredenin kalbine velâyet (velîlik) nurlarının dolmasına vesile olur.

2) ez-Zâhir ism-i şerîfini her gün 1106 kere zikretmeye devam eden kişinin kalbi mâsivâllâhtan (Allâh-u Te'âlâ dışında her şeyden alakayı kesmesiyle) arınır da böylece kendisi keşif ehli (kalp gözü açık) insanlar zümresine ilhâk olur.

3) ez-Zâhir ism-i şerîfini kuşluk vaktinden sonra (öğlen namazı öncesi) 500 kere okuyanın kafa ve kalp gözü keskinleşir.

4) ez-Zâhir ism-i şerîfinin zikriyle hemhâl olan kişilere birçok işin gizli yönleri belirir.

5) Her kim bir işin kendisine gizli kalan yönlerini öğrenmek ister ya da bir müşkilinin nasıl halledileceğini merak eder de, bu niyetle 2 rekat namaz kılıp ardından 1006 kere «يَا ظَاهِرُ» diye zikrettikten sonra: "Ey yüce Rabbim! Lutf-ü inâyetin bütün âlemin mürâcaatgâhıdır. Her muhtaç Sana yalvarır. Âlemdeki hiçbir şey Senin kuvvet ve kudretinden hâriç ve müstağnî kalamaz. İşte o kudret-i azîmin, kuvvet-i cesîmin ve bütün âleme şâmil olan lütf-u keremin ve lütf-u ihsânın hürmetine bu âciz kulunun müşkilini halleyle" diye dua edip dünya kelamı konuşmadan yüzünü kıbleye doğru çevirerek uyursa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle dilediği şeyi rüyasında görür ve müşkili hallolur (sıkıntılı işi çözülür).

6) el-Bâtın ism-i şerîfini her gün 3 kere okuyan kişi emniyet içerisinde yaşar.

7) el-Bâtın ism-i şerîfini her gün 33 kere okuyan kişi için yakîn (Allâh-u Te'âlâ'yı görür gibi kuvvetli bir iman) hâsıl olur.

8) el-Bâtın ism-i şerîfini 62 kere zikreden kişi kolaylıkla Mevlâ'sına yönelir.

9) Bu iki ism-i şerîfin hâsselerinden nasipdâr olmak için ikisini birden 1168 kere zikretmek de çok faydalı görülmüştür.

10) el-Bâtın ism-i şerîfini çokça zikreden kişi korktuklarından emin olur, nefsi terbiye olur, kalbi genişler, herkes onu çok sever ve kendisine itaat eder.

11) Ayın ışığının ziyade olduğu yani ayın 13'ü ile 18. günleri arasında cam bir kabın içine misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımından yapılan bir mürekkeple «يَا بَاطِنُ» ism-i şerîfini 62 defa yazıp yedi gece sabaha karşı (imsaktan önce) «يَا بَاطِنُ» ism-i şerîfini bu kabın üzerine 6200 kere okuduktan (ve üfledikten) sonra bu yazıyı yağmur suyuyla bozup içen bahtiyar kişiyi **Allâh-u Te'âlâ** âlemdeki her gizli ve gizemli şeye muttalî kılar ve o kişinin gözünden perdeyi kaldırır.

12) Şeyh **Ebu'l-Abbâs el-Hadramî** *(Rahimehullâh)*ın beyanına göre, her kim **Allâh** rızası için 2 rekat namaz kıldıktan sonra bu ism-i şerîflerin içerisinde geçtiği:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

(Hadîd Sûresi'nin 3.) âyet-i kerîmesini 45 kere okuyup muradını **Allâh-u Te'âlâ**'dan isterse, dilediği bütün hayırlı isteklerine nâil olur.

13) Bu ism-i şerîflerin bütün hâsselerinden faydalanmak, okuyanın kalbinin nurlara ğark olması, isteklerine kavuşması ve kendisine gizli olan şeylere muttalî olması için «يَا ظَاهِرُ» ism-i şerîfi 1006 kere, «يَا بَاطِنُ» ism-i şerîfi ise 62 kere zikredildikten sonra şu duayı okumak çok tesirlidir:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ؛ اَلظَّاهِرُ بِالصِّفَاتِ، اَلْبَاطِنُ بِالذَّاتِ، أَنْتَ الْبَاطِنُ الَّذِي لَا تُدْرَكُ بِإِدْرَاكِ الْحَوَاسِّ وَقُوَّةِ الْوَهْمِ وَالْخَيَالِ، أَنْتَ الظَّاهِرُ لِمَنْ تَشَاءُ بِاخْتِصَاصِ الرَّحْمَةِ وَالْإِفْضَالِ، تُنْظَرُ بِعَيْنِ الْفُؤَادِ وَقُوَّةِ الْعَقْلِ بِطَرِيقِ الْاِسْتِدْلَالِ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ بِالْغَلَبَةِ وَالْقَهْرِ وَالْجَلَالِ وَصِفَاتِ الْكِبْرِ وَالْكَمَالِ، أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى وَكَلِمَاتِكَ الْعُلْيَا أَنْ تُظْهِرَ عَلَيَّ مِنْ قُوَّتِكَ مَا أَظْهَرُ بِهِ عَلٰى شَهَوَاتِي وَأَقْهَرُ بِهِ أَهْلَ عَدَاوَاتِي، وَتُبْرِزَ فِي بَاطِنِي مِنْ نُورِ ذَاتِكَ الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ مَا تُذْهِبُ بِهِ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَظُلُمَاتِي وَغَفَلَاتِي وَتُقَدِّسَ بِتَقْدِيسِ ذَاتِكَ ذَاتِي، يَا اَللّٰهُ! يَا ظَاهِرُ! يَا بَاطِنُ! لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.»

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla! **Ey Allah!** Zâhir ve Bâtın ancak Sensin! Sen sıfatlarınla Zâhir (görünen), Zâtın'la Bâtın (gizli) olansın. Sen hislerin idrakıyla (duyuların anlayışıyla), vehim ve hayal gücüyle idrak edilemeyen bir Bâtın'sın. Sen Rahmetin ve Lütfunla seçkin kılmak suretiyle dilediklerine Zâhir'sin. Sen ancak gönül gözüyle ve aklın deliller yoluyla kazandığı kuvvetle görülürsün. Sen galibiyet, ezici güç, celal ve heybet, büyüklük ve kemal sıfatlarınla Zâhir'sin.

Ben senden O en güzel isimlerin ve en yüce kelimelerin hürmetine dilerim ki bana kendi kuvvetinden, şehvetlerime galip gelecek ve düşmanlarımı kahredecek kadar bir kuvvet izhar edesin ve Bâtın ve Zâhir olan Zâtın'ın nurundan benim iç alemime, günahlarımı, karanlık hallerimi ve gafletlerimi kendisiyle gidereceğin bir nur ibraz edesin, Senin Zâtın'ın takdisiyle (kutsamasıyla) benim varlığımı da nezih kılasın. Yâ Allah! Yâ Zâhir! Yâ Bâtın! Senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni tenzih ederim, şüphesiz ben (günahlar işleyerek nefsine) zulmedenlerden oldum.

(Ahmed el-Bûnî, Şemsü'l-me'ârif, yazma nüsha, sh:1105, matbû' nüsha, 4/85-86; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:110-111; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât ve teysîrü'l-mühimmât bi zikri esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:49-50; Mâu'l-'Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:339-340; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:80-81; Yûsuf en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:523; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 1/147-149; 'Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:199-200, 532-533; İbni 'Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:309-310)

RASÛLÜLLÂH *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*İN HER MECLİSTEN KALKARKEN OKUDUĞU ÇOK MÜHİM BİR DUA

İbni Ömer *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edildiğine göre:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَلَّمَا كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُومُ مِنْ مَجْلِسٍ حَتَّى يَدْعُوَ بِهٰؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ لِأَصْحَابِهِ: «اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتَكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا.»

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şu dualarla ashâbına dua etmeden, bir meclisten kalktığı çok az kere olurdu(yani bu şekilde sahabesine çok dua ederdi):

«اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتَكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا.»

"Ey Allâh! Sen bizimle günahlarının arasına girecek kadar korkundan, bizi cennetine ulaştıracak kadar ibadetinden, dünyanın belalarını bize hafif kılacak kadar da yakînî imanından bize hisse nasib eyle. Bizi yaşattığın müddetçe bizi kulaklarımızla, gözlerimizle ve güçlerimizle faydalandır, Sen onu

(bütün güçlerimizi ardımıza kalacak kadar bize bağışlayarak) bize varis eyle. Bize zulmedenlerden intikam almamızı nasib eyle. Bize düşmanlık edenlere karşı bize yardım eyle. (İtikadımızı bozarak veya farzlarını terk ettirip haramlar işleterek) musîbetimizi dinimize vurdurma. En büyük derdimizi ve ilmimizin ulaşıp kaldığı son noktayı dünya eyleme ve bize acımayanları başımıza musallat eyleme.) *(Tirmizî, De'avât:80, no:3502, 5/528; Nesâî, Amelü'l-yevm:114, no:10234, 6/106; Bezzâr, el-Müsned, no:5989, 2/254)*

NAKŞÎ TARÎKATIMIZIN HÂLİDİYYE KOLUNUN KURUCUSU MEVLÂNÂ HÂLİD-İ BAĞDÂDÎ (Kuddise Sirruhu) HAZRETLERİ'NİN SALEVÂTI

Seyyid İbrâhîm el-Fasîh *(Kuddise Sirruhu)* Hazretleri'nin beyanı vechile büyük kutub ve yüce ğavs Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî Zü'l-cenâhayn *(Kuddise Sirruhu)* Hazretleri sabah akşam şu salevatın 10 kere okunmasını emretmiştir. *(Seyyid İbrâhîm el-Fasîh, el-Mecdü't-tâlid fî menâkıbi'ş-Şeyh Hâlid, sh:80)*

Salevât-ı Şerîfe'nin Okunuşu

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ عَدَدَ مَعْلُومَاتِكَ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ كَذٰلِكَ.»

"Ey Allah! Efendimiz Muhammed'e, ehl-i beytine ve sahabesine salevatlarının en üstünüyle bildiklerin sayısınca salat eyle, yine böylece bereketler ve selamlar ihsan eyle."

İşte yüce şeyhimiz Hazreti Halid'in bu emrine imtisal edenler yarın ahirette Rasûlüllah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* in şefaatine mutlaka erişeceklerdir.

Nitekim Ebu'd-Derdâ *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ صَلّٰى عَلَيَّ حِينَ يُصْبِحُ عَشْرًا وَحِينَ يُمْسِي عَشْرًا، أَدْرَكَتْهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

"Her kim sabahladığında ve akşamladığında bana on kere salât ederse, kıyâmet günü o kişiye benim şefaatim ulaşır." *(Ali el-Müttakî, Kenzü'l-'ummâl, no:2164, 1/491-492; Heysemî, Mecma'u'z-zevâid, no:17022, 10/163)*